

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7486

Duminică 8 octombrie 1967

8 PAGINI — 30 BANI

Plenara C.C. al P.C.R., care a avut loc în zilele de 5 și 6 octombrie 1967, a dezbătut și aprobat în unanimitate Directivele cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, corespunzător condițiilor noii etape de dezvoltare socialistă a României.

Publicăm în ziarul de față proiectul Directivei care, potrivit hotărârii plenei, este supus dezbaterii publice, urmînd apoi a fi prezentat spre aprobare Conferinței Naționale a P.C.R. din decembrie a.c.

Proiect

DIRECTIVELE COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale corespunzător condițiilor noii etape de dezvoltare socialistă a României

I. PRINCIPIILE GENERALE ALE CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE

În anii construcției socialiste, poporul român a reușit să obțină succesuri deosebite în toate domeniile vieții economice, sociale și spirituale. Forțele de producție au cunoscut o dezvoltare susținută, relațiile de producție socialiste au triumfat în orașe și sate, națiunea noastră s-a cimentat pe baza acțiunilor transformării petrecute în structura socială. România se înfrunghiează ca o țară în continuu progres, cu o economie socialistă vișoasă și o cultură înfloritoare, cu o orînduire socială trainică, în care țelul suprem al întregii activități este ridicarea bunăstării celor ce muncesc. Realizările dobîndite în construcția socialistă sînt rodul politicii Partidului Comunist Român care aplică în mod creator principiile marxism-leninismului la condițiile concrete ale țării, reflectă interesele vitale ale poporului. Ele confirmă justetea acestei politici însușite și aplicate cu hotărîre și încredere neîstrămutată de toți oamenii muncii.

Un element esențial al activității partidului și statului este preocuparea stăruitoare pentru folosirea celor mai potrivite forme și metode de conducere și organizare a economiei, pentru perfecționarea continuă a sistemului de planificare. În cele două decenii de dezvoltare planificată, în țara noastră s-a acumulat o prețioasă experiență în conducerea economiei, a fost creat și perfecționat cadrul instituțional necesar conducerii pe bază de plan a economiei, s-a îmbunătățit mecanismul de repartizare și utilizare a tuturor resurselor materiale și umane ale țării.

În concepția partidului nostru, formele și metodele de conducere a economiei socialiste nu constituie un scop în sine, ci trebuie să reprezinte în fiecare etapă pirghii eficiente în valorificarea muncii sociale și a bogățiilor naturale, în canalizarea eforturilor spre realizarea obiectivelor fundamentale ale progresului social. Determinate de stadiul dezvoltării forțelor și relațiilor de producție, de gradul de complexitate al economiei, de condițiile concrete ale desfășurării producției socialiste și de particularitățile fiecărei țări, aceste forme și metode exercită o influență activă asupra evoluției proceselor economice, au ca mențur principală asigurarea unor condiții cât mai prielnice avîntului construcției socialiste.

Partidul nostru subordonează formele și metodele de conducere planificată a economiei cerințelor asigurării unei dezvoltări puternice a forțelor de producție, creșterii în ritm rapid a producției materiale — factorul hotărîtor al sporirii avîntului național, al ridicării bunăstării poporului, al progresului multilateral al întregii societăți. Dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei, în primul rînd a industriei și agriculturii, constituie o cerință primordială a sporirii neîntrerupte a produsului social și veniului național, a realizării unei creșteri economice echilibrate.

Industrializarea țării pe temelia cercurilor științei și tehnicii celei mai înaintate se dovedește singura cale viabilă pentru făurirea unei baze tehnico-materiale moderne, propășirea economică și socială a patriei, participarea tot mai activă la schimbările de valori materiale pe plan mondial, pentru consolidarea independenței și suveranității naționale.

Datorită alocării unor însemnate resurse materiale, financiare și de muncă pentru dezvoltarea susținută a industriei, producția acestei ramuri s-a mărit considerabil, România înregistrînd ritmuri dintre cele mai înalte pe plan internațional; industria a devenit ramura conducătoare a economiei, imprimînd un deosebit dinamism forțelor de producție ale țării, contribuind într-o măsură hotărîtoare la progresul agriculturii, construcțiilor, transporturilor, comerțului interior și exterior, la ridicarea economică și socio-culturală a tuturor regiunilor.

Prin cooperativizarea agriculturii și concentrarea eforturilor spre dezvoltarea ei intensă și multilaterală, s-au asigurat condiții pentru creșterea continuă a producției vegetale și animale, pentru sporirea aportului acestei ramuri la progresul economic al țării.

Urmînd cu consecvență creșterea producției materiale, fructificarea ei mai deplină a muncii populare — ansamblu bogăție inestimabilă a țării — Partidul nostru orientează întregii activități economice spre obținerea de rezultate superioare — în tehnici și mai mici, înzestrarea economiei cu mașini, instalații și agregate moderne, introducerea și extinderea în producție a proceselor și tehnologiilor avansate, intensificarea cercetării științifice, ridicarea nivelului de pregătire tehnică și profesională a cadrelor au asigurat sporirea pro-

ductivității muncii și reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, accentuarea caracterului intensiv al dezvoltării economice, creșterea rapidă a veniului național.

Întregul sistem de organizare, conducere și planificare economică este utilizat de partid pentru repartizarea rațională a resurselor materiale și de muncă, a veniului național, pentru optimizarea corelației dintre acumulare și consum — problema cardinală a reproducției largite, condiție esențială a armonizării telurilor imediate și de perspectivă ale societății. Stabilitatea unor proporții judicioase între fondul de acumulare și cel de consum stă la baza sporirii întregii avînturi naționale, a dezvoltării proprietății socialiste de stat și cooperatiste, precum și a proprietății personale.

Păcînd bilanțul marilor înfăpturi dobîndite de poporul român pe drumul socialismului, Congresul al IX-lea al partidului a subliniat necesitatea ridicării întregii activități economice pe o treaptă calitativ superioară — condiție primordială a îndeplinirii obiectivelor desăvîrșirii construcției socialiste. Așigurarea unui nou avînt al forțelor de producție, dezvoltarea relațiilor socialiste, necesită perfecționarea în continuare a formelor și metodelor de conducere, organizare și planificare.

Stadiul actual al economiei noastre, dezvoltarea ei în pas cu cerințele revoluției tehnico-științifice contemporane impun o îmbunătățire substanțială a structurii industriei pe ramuri; angajarea fiecărei unități în circuitul economic cu toate resursele și rezervele ei interne; creșterea gradului de pregătire, de organizare și utilizare a forței de muncă; fundamentarea științifică a deciziilor economice, concomitent cu mărirea operativității în adoptarea și aplicarea lor; ridicarea gradului de adaptabilitate a întreprinderilor la cerințele tot mai diverse și în continuă schimbare ale producției și consumului; întărirea rolului stimulilor al pirghilor economice, perfecționarea legăturilor dintre întreprinderi, astfel încît să sporească exigența, competența și răspunderea în tratarea și rezolvarea problemelor economice, în îndeplinirea obligațiilor lor contractuale.

În lumina acestor cerințe obiective este necesară perfecționarea formelor și metodelor de conducere și planificare pentru a apropia conducerea de producție, a asigura un cadru mai bun valorificării inițiativei creatoare a celor ce muncesc și a întări răspunderea tuturor organelor și cadrelor de conducere pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid și popor.

Pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea al P.C.R., a experienței acumulate și a unor studii elaborate cu participarea unui număr mare de specialiști, activiști de partid și de stat, cadre din întreprinderi — partidul și guvernul au adoptat în ultimii doi ani o serie de măsuri privind perfecționarea conducerii economice.

Prin stabilirea obiectivelor principale ale tuturor ramurilor și întreprinderilor pe întreaga perioadă de 5 ani și pe fiecare an în parte, actualul plan cincinal a creat condiții mai bune pentru realizarea ritmică și la un nivel calitativ superior a sarcinilor economice.

A fost îmbunătățită organizarea conducerii și planificării în agricultură, au fost asigurate premise organizatorice pentru coordonarea mai eficientă a activității de cercetare științifică, s-a trecut în întreaga țară la o amplă acțiune pentru organizarea pe baze științifice a producției și a muncii în întreprinderile industriale.

La îmbunătățirea activității în importante sectoare ale vieții economice au contribuit consfătuirile pe țară ale lucrătorilor din construcții, din domeniul protecțiilor, din comerțul interior și exterior, industria constructoare de mașini, industria chimică, transporturi.

În prezent, în 71 de întreprinderi din aproape toate ramurile industriei se experimentează unele măsuri de îmbunătățire a planificării, finanțării, creditării și conducerii întreprinderilor, de întărire a coînterării și răspunderii materiale.

Măsurile luate de partid și guvern în ultimii ani, eforturile depuse de oamenii muncii pentru traducerea în viață a politicii partidului nostru se reflectă în realizarea și depășirea prevederilor de plan din primul și cel de-al doilea an al cincinalului, în ridicarea continuă a potențialului economic al României, în creșterea sistematică a nivelului de trai al poporului.

În vederea perfecționării continue a formelor și metodelor de conducere și planificare a economiei, conducerea partidului și a statului nostru propune un complex de noi măsuri ce se înscriu pe coordonatele principale ale politicii Partidului Comunist Român.

Întreaga noastră experiență, rezultatele pe care le-am obținut în dezvoltarea economică și socială a țării demonstrează eficiența conducerii planificate a economiei, creșterea continuă a rolului planificării pe măsura înaintării construcției socialiste.

Înfăptuirea unei opere de o asemenea complexitate, cum este construirea și dezvoltarea economiei socialiste pe o bază tehnico modernă, necesită în mod obiectiv concentrarea și dirijarea tuturor mijloacelor materiale și de muncă potrivit intereselor generale ale societății, conducerea pe bază de plan a activității economice și sociale. Planul de stat este și trebuie să rămînă instrumentul principal pentru stabilirea telurilor pe care își propune să le atîngă societatea și asigurarea mijloacelor necesare îndeplinirii acestora, pentru realizarea unei eficiențe economice maxime.

Scopul activității de planificare este — în esență — acela de a pune în aplicare politica partidului de dezvoltare economică și socială a țării. Stabilitudinea condițiilor necesare folosirii optime a resurselor naturale și a forței de muncă, planul trebuie să asigure ritmurii cât mai înalte de creștere a producției materiale, a productivității muncii și a eficienței întregii activități, ca premise absolute necesare pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Determinînd proporțiile de bază ale dezvoltării producției, planul de stat ia în considerare atît nevoile interne cît și cerințele pieței externe și în acest mod are un rol de seamă în participarea țării noastre la diviziunea internațională a muncii. Planul stabilește proporțiile utilizării produsului social și veniului național, mărirea fondului de consum și a fondului de acumulare, asigurînd, la scara economiei naționale, procesul reproducției largite și, în același timp, creșterea bunăstării populației.

Înfăptuirea acestor obiective ale planificării este posibilă numai prin cuprinderea în plan, ca un tot unitar, armonios și echilibrat, a tuturor sectoarelor producției materiale. Necesitatea de a asigura dezvoltarea economiei naționale, potrivit intereselor generale ale întregii noastre societăți, impune ca nici o ramură de activitate economică să nu rămînă în afara planului de stat. Planul trebuie să fixeze prin prevederile sale, în sectorul de stat ca și în sectorul cooperatist, obiectivele ce trebuie atinse în cadrul dezvoltării generale a economiei. Orice tendință de a scoate vreun domeniu din sfera de cuprindere a planului este dăunătoare, întrucît afectează echilibrul general și introduce în procesul de producție, circulație, repartiție și consum elemente stîhnice. Mersul de la sine, slăbirea conducerii planificate nu pot decât să creeze dificultăți construcției socialiste, să ducă la utilizarea nerățională a unor resurse și fonduri, să provoace dereglări în desfășurarea reproducției.

În economia modernă, caracterizată printr-un înalt grad de socializare a producției, prin ample și rapide schimbări structurale, prin diversificarea fără precedent a legăturilor de cooperare, funcționarea normală a întregului mecanism economic nu mai este posibilă fără sincronizarea activității diferitelor unități și ramuri. Realizarea acestei cerințe este condiționată de caracterul relațiilor de producție și particularitățile orînduirii sociale, de orientările principale ale politicii economice.

Societatea socialistă dispune în mod obiectiv de condițiile necesare pentru coordonarea reproducției sociale în ansamblu, dezvoltarea echilibrată a economiei, distribuția eficientă a resurselor materiale și de muncă, concentrarea lor în sectoarele hotărîtoare, pentru dirijarea conștientă a întregii vieți sociale în vederea satisfacerii la un nivel cât mai ridicat a nevoilor materiale și spirituale ale membrilor societății. Dispariția explozării și a claselor antagoniste, existența unor relații de strînsă cooperare în toate sferele vieții economice și sociale, coeziunea politică a oamenilor muncii permit convergența activității tuturor întreprinderilor și instituțiilor spre realizarea telurilor fundamentale. În economia socialistă există posibilitatea unei cunoașteri aprofundate și cuprinzătoare a fenomenelor ce caracterizează activitatea economică și socială, în scopul elaborării prognozelor, a studiilor previzionale și a modelelor economice, al adoptării unor decizii și planuri științific fundamentate.

Valorificarea deplină a avantajelor orînduirii socialiste depinde în măsură hotărîtoare de promovarea unei linii politice juste, științific fundamentate, de conducerea și îndrumarea calificată a tuturor domeniilor vieții sociale.

Ca rezultat al liniei sale politice realiste, verificate de marile înfăpturi obținute în anii socialismului, al întregii sale activități practice de organizare și mobilizare a eforturilor poporului nostru în opera de construcție socialistă, Partidul Comunist Român s-a afirmat ca forță conducătoare a întregii societăți.

construcției socialiste sporesc și mai mult răspunderea partidului comunist, rolul său conducător în activitatea economică, în întreaga viață socială.

Studiind experiența construcției noastre socialiste în întreaga ei complexitate, evoluția dialectică a bazei tehnico-materiale și a relațiilor socio-economice, tendințele progresului tehnic, științific și economic pe plan mondial, partidul nostru stabilește liniile directoare și sarcinile dezvoltării planificate a economiei, mobilizează și organizează masele largi la lupta pentru îndeplinirea obiectivelor propuse.

Ținînd seama în permanență de cerințele legilor economice obiective, trebuie avut în vedere că progresul tehnico-științific, creșterea productivității muncii sociale, schimbările structurale din viața economică generează continuu fenomene și tendințe noi, care fac ca aceste legi să acționeze în condiții de o tot mai mare varietate. De aceea, eficiența oricărei activități de conducere este determinată de modul în care ea răspunde necesităților reale și oferă soluții cerute de viață.

Perfecționarea conducerii planificate a economiei naționale se întemeiază pe respectarea consecventă a centralismului democratic — principiu organizatoric fundamental al statului nostru socialist, care îmbină coordonarea pe bază de plan a activității economice și socio-culturale de ansamblu cu acordarea de largi atribuții unităților economice și instituțiilor culturale-științifice, statului popular. Prin aceasta se creează condițiile pentru participarea efectivă a unui mare număr de specialiști și lucrători cu experiență, a maselor de oameni ai muncii la elaborarea deciziilor economice și organizarea întregii activități, pentru desfășurarea largă a inițiativei întreprinderilor și organelor locale.

Prin însăși esența ei — stăpînirea în comun de către oamenii muncii a mijloacelor de producție — proprietatea socialistă necesită integrarea organică a maselor în activitatea de organizare și conducere a producției, participarea directă a celor ce muncesc, în funcție de locul ce-l ocupă în procesul de producție și pregătirea lor, în luarea tuturor deciziilor care privesc dezvoltarea economică și socială.

Promovarea intereselor generale ale poporului, asigurarea dezvoltării echilibrate a economiei impune ca deciziile hotărîtoare ale politicii economice să fie luate de forurile supreme ale partidului și statului, ca exponenți ale întregii națiuni. Stabilitatea principiilor proporțiilor, nivele și ritmurii activității economice, repartiția veniului național pentru acumularea și consum, determinarea volumului și structurii investițiilor, amplasarea teritorială a forțelor de producție, orientarea comerțului exterior, a finanțelor și creditului, așezarea preturilor, sistemul de remunerare a muncii, măsurile privind ridicarea nivelului de trai, precum și celelalte probleme care angajează răspunderea pentru viitorul țării, pentru evoluția societății noastre pot fi soluționate în mod optim numai ținîndu-se seama de dezvoltarea economiei naționale ca un complex unitar.

Pentru valorificarea avantajelor economiei noastre socialiste se impune ca deciziile să se întemeieze pe analiza aprofundată a realităților, pe cunoașterea fenomenelor și tendințelor noi, eliminîndu-se manifestările de subiectivism și voluntarism. În cadrul îmbunătățirii formelor de organizare și de planificare, este necesar să fie înlăturate fenomenele de centralism excesiv, îngrădirile de ordin administrativ care îngustează cadrul de activitate economică a întreprinderilor. Acordarea de atribuții mai largi unităților economice în organizarea și dirijarea activității lor, în realizarea sarcinilor ce le revin din planul general de dezvoltare a societății reprezintă o cerință primordială a perfecționării conducerii și planificării, constituie sensul principal al măsurilor ce se preconizează.

Mobilizarea sporită și autonomia funcțională în îndeplinirea sarcinilor încredințate vor mări inițiativa și răspunderea unităților economice în domeniile esențiale ale activității lor, cum sînt: planificarea curentă și de perspectivă, elaborarea programului de producție; aprovizionarea tehnico-materială și desfacerea producției; realizarea investițiilor pentru lărgirea producției; asimilarea unor sortimente și tehnologii noi de fabricație; utilizarea fondului de salarii; folosirea unei părți din beneficii pentru stimularea materială a colectivității și pentru acumulări; utilizarea creditelor bancare.

Degrevate de o serie întreagă de preocupări și atribuții care în mod firesc trebuie să fie lăsate în seama unităților economice, ministerele și alte organe centrale își vor putea concentra atenția și forțele asupra problemelor majore ale dezvoltării ramurii respective — stabilirea proporțiilor între subramuri, studierea corelațiilor cu celelalte ramuri, ridicarea nivelului tehnic al producției, controlul activității unităților economice și sprijinirea

lor pentru realizarea în condiții optime a direcțiilor partidului și sarcinilor ce le revin din planul de stat.

În vederea perfecționării formelor și metodelor de organizare și planificare este necesară apropierea conducerii de producție — condiție esențială pentru fundamentarea temeinică a soluțiilor de îmbunătățire a procesului de producție și pentru aplicarea lor operativă, eficientă în întreprinderi.

Experiența arată că pe măsura înlăturării etapelor intermediare în sistemul organizatoric, se îngreunează activitatea de conducere, apar fenomene de birocrație: întreprinderile sînt lipsite de sprijinul pe care l-ar putea primi din partea acelor specialiști cu o înaltă pregătire care, concentrați în diferite sectoare de coordonare și avizare, sînt reduși la rolul de simpli funcționari, cunoștințele lor nefiind puse în valoare nemijlocit în sfera producției.

Fructificarea capacității științifice, tehnice și organizatorice a acestui important potențial uman în procesul de creare a bunurilor materiale, folosirea specialiștilor în întreprinderi, atragerea lor în conducerea directă a producției implică măsuri hotărîte pentru raționalizarea și simplificarea substanțială a aparatului administrativ de sus și pînă jos. De aceea prin măsurile de perfecționare a activității organizatorice se urmărește eliminarea activităților inutile și a lucrărilor paralele, înlăturarea a tot ceea ce se îndepărtează de specialiștii de activitate de producție, cercetare și proiectare.

Îmbunătățirea metodelor de conducere este indisociabil leagată de aplicarea principiului conducerii și muncii colective în toate sectoarele de activitate. Realitatea arată că oricîi de capabil și priceput ar fi un conducător, el poate să rezolve în mod just problemele din sfera sa de activitate numai în măsura în care se bizuie pe experiența colectivului cu care lucrează. Cu atît mai necesară este folosirea experienței și înțelepciunii colective în condițiile actuale, cînd activitatea economică a devenit deosebit de amplă și complexă, cînd știința capătă un rol tot mai însemnat, nu numai în înzestrarea tehnică, dar și în organizarea și conducerea producției. Numai prin participarea celor mai buni specialiști la stabilirea măsurilor privind activitatea economică, prin asigurarea unei conduceri competente, calificate, pot fi evitate subiectivismul și arbitrarul, se poate asigura o rezolvare justă și eficientă a problemelor care apar în activitatea economică. Trebuie subliniat, totodată, că eficiența conducerii și muncii colective depinde de repartizarea judicioasă a sarcinilor între membrii colectivului de conducere, de întărirea disciplinei și exigenței în muncă, a răspunderii personale a fiecărui pentru sectorul încredințat, de inițiativa și operativitatea manifestată în rezolvarea problemelor, de îmbinare judicioasă a muncii colective cu răspunderea personală.

De altfel, în numeroase țări dezvoltate ale lumii, conducerea întreprinderilor se realizează — în cele mai multe cazuri — prin organe colective, cu largi competențe în reglementarea activității de producție și economice.

Congresul al IX-lea al partidului, subliniind că muncă și conducerea colectivă constituie principiul călăuzitor în întreaga activitate a organelor de partid, ca și a organelor economice de stat, a evidențiat necesitatea adoptării celor mai potrivite forme și metode organizatorice pentru aplicarea lui consecventă în toate domeniile construcției socialiste. Constituirea — atît la nivelul întreprinderilor, cît și al organelor ierarhice superioare — a unor forme colective de conducere va crea condiții mai bune pentru ca elaborarea planurilor și a diferitelor măsuri economice să fie rodul gândirii comune a oamenilor muncii, tot așa cum înlăturarea programelor este rodul eforturilor lor comune.

Contențarea întreprinderilor în utilizarea rațională a mijloacelor materiale și bănești, sporirea răspunderii lor pentru eficiența activității, creșterea rolului pirghilor economice în valorificarea activității organizatorice se urmărește impunînd aplicarea efectivă a gestiunii economice proprii în toate unitățile.

Autonomia în gospodărirea fondurilor de care dispun, extinderea relațiilor economice directe între diferite unități, coînterarea și răspunderea materială pentru activitatea depusă — trăsături de bază ale gestiunii economice proprii — oferă condiții prielnice pentru manifestarea inițiativei cadrelor de conducere, a tuturor salariaților din întreprinderi în îndeplinirea sarcinilor trasate prin planul de stat. În orientarea întregii activități economice și aplicarea multilaterală a principiilor gestiunii economice, în exercitarea unui control eficient asupra întreprinderilor, un rol sporit revine sistemului de prețuri, finanțelor și creditului.

(Continuare în pag. a II-a)

DIRECTIVELE C. C. AL P. C. R. CU PRIVIRE LA PERFECTIONAREA CONDUCERII ŞI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAŢIONALE

(Urmare din pag. 1)

Aceste importante pirghii economice vor trebui să contribuie într-o mai mare măsură la stimularea întreprinderilor şi celorlalte unităţi economice în reducerea cheltuielilor de producţie, folosirea raţională a fondurilor, desfăşurarea unei activităţi rentabile.

Întregul ansamblu de măsuri pentru perfecţionarea conducerii şi planificării urmăreşte ridicarea continuă a eficienţei economice — principiu fundamental al activităţii în industrie, construcţii, agricultură, transporturi, circulaţia mărfurilor — în toate ramurile şi întreprinderile. Fiecare activitate economică, oriunde s-ar desfăşura, trebuie să corespundă unor nevoi reale, să asigure recuperarea cheltuielilor sociale, să fie rentabilă, să contribuie la înfăptuirea reproducţiei largite.

Este necesar să fie combătute şi definitiv depăşite concepţiile, alinatele şi de unele teze greşite din trecut, potrivit cărora unul din „avantajele” economiei socialiste ar fi posibilitatea menţinerii unor întreprinderi şi producţii nerentabile. Aceste concepţii au deformat uneori optica asupra activităţii practice şi au avut repercusiuni negative asupra creşterii eficienţei economice în unele sectoare ale producţiei materiale.

Orinduirea socialistă dispune de toate premisele pentru ca orice activitate economică — şi, în primul rând, producţia materială — să fie rentabilă, să ducă la îmbunătăţirea neîntreruptă a raportului dintre rezultatele obţinute şi cheltuielile de muncă socială.

Condiţionată în mod hotărâtor de dezvoltarea

forţelor de producţie, realizarea scopului fundamental al socialismului este incompatibilă cu lipsa de grijă în cheltuirea fondurilor societăţii. Superioritatea economiei socialiste în domeniul decisiv — productivitatea întregii munci sociale — poate fi asigurată printr-o utilizare cit mai raţională a mijloacelor de producţie, a resurselor de muncă.

În ultima vreme, partidul nostru a adoptat măsuri hotărâtoare pentru reducerea pierderilor planificate şi ridicarea nivelului de rentabilitate a întreprinderilor. Fiecare unitate economică trebuie să desfăşoare o activitate rentabilă, fiecare lucrător trebuie să răspundă pentru felul cum gospodăreşte fondurile materiale.

Unitatea indisolubilă, proprie socialismului, între recompensarea materială pentru rezultatele bune obţinute şi răspunderea materială pentru neîndeplinirea sarcinilor se înfăptuieşte prin aplicarea consecventă a principiului cointeresării materiale. Legarea mai strânsă a acestui principiu de ridicarea eficienţei economice, de realizarea unei activităţi rentabile, asigură îmbinarea armonioasă a intereselor generale ale societăţii cu interesele diferitelor colective de muncă, are o importanţă vitală pentru progresul economic.

Urmărind să asigure întărirea responsabilităţii fiecărui colectiv de întreprindere, a fiecărui cetăţean pentru activitatea depusă, măsurile ce se propun vor contribui la desfăşurarea mai largă a iniţiativei creatoare a maselor în scopul creşterii producţiei şi productivităţii muncii, al îmbunătăţirii multilaterale a activităţii economice.

producţiei, în vederea utilizării depline a capacităţilor existente şi a ridicării eficienţei economice.

d) Se ocupă de perfecţionarea cooperării între uzinele componente, precum şi între acestea şi întreprinderi din alte centrale, pe baza unor relaţii economice stabile, de durată. Ea va avea un rol însemnat — de pildă, în industria constructoare de maşini — în promovarea unei colaborări largi între întreprinderile participante la realizarea de linii tehnologice complexe. În asemenea situaţii, centrala industrială îndeplineşte rolul de furnizor general unic, coordonează producţia uzinelor cooperatoare şi încheie contracte cu beneficiarii interni sau externi. Centralele industriale producătoare de utilaje se vor ocupa şi vor răspunde de montarea maşinilor şi instalaţiilor, de darea lor la timp în exploatare şi de buna lor funcţionare, organizând în acest scop grupuri specializate pentru lucrări de montaj şi „service”; vor urmări, de asemenea, comportarea în producţie a maşinilor şi instalaţiilor livrate altă în ţară, cât şi în străinătate.

e) Realizează cooperări în producţie cu firme şi întreprinderi din străinătate, atât pentru nevoile interne, cât şi pentru executarea unor comenzi pe alte pieţe.

f) Acordă o deosebită importanţă activităţilor de cercetare şi proiectare; studiază perspectivele de dezvoltare a întreprinderilor, tendinţele progresului tehnic-ştiinţific în domeniul de care se ocupă, proiectează sortimente şi tehnologii noi de fabricaţie, se îngrijeşte de asigurarea documentaţiilor tehnice necesare investiţiilor, acordă în permanenţă asistenţă tehnică-ştiinţifică întreprinderilor. În acest scop, în cadrul centralei vor funcţiona institute de cercetări şi proiectări, ceea ce va contribui la legarea mai strânsă a cercetării ştiinţifice de nevoile producţiei. În cazul în care deservesc mai mult centrale, institutele de cercetări sau proiectări vor fi subordonate ministerului care coordonează centralele respective.

g) Centrala industrială îndeplineşte principalele sarcini în domeniul aprovizionării tehnice-materiale a întreprinderilor. Ea se va ocupa de aprovizionarea cu materii prime şi materiale importante, precum şi cu cele deficitare, urmând ca celelalte materiale necesare să fie procurate de către întreprinderi prin relaţii directe cu furnizorii interni. Pentru aprovizionarea cu materiile prime şi materialele care intră în sarcina centralei industriale, aceasta va încheia contracte sau convenţii cu centralele furnizoare, pe baza cărora întreprinderile beneficiare formulează comenzi către întreprinderile producătoare. Prin intermediul întreprinderii Ministerului Comerţului Exterior sau prin unităţi proprii centralei va asigura aprovizionarea unităţilor de producţie cu materii prime, materiale, utilaje din import.

h) Centrala industrială se va ocupa de comercializarea produselor, atât pe piaţa internă cât şi la export. Ea se îngrijeşte să asigure continuu portofoliul de comenzi în vederea folosirii integrale a capacităţii de producţie, încheie contracte de vânzare pe baza cărora întreprinderile onorează încheierile unităţilor cumpărătoare. Centrala poate să organizeze depozite, precum şi magazine proprii de prezentare şi de vânzare a produselor în diferite localităţi din ţară şi din străinătate. Exportul produselor se realizează prin intermediul centralei, care răspunde de îndeplinirea integrală a planului de export al întreprinderii componente. În acest scop, centrala organizează — direct sau în colaborare cu organele Ministerului Comerţului Exterior — prospectarea pieţelor externe şi se îngrijeşte de încheierea contractelor cu partenerii străini. Centrala industrială va putea cere sectoare, subunităţi sau chiar întreprinderi care să se ocupe de export.

i) În legătură directă cu piaţa externă, centrala va avea posibilitatea să cunoască mai bine cerinţele acestora, să-şi organizeze şi adapteze mai operativ producţia la cererile şi exigenţele clienţilor străini, la conjunctura pieţelor externe.

j) În domeniul investiţiilor, centrala industrială răspunde de construirea şi punerea în funcţiune la termenele stabilite a obiectivelor noi, de reprofilierea unităţilor existente; ea controlează modul cum se realizează planul de investiţii al întreprinderilor care o compun. Ea elaborează planul de investiţii fiind seama de cerinţele progresului tehnic, de necesitatea modernizării şi introducerii realizărilor avansate pe plan mondial, sprijinindu-se în această activitate pe întreprinderi, pe institutele de cercetări şi proiectări. Din beneficiile planificate se vor constitui fonduri pentru executarea unor lucrări mai mici de investiţii cu caracter productiv.

k) În vederea aplicării principiului conducerii colective în activitatea centralei, este necesară organizarea unui Consiliu de administraţie şi a unui birou executiv.

Consiliul de administraţie analizează şi ia hotărâri în principalele probleme ale activităţii tehnice şi economice-financiare (elaborarea şi executarea planului de producţie, a planului de investiţii, modernizării, export, aprovizionare, desfacere etc.). El este format din directorul general al centralei, care va fi şi preşedinte al Consiliului de administraţie, directorii din centrala industrială, directorii de întreprinderi, directorii institutelor de cercetări şi proiectări aparţinând centralei, cei mai buni specialiştii din cadrul centralei, reprezentanţii ai sindicatelor şi specialiştii din afara centralei — cadre didactice, oameni de ştiinţă şi alte cadre cu experienţă îndelungată şi înaltă calificare. La şedinţele Consiliului vor participa reprezentanţii ai ministerului, ai organelor centralei, ai băncii şi altor organizaţii economice şi instituţii care au legătură cu problemele puse în discuţie.

Consiliul de administraţie ia decizii în problemele care privesc patrimoniul ce li este încredinţat, cu respectarea legilor şi a normelor în vigoare.

Conducerea operativă a centralei va fi asigurată de **Biroul executiv**, format din directorul general şi conducătorii principalelor compartimente ale centralei.

La şedinţele Consiliului de administraţie şi ale Biroului executiv vor participa şi reprezentanţii ai organelor de partid, desemnaţi de către C.C. al P.C.R.

Preşedintele, membrii Consiliului de administraţie, precum şi membrii Biroului executiv vor fi numiţi de către ministru, iar reprezentanţii sindicatelor vor fi desemnaţi de către Uniunea Generală a Sindicatelor.

Consiliul de administraţie şi Biroul executiv vor funcţiona ca organe deliberative, în prezenţa a 2/3 din numărul membrilor, luând hotărâri cu majoritate simplă de voturi din numărul total de membri. În caz de divergenţă între directorul general şi majoritatea membrilor Consiliului sau Biroului executiv, problema asupra căreia nu s-a găsit acord este supusă ministrului, care decide în urma consultării Consiliului (Colegiului) ministerului.

Directorul general asigură conducerea operativă, duce la îndeplinire hotărârile Consiliului de administraţie şi Biroului executiv, angajează perso-

nalul centralei, reprezintă şi angajează centrala în relaţiile cu alte unităţi.

Drepturile, atribuţiile şi obligaţiile centralei industriale, precum şi relaţiile acesteia cu întreprinderile şi ministerele vor fi reglementate prin „statutul tip al Centralei Industriale”, pe baza căruia fiecare centrală îşi va elabora regulamentul propriu de organizare şi funcţionare.

2. **Întreprinderea**, desfăşurându-şi activitatea în cadrul centralei, va avea răspunderi şi posibilităţi mai mari de a acţiona operativ şi eficient pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Pe baza sarcinilor şi orientărilor primite de la centrala industrială, întreprinderea elaborează planul anual şi de perspectivă, stabileşte şi aplică măsurile pentru executarea ritmică şi integrată a sarcinilor planificate, pentru organizarea raţională a producţiei şi a muncii, folosirea completă a capacităţilor de producţie, perfecţionarea proceselor tehnologice, gospodărirea judicioasă a mijloacelor materiale şi băneşti.

În scopul unei activităţi cit mai operative şi eficiente, întreprinderilor li se acordă drepturi şi competenţe sporite.

a) Întreprinderea aplică normele generale ale structurii organizatorice, stabileşte pe ramură sau subramură, în funcţie de condiţiile şi nevoile sale specifice. În cadrul salariului mediu planificat şi al sarcinii de creştere a productivităţii muncii, ţinând seama de normativele generale privind utilizarea personalului, întreprinderea stabileşte încadrarea cu salariaţi a diferitelor secţii, sectoare şi servicii.

b) Din beneficiile peste plan, o parte va rămâne la dispoziţia întreprinderii pentru mici lucrări de investiţii cu caracter productiv şi social-cultural şi premierea salariaţilor — de regulă la sfârşitul de an, după încheierea bilanţului pe baza criteriilor ce vor fi stabilite de către întreprindere în cadrul normativelor generale. În acest fel, întreprinderea va fi stimulată într-o măsură mai mare să mobilizeze rezervele interne de creştere a producţiei şi productivităţii muncii, de reducere a preţului de cost şi de îmbunătăţire a calităţii produselor — factori fundamentali ai sporirii beneficiilor.

c) În limitele stabilite de centrală, întreprinderea va avea competenţe în aprobarea documentaţiilor tehnice şi achiziţionarea de utilaje, în cadrul lucrărilor de investiţii cuprinse în plan. Pentru lucrările de dezvoltare şi modernizare prevăzute în plan, aprobarea documentaţiilor tehnice-economice şi a proiectelor de execuţie, încheierea contractelor cu furnizorii şi antreprenorii, recepţia şi punerea în funcţiune a investiţiilor vor reveni în exclusivitate conducerii acesteia, care răspunde direct de folosirea eficientă a fondurilor. În scopul simplificării operaţiilor de dotare, conducerea întreprinderii va avea dreptul să aprobe achiziţionarea de utilaje şi obiecte de inventar din categoria fondurilor fixe, care sînt cuprinse global în planul de investiţii şi nu figurează în cadrul unui deviz general. În acest fel, întreprinderea va putea contracta şi achiziţiona din timp utilajele şi obiectele de inventar necesare realizării planului de producţie, evitînd înfrîngerile determinate de aprobarea sau modificarea listelor de utilaje.

d) În domeniul aprovizionării, întreprinderea îşi va stabili în mod amănunţit necesarul de materiale, în strînsă concordanţă cu planul de producţie şi de investiţii. Pe baza contractelor sau convenţiilor de livrare încheiate de centrală, întreprinderea stabileşte contacte nemijlocite cu furnizorii. În toate cazurile, întreprinderea va urmări ca unităţile furnizoare să livreze materialele în condiţiile stipulate de contracte.

e) Desfacerea produselor se va face, în principal, în baza contractelor încheiate de centrală sau a comenzilor primite de la clienţi, în conformitate cu înţelegerile dintre centralele industriale. Întreprinderea va încheia contracte cu clienţii în mod direct, în limita competenţelor stabilite de centrală.

În scopul îmbunătăţirii calitative a întregii ei activităţi, întreprinderea va fi condusă de un **Comitet de direcţie**. Comitetul de direcţie funcţionează ca organ deliberativ, îşi desfăşoară activitatea pe principii muncii colective şi lucrează în prezenta a cel puţin 2/3 din numărul membrilor. Hotărârile se vor adopta cu majoritate simplă de voturi din numărul total de membri.

Comitetul de direcţie va fi compus din cadrele de conducere permanente ale întreprinderii: directorul, care este şi preşedintele comitetului; directorul tehnic, directorul economic, şefii unor compartimente de muncă, precum şi din reprezentanţi ai salariaţilor; la şedinţele Comitetului de direcţie vor participa şi reprezentanţii ai organelor locale de partid, desemnaţi de acestea.

Comitetul de direcţie îşi va concentra atenţia asupra problemelor esenţiale ale activităţii economice — producţie, investiţii, productivitatea muncii, preţul de cost etc. — ale dezvoltării şi modernizării întreprinderii, elaborării şi executării planului, folosirii raţionale a forţei de muncă, a mijloacelor materiale şi băneşti. Urmărind creşterea eficienţei activităţii economice a întreprinderii, Comitetul de direcţie se va îngriji de aplicarea în bune condiţii a sistemului de salarizare şi premiere a colectivului întreprinderii. Sarcini importante li revin, de asemenea, în domeniul raporturilor de muncă, în întărirea disciplinei şi răspunderii în producţie.

Membrii Comitetului de direcţie vor răspunde colectiv — de întreaga activitate a întreprinderii şi personal — de îndeplinirea sarcinilor în compartimentele ce li sînt repartizate. Ei sînt numiţi de centrala industrială, iar reprezentanţii salariaţilor vor fi aleşi în adunări generale sindicale. Mandatul acestor reprezentanţi poate fi revocat numai de adunarea generală a salariaţilor.

Directorul întreprinderii asigură conducerea operativă, urmăreşte îndeplinirea hotărârilor Comitetului de direcţie, angajează salariaţii, reprezintă şi angajează întreprinderea în relaţiile cu alte unităţi. În caz de divergenţă între director şi majoritatea membrilor Comitetului de direcţie, problema asupra căreia nu s-a realizat un acord este supusă directorului general al centralei industriale, care decide, în urma consultării Consiliului de administraţie sau Biroului executiv.

În scopul asigurării unei largi participări a colectivului de salariaţi la bunul mers al activităţii întreprinderii, Comitetul de direcţie prezintă semestrial informări în faţa adunării generale a salariaţilor (în unităţile mari, în faţa reprezentanţilor acestora), analizînd modul în care s-a îndeplinit planul, rezultatele obţinute, neajunsurile şi cauzele lor, sarcinile pentru perioada următoare, problemele sporirii continue a eficienţei economice. La sfîrşitul anului, în faţa adunării generale a salariaţilor (în unităţile mari — în faţa reprezentanţilor acestora), se prezintă bilanţul întreprinderii, situaţia beneficiilor realizate şi modul de repartizare a acestora după satisfacerea obligatiilor faţă de stat. Pentru a asigura participarea tuturor salariaţilor la rezolvarea problemelor producţiei, este necesar ca ei să fie informaţi în mod veridic, obiectiv, asupra realizărilor şi neajunsurilor din întreaga activitate economică a întreprinderii.

Adunarea generală a salariaţilor pentru dezbaterile problemelor de bază ale întreprinderii va trebui să devină o instituţie a societăţii noastre socialiste, care să asigure participarea tot mai largă a oamenilor muncii la elaborarea planului economic, a măsurilor tehnice, economice, organizatorice, administrative pentru îndeplinirea planului, la înfăptuirea neajunsurilor ce apar în activitatea întreprinderii, la exercitarea controlului şi afirmarea opiniei sociale în viaţa economică.

Normele generale ale organizării şi funcţionării întreprinderii, drepturile şi obligaţiile ei vor fi stabilite în „statutul tip al întreprinderii de stat”. Pe baza statutului — adaptat şi completat de centrala industrială cu elemente specifice activităţii ei —

fiecare întreprindere va stabili propriul regulament de organizare şi funcţionare.

3. **Ministerul economic** are următoarele atribuţii:

a) elaborează proiectul planului de dezvoltare a ramurii; analizează, sintetizează şi coordonează propunerile de plan elaborate de centralele industriale; după aprobarea planului de stat de Marea Adunare Naţională, repartizează indicatorii de plan pe centrale industriale;

b) răspunde, în calitate de titular de plan, de înfăptuirea planului întregii ramuri, de realizarea proporţiilor în dezvoltarea subramurilor;

c) întocmeşte studii şi programe privind proporţiile, nivelurile şi ritmurile de dezvoltare ale ramurilor pe care le coordonează, în concordanţă cu cerinţele economiei naţionale şi ale obţinerii unei eficienţe economice maxime;

d) controlează activitatea centralelor industriale şi modul de aplicare a legilor şi normativelor legale de către acestea;

e) organizează documentarea tehnică şi informarea centralelor industriale asupra tendinţelor progresului tehnic, ştiinţific pe plan naţional şi mondial;

f) elaborează propuneri privind necesarul de cadre în perspectivă pentru ramurile coordonate; organizează sistemul de instruire şi specializare a cadrelor;

g) asigură cooperarea economică şi tehnică-ştiinţifică cu alte ţări;

h) numeşte organele de conducere ale centralelor industriale şi ale unităţilor subordonate direct ministerului;

i) elaborează norme unitare în probleme tehnice şi economice, de planificare, de personal, protecţia muncii etc. — obligatorii pentru întreaga ramură.

Pentru realizarea acestor atribuţii, ministerele vor avea un aparat restrîns, constituit din cadre de specialitate cu mare experienţă, grupate în 3-5 compartimente (economic-financiar, tehnic, control, pregătirea cadrelor). Aceste compartimente (direcţii) vor constitui aparatul de lucru al ministrului. Dreptul de dispoziţie în problemele activităţii centralelor îl detine ministrul sau locţiitorul său.

Principiul muncii colective va fi întărit şi în activitatea ministerelor, în care scop **consiliile (colegiile) ministerelor vor deveni organe deliberative**, hotărârile fiind luate cu majoritate simplă de voturi din totalul membrilor. Consiliul (colegiul) ministrului va fi compus din ministrul şi locţiitorii săi, directorii generali ai centralelor industriale, conducătorii principalelor compartimente din ministere, oameni de ştiinţă, cadre universitare, cercetători, specialiştii de înaltă calificare, precum şi reprezentanţi ai Uniunii Generale a Sindicatelor. La şedinţele consiliilor (colegiilor) ministerelor vor participa şi reprezentanţi ai organelor de partid desemnaţi de Comitetul Central al P.C.R.

Colegiile ministerelor vor examina şi hotărî asupra problemelor care intră în competenţa ministerelor şi vor răspunde de întreaga lor activitate în faţa Consiliului de Miniştri. Pentru sarcinile ce le sînt încredinţate, membrii colegiului răspund în faţa ministrului, iar acesta răspunde în faţa Consiliului de Miniştri pentru întreaga activitate a ministerului. Atunci cînd este de altă părere decît majoritatea membrilor din colegiu, ministrul se va adresa Consiliului de Miniştri, care va decide.

O dată cu înfiinţarea centralelor industriale ca organizaţii economice complexe care preiau o serie de atribuţii şi sarcini de la ministere şi alte instituţii centrale, devine posibilă şi necesară **regruparea unor organe economice şi instituţii centrale. O comisie de partid şi de stat va studia şi va face propuneri în acest sens.**

B. Agricultură

Agricultura, ca ramură de bază a economiei, are un rol tot mai important în realizarea progresului general al ţării, în formarea veniturii naţionale, în ridicarea bunăstării poporului. Ea trebuie să asigure aprovizionarea populaţiei cu produse agroalimentare, a industriei cu materii prime agricole şi disponibilităţi crescînde pentru export.

În domeniul îmbunătăţirii conducerii şi planificării agriculturii, corespunzător condiţiilor noi etape de dezvoltare socialistă a României, de la Congresul al IX-lea, conducerea partidului a luat o serie de măsuri. A fost îmbunătăţită conducerea şi planificarea întregii agriculturi, au fost create uniunile cooperatiste, s-a îmbunătăţit sistemul de conducere, planificare, finanţare, creditare şi organizarea a gospodăriilor agricole de stat şi s-au organizat institute de cercetări pe ramuri de producţie. Aceste măsuri se încadrează în concepţia unitară de conducere şi planificare a economiei naţionale în ansamblu, ele se aplică în prezent, iar în perioadele următoare, pe baza rezultatelor obţinute, urmează să fie îmbunătăţite şi perfecţionate.

Consiliul Superior al Agriculturii î s-au atribuit competenţe mai largi în planificarea agriculturii, în aşezarea sarcinilor de plan pe sectoare social-economice şi zone pedoclimatice, încredinţîndu-se totodată răspunderea pentru realizarea planului întregii agriculturi. În ultimul timp au fost obţinute unele realizări în îmbunătăţirea proporţiilor dintre diferite ramuri ale agriculturii. În corelarea mai raţională a sarcinilor cu baza tehnico-materială, în aşezarea pe teritoriu a culturilor şi speciilor de animale corespunzător condiţiilor pedoclimatice şi social-economice. Cu toate acestea, Consiliul Superior al Agriculturii şi consiliile agricole se preocupă insuficient de conducerea unitară a agriculturii şi nu intervin destul de activ în organizarea şi urmărirea executării sarcinilor de plan.

Consiliul Superior al Agriculturii şi consiliile agricole trebuie să folosească mai deplin competenţele largi ce le-au fost acordate pentru conducerea şi îndeplinirea planului pe întreaga agricultură. Este necesar ca organele agricole să acţioneze mai hotărît pentru introducerea în agricultură (în ţara noastră) a cuceririlor ştiinţifice agricole şi a experienţei înaltate, pentru sporirea substanţială a producţiei. Folosind condiţiile pedoclimatice favorabile din ţara noastră şi baza tehnico-materială cu care este înzestrată agricultura, trebuie să asigure o dezvoltare armonioasă a tuturor ramurilor producţiei agricole, sporirea ponderii zootehnice, a legumiculturii şi pomiculturii — ramuri intensive, aducătoare de venituri importante.

Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să acorde o atenţie sporită activităţii de cercetare. Ținîndu-se seama de dezvoltarea rapidă a ştiinţei pe plan mondial, pentru a se ajunge la nivelul de producţie realizat de ţările cu agricultură avansată, este necesar ca prin institutele sale de cercetări să-şi sporească contribuţia la promovarea şi introducerea în producţie a progresului tehnic şi să participe activ la rezolvarea celor mai actuale probleme pe care le ridică nevoile agriculturii noastre.

Pentru continua întărire şi dezvoltare a sectorului cooperatist, au fost create Uniunea Naţională a Cooperativilor Agricole de Producţie şi uniunile regionale şi raţionale, organizaţii economice obşteşti proprii ale ţăranilor cooperatiste, care reuneşte toate cooperativele agricole de producţie din ţara noastră. Constituirea acestor organizaţii a răspuns unor nevoi reale, resimţite în activitatea cooperativei agricole, reprezintă o contribuţie însemnată la îmbunătăţirea formelor şi metodelor de organizare a cooperativei agricole româneşti.

(Continuare în pag. a III-a)

II. ORGANIZAREA ŞI CONDUCEREA ACTIVITĂŢII ECONOMICE

Multitudinea şi diversitatea problemelor ridicate de actuala dezvoltare a economiei, ştiinţei, culturii, de întreaga activitate de edificare a noii societăţi, impun în mod obiectiv îmbunătăţirea continuă a formelor organizatorice şi a metodelor de conducere. Experienţa mondială arată că, în condiţiile revoluţiei tehnico-ştiinţifice contemporane, ale creşterii gradului de complexitate a problemelor care trebuie rezolvate, perfecţionarea organizării şi conducerii devine o condiţie de bază pentru sporirea generală a eficienţei producţiei şi muncii, un imperativ al progresului. Munca de conducere trebuie să cuprindă treptat fenomene de o amploare şi diversitate crescîndă, eliminîndu-se formele şi metodele ce nu mai corespund actualei etape de dezvoltare.

În activitatea organelor de conducere economică şi planificarea se menţin o serie de practici caracterizate printr-un centralism excesiv. Din această cauză, ministerele şi alte organe centrale sînt încărcate cu probleme de detalii, pe care nu le pot cuprinde satisfăcător şi rezolva în mod operativ. Direcţiile generale din ministere, deşi dispun de un aparat cu o bună pregătire tehnică şi economică, au îndeosebi un caracter administrativ, aduc o contribuţie insuficientă la studierea şi soluţionarea problemelor de fond ale activităţii întreprinderilor.

Multiplicarea verigilor organizatorice pe diferitele trepte de conducere a economiei a dat naştere unor paralelisme în activitatea de conducere, care îngreunează relaţiile dintre întreprinderi, dintre acestea şi direcţiile generale şi ministere. Sînt frecvente cazurile cînd în întreprinderi se perindă numeroşi delegaţi şi inspecitori cu sarcini de control similare sau chiar identice. Pentru rezolvarea diferitelor probleme ale activităţii economice şi adoptarea măsurilor corespunzătoare se cer foarte multe avize de la diferite organe economice. Desigur, în condiţiile economiei noastre unitare, ale creşterii interdependenţei ramurilor, este necesar — lucru de care se va ţine seama şi în viitor — ca hotărârile în probleme generale, ce afectează mai multe domenii de activitate, să fie luate în mod coordonat, cu acordul tuturor organelor care răspund şi concurează la executarea lor. Trebuie arătat însă că în prezent o parte din numeroasele avize solicitate sînt inutile, au caracter formal, întîrzie în mod nejustificat aplicarea deciziilor. Aceasta consumă o bună parte din activitatea organelor centrale, generează fenomene de birocraţizare a aparatului din ministere şi întreprinderi, influenţînd negativ asupra eficienţei economice.

Încărcarea organelor economice centrale cu o serie de probleme minore ale activităţii curente din întreprinderi a dus la concentrarea specialiştilor în muncă administrativă, îndeosebi în direcţiile generale şi ministere, înregistrîndu-se o creştere excesivă a aparatului administrativ şi a cheltuielilor pentru întărirea lui.

Practica de centralism excesiv, de tutelare măruntă din partea ministerelor, se răsfrînge negativ asupra activităţii întreprinderilor, diminuează răspunderea lor pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, îngreunează procesul de elaborare şi aplicare a măsurilor impuse de condiţiile concrete din fiecare unitate.

Deşi experienţa a arătat că directorul întreprinderii nu poate cuprinde singur multiplele şi variatele probleme caracteristice producţiei moderne, în întreprinderi nu au fost promovate forme şi metode adecvate de conducere şi muncă colectivă; „principiul conducătorului unic”, al „conducerii unipersonale” a făcut posibil să se ia de către o singură persoană hotărâri ce au dus în numeroase cazuri la o proastă gospodărire a mijloacelor materiale şi băneşti, la păgubirea economiei naţionale.

Aplicarea regulamentelor de organizare şi funcţionare a întreprinderilor fără să se ţină seama de condiţiile specifice fiecăreia a avut drept urmare crearea unui număr mare de servicii funcţionale şi de trepte ierarhice, fără o delimitare precisă a atribuţiilor şi răspunderilor.

Noile măsuri ce se propun pentru perfecţionarea organizării şi conducerii economiei au drept scop îmbunătăţirea structurii aparatului de conducere, largirea atribuţiilor unităţilor economice, asigurarea participării celor mai buni specialiştii la dirijarea activităţii economice, promovarea consecventă a principiului conducerii colective, crearea unui cadru mai bun pentru valorificarea deplină a iniţiativei celor ce muncesc şi întărirea răspunderii tuturor organelor şi cadrelor de conducere pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate de partid şi de popor.

A. Industria

În centrul preocupărilor pentru perfecţionarea conducerii industriei se situează măsurile privind apropierea acesteia de activitatea întreprinderilor, concentrarea forţelor şi întărirea stimulentei

(Urmare din pag. a II-a)

Unioni cooperatiste, preocupându-se de coordonarea eforturilor întregii țărâni cooperatiste, de mobilizarea tuturor resurselor materiale și a forței de muncă, în vederea sporirii producției agricole, îndeplinind sarcini legate de aprovizionare, de valorificare a producției, de îndrumare economic-financiară și rezolvarea unor probleme social-culturale, contribuie la orientarea activității cooperativelor în direcția cerințelor majore ale economiei naționale. În acest fel se asigură o îmbinare mai strânsă a intereselor țărânilor cooperatiste cu interesele generale ale țării. Este necesar ca în continuare uniunile cooperatiste să exercite cu toată hotărârea și competența funcțiunile economice care le-au fost încredințate de partid, prin care ele pot contribui la ridicarea agriculturii cooperatiste la nivelul resurselor și posibilităților de care dispun.

În dezvoltarea agriculturii noastre socialiste un rol de seamă revine sectorului de stat, care cuprinzând o parte însemnată a fondului funciar al țării și o puternică bază tehnico-materială, participă într-o măsură considerabilă la alcătuirea fondului central, constituie o sursă importantă pentru aprovizionarea pieței interne și pentru export.

Cu toate acestea, analiza economică a activității unităților agricole de stat a scos în evidență faptul că ele dispun de mari rezerve și posibilități nepuse încă în valoare, iar rezultatele obținute în ultimii ani nu sînt la nivelul eforturilor făcute și al condițiilor create. Un număr important de întreprinderi continuă să lucreze cu pierderi. Această situație nesatisfăcătoare a fost determinată de o serie de lipsuri și neajunsuri în gospodărirea mijloacelor materiale și bănești, în modul de conducere și organizare.

Măsurile adoptate recent privind îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat, sînt menite să asigure creșterea într-un ritm susținut a producției și productivității muncii, reducerea substanțială a cheltuielilor materiale și de muncă, rentabilizarea tuturor unităților agricole de stat. Prin aceste măsuri, specialiștii agricoli au trecut la conducerea nemijlocită a producției, a crescut competența și răspunderea lor, s-a îmbunătățit sistemul de contabilizare materială, veniturile tuturor lucrătorilor stabilindu-se în funcție de rezultatele obținute în producție; s-a simplificat sistemul de planificare, evidență, finanțare și creditare.

În sectorul agriculturii de stat au fost organizate ferme agricole, ca unități economice de producție de bază cu un profil specializat, care vor lucra de sine stătător. Șeful de fermă are competențe depline în administrarea mijloacelor materiale și financiare și răspunde direct de realizarea planului de producție marfă și a planului de venituri și cheltuieli. Mai multe ferme apropiate teritorial au fost organizate într-o întreprindere agricolă de stat, a cărei conducere se asigură prin Consiliul de administrație. Aceasta a permis atât reducerea personalului tehnic și administrativ cu peste 30 la sută, cât și stabilirea criteriilor de salarizare și premieri în funcție de aportul adus de lucrătorii din întreprindere și ferme la realizarea planului de producție și beneficii.

Avînd în vedere că în ani următori se vor asigura noi și importante investiții pentru întreprinderile agricole de stat, este necesar ca în fiecare unitate să se organizeze producția și munca după criterii științifice, să se asigure înălțimea și folosirea a bazei lor tehnico-materiale, să se obțină o eficiență economică maximă. Trebuie să se continue acțiunea de concentrare a producției în unități specializate, să se facă eforturi pentru creșterea producției la hectar și pe cap de animal, pentru ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost și pentru mărirea rentabilității fiecărei unități. Întreprinderile agricole de stat trebuie să devină centre puternice ale producției agricole, unități agro-industriale avansate la nivelul celor din țările cu agricultura înaintată, să constituie un exemplu de organizare științifică a producției și a muncii pentru întreaga agricultură socialistă.

În dezvoltarea agriculturii și sporirea producției agricole, sarcini însemnate revin stațiunilor de mașini și tractoare care dispun de o bază tehnico-materială puternică pentru executarea mecanizată a lucrărilor agricole pe terenurile cooperativelor agricole.

An de an, aceste unități și-au îmbunătățit activitatea și, executînd un volum sporit de lucrări la termen și de bună calitate, au contribuit la creșterea producției la hectar în cooperatiile agricole pe care le deservește și la formarea fondului central de produse agricole.

Cu toate acestea, în multe unități, tractoarele și mașinile nu sînt folosite rațional, sortimentul de lucrări este redus, numărul personalului administrativ și al muncitorilor auxiliari depășește nevoile producției. De asemenea, în încadrarea pe zone a cooperativelor agricole în funcție de care se stabilește cantumul plății în natură sau bani și nivelul unor tarife de plată, există necorelări și deficiențe.

Ținînd seama de aportul tot mai important pe care stațiunile de mașini și tractoare trebuie să-l aducă în dezvoltarea agriculturii cooperatiste, în prezent este în curs de elaborare un ansamblu de măsuri pe linia îmbunătățirii mecanizării agriculturii, precum și a conducerii, organizării și finanțării acestor unități.

Stațiunile de mașini și tractoare, ca întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii în sectorul cooperatist, vor fi organizate pe principiul gestiunii economice proprii. Aceste unități vor trebui să aibă o mai mare independență și răspundere în folosirea mijloacelor materiale și financiare în relațiile cu cooperatiile agricole și cu alte întreprinderi.

În următorii ani, eforturile principale în agricultură trebuie să fie îndreptate spre dezvoltarea intensivă și multilaterală a producției prin folosirea mai eficientă a posibilităților existente prin asigurarea unei puternice baze tehnico-materiale, sporirea mijloacelor de mecanizare și climizare, extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, în special cele de irigații, factori hotărâtori pentru sporirea aportului agriculturii noastre socialiste la dezvoltarea economică și progresul general al țării.

C. Construcții

Unul din principalii factori ai dinamismului economiei noastre naționale este alocarea continuă a unui important volum de investiții, destinat în primul rînd producției materiale. În strînsă legătură cu dezvoltarea potențialului economic și tehnic, cu lărgirea bazei materiale pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale poporului, ramura construcțiilor a căpătut un avînt considerabil în anul socialismului. Activitatea de construcții este chemată să aducă în continuare o contribuție esențială la creșterea avuției naționale, la întreaga operă de desăvîrșire a construcției socialismului în România.

Realizarea volumului însemnat de investiții, prevăzut pentru perioada 1966-1970 și cincinalul următor, în condiții de înaltă eficiență, pune în fața organizațiilor de construcții probleme importante legate de scurtarea termenelor de execuție, reducerea costurilor, micsorarea unor cheltuieli pentru construcții-montaj în totalul investițiilor, realizarea integrală și ritmică a planului de investiții. Rezolvarea acestor probleme impune lichidarea deficiențelor existente în acest domeniu și îmbunătățirea organizării activității de construcții.

Unul din neajunsurile actualului sistem de organizare îl constituie lipsa unor unități profilate după specificul lucrărilor de construcții industriale, social-culturale și de locuințe, ca și pe genuri de lucrări (fundații, terasamente, betoane precomprimare ș.a.), ceea ce are influențe negative asupra

folosirii utilajelor și a forței de muncă, asupra productivității muncii și costurilor.

Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare a desfășurat mai mult o activitate de avizare a documentațiilor tehnice și s-a ocupat mai puțin de efectuarea unor studii și cercetări în problemele legate de economicitatea construcțiilor, adoptarea unor soluții constructive și arhitectonice corespunzătoare, de introducerea unor tehnologii moderne în executarea lucrărilor și de elaborarea criteriilor de sistematizare a orașelor și satelor.

În vederea eliminării neajunsurilor existente, a îmbunătățirii activității în ramura construcțiilor potrivit cerințelor actuale, această activitate va fi organizată astfel:

1. Pentru delimitarea atribuțiilor și specializarea în activitatea de construcții-montaj:

a) O serie de lucrări strict specifice unor ramuri ale economiei naționale — căi ferate, drumuri, linii și stații electrice și de telecomunicații cu lucrările aferente, construcții siderurgice, termice și hidroenergetice, îmbunătățiri funciare, construcții miniere subterane și lucrările aferente lor, lucrări din schelele petrolifere și de prospecțiuni geologice, căi de transport forestiere vor fi realizate de către întreprinderi de construcții din cadrul ministerelor de resort.

b) Lucrările de construcții pentru industria chimică și rafinării vor fi executate în continuare de unitățile Ministerului de Construcții pentru Industria Chimică și Rafinării.

c) Lucrările de construcții pentru industria constructoare de mașini vor fi preluate de Ministerul Industriei și Construcțiilor; aceasta va executa în continuare lucrările de construcții-montaj din industria ușoară, alimentară, economia forestieră, construcțiile mai importante pentru învățămînt, lucrările spitalicești mai importante, combinatele industriale din agricultură, cele din industria materialelor de construcții, silozurile de cereale.

d) Lucrările de alimentare cu apă a incintelor agricole amenajate pentru irigații, regularizarea rîurilor și a altor surse de apă vor fi executate de către unitățile Departamentului pentru Îmbunătățiri Funciare din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii.

e) Lucrările pentru construcții de locuințe, social-culturale și lucrările edilitare, reparațiile fondului de locuințe (proprietate socialistă și personală), vor fi executate de organizațiile de construcții ale organizațiilor locale de stat.

f) Pentru realizarea lucrărilor de construcții-montaj în cadrul ministerelor respective, vor fi organizate centrale de construcții, trusturi de construcții sau alte forme organizatorice bazate pe principiul gestiunii economice proprii, care se vor ocupa de executarea tuturor lucrărilor care intră în profilul lor, precum și de producția utilajelor mici și mijlocii de construcții, a sculelor și dispozitivelor de mică mecanizare precum și a dispozitivelor și echipamentelor pentru instalații.

În cadrul acestor unități de construcții-montaj vor funcționa:

— întreprinderi de construcții-montaj și instalații organizate după principiul specializării;

— întreprinderi cu profil industrial, care vor produce elemente și subsansamble, precum și unele materiale de construcții (balast, material de carieră concasat etc.);

— întreprinderi pentru exploatarea, întreținerea și repararea utilajelor de construcții și mijloacelor de transport;

— unități de proiectare, care vor asigura preluarea treptată a întocmirii proiectelor de execuție pentru lucrările ce revin sectorului în care activează.

Organizațiile de proiectare și construcții vor putea executa lucrări în specificul respectiv și peste hotare.

Lucrările de construcții-montaj ce se vor executa peste hotare vor fi realizate de către unitățile de specialitate din cadrul ministerelor respective care să asigure proiectarea, studiile, întocmirea documentațiilor și contractarea, executarea lucrărilor și asigurarea asistenței tehnice.

2. Industria materialelor de construcții va rămîne în continuare în sarcina Ministerului Industriei și Construcțiilor. Activitatea întreprinderilor producătoare de materiale de construcție va fi coordonată de centrale de producție.

3. Ministerul Industriei și Construcțiilor va avea următoarele sarcini principale:

— îndrumarea unitară a întregii activități de construcții;

— îndrumarea activității de studii și a cercetărilor privind tehnologiile de execuție, producerea și folosirea materialelor de construcții și instalații, precum și mecanizarea lucrărilor pe ansamblul ramurii;

— pregătirea cadrelor în domeniul construcțiilor și în industria materialelor de construcții;

— răspunderea pentru activitatea centralelor și unităților în subordine.

D. Transporturi și telecomunicații

În condițiile creșterii rapide a forțelor de producție, diversificării economiei naționale, amplificării rețelei complexe de legături economice între întreprinderi, crește considerabil rolul transporturilor și telecomunicațiilor, al acestui organism vital al societății.

Reprezentînd sistemul circulator al întregii țări, transporturile și telecomunicațiile asigură legăturile de producție între toate ramurile economiei, între diferitele regiuni și raioane ale țării, circulația valorilor materiale de la producătorii la consumatori, satisfacînd importanța necesității ale societății și populației. Dereglările în sistemul de transporturi și telecomunicații pot avea repercusiuni asupra întregului angrenaj al vieții economice și sociale.

Pentru aceste considerente, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită îmbunătățirii continue a organizării și conducerii acestei importante ramuri de activitate.

Funcțiile pe care le îndeplinesc transporturile și comunicațiile în complexul economiei naționale, specificul activității lor, impun măsuri unitare, coordonate și operative care să asigure dezvoltarea rețelei și exploatarea ei în cele mai bune condiții de regularitate și siguranță, atât pe fiecare sector în parte, cât și în ansamblu.

Cu toate că transporturile și telecomunicațiile necesită existența unui organism și a unei coordonări unitare, în prezent această activitate este divizată în trei ministere. În cadrul fiecărui minister există multe direcții generale care au preluat o parte din sarcinile operative ce trebuie lăsate în atribuțiile unităților teritoriale. S-au înființat în mod mecanic unități teritoriale fără ca acestea să se justifice din punct de vedere economic. În felul acesta s-au creat paralelisme și suprapuneri, a crescut nejustificat aparatul administrativ, s-a diminuat răspunderea și operativitatea în activitatea de exploatare.

În condițiile actuale organizării, se întîmpină o serie de dificultăți în asigurarea unei repartiții judicioase a sarcinilor între diferitele forme și mijloace de transport în funcție de distanța optimă și costul manipularilor de la expeditor la destinatar. În vederea folosirii cit mai rațională a parcului, scurtării duratei de transport, reducerii

prețului de cost pe tona transportată și sporirii eficienței economice în acest sector de activitate.

Pentru eliminarea acestor neajunsuri și pentru ca activitatea de transporturi și telecomunicații să răspundă mai bine cerințelor dezvoltării economice, se propun următoarele măsuri cu privire la îmbunătățirea conducerii și organizării acestui sector:

1. Coordonarea unitară a activității de transport și de telecomunicații, în scopul unei utilizări mai raționale a diferitelor categorii de mijloace de transport, a întregii capacități existente.

2. La organizarea unităților teritoriale se va ține seama de particularitățile fiecărui sector de transport și telecomunicații. Astfel, în transporturile auto se va urmări nu suprapunerea mecanică a acestor unități pe împărțirea administrativă, ci crearea de unități echilibrate, viabile din punct de vedere economic și în concordanță cu cerințele zonei în care lucrează, corelat cu celelalte mijloace de transport.

În toate sectoarele se va urmări înlăturarea verigilor inutile, simplificarea aparatului administrativ, ridicarea competenței și răspunderii fiecărei unități, pentru asigurarea unui transport modern și rapid, în măsură să satisfacă operativ nevoile economiei naționale și ale populației.

3. Pentru sporirea eficienței transporturilor, valorificarea la maximum a parcului de mijloace de transport existente în economie, se va acorda o atenție sporită aplicării pe scară largă a calculatoarelor de optimizare, metodă care poate contribui la înlăturarea transporturilor neraționale și a cheltuielilor neeconomice. În acest scop, se va urgenta organizarea unui sistem informațional adecvat, pentru a folosi cu eficiență posibilitățile ce le creează centrul de calcul electronic în curs de realizare.

E. Cooperația meșteșugărească

Cooperația meșteșugărească, parte componentă a economiei noastre socialiste, contribuie prin activitatea sa la satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerințelor populației în domeniul prestărilor de servicii, la producerea într-o gamă diversificată, de bunuri de consum pentru fondul pieței, la realizarea unor piese, subsansamble și alte produse în cadrul colaborării cu întreprinderile de stat, la dezvoltarea producției de artă populară și artizanat, la realizarea unor produse destinate exportului.

Statul sprijină cooperația meșteșugărească, punîndu-i la dispoziție din fondul central însemnate cantități de materii prime și utilaje, comitent cu acordarea de credite și a altor înlesniri financiare.

În vederea dezvoltării activității cooperației meșteșugărești, în ultimul timp au fost luate o serie de măsuri pentru îmbunătățirea planificării potrivit specificului acestui sector de activitate.

Avînd în vedere aportul sporit pe care îl poate aduce cooperația meșteșugărească la îmbunătățirea deservirii populației, la lărgirea gamei de produse de consum, este necesar să se ia în continuare măsuri pentru creșterea capacității de producție și diversificarea activității unităților. Va trebui îmbunătățită aprovizionarea tehnico-materială prin repartizarea unor cantități corespunzătoare din fondul central, stabilirea în relații contractuale directe cu fabricile furnizoare, folosirea mai largă a resurselor locale, extinderea sistemului de achiziții directe de la producătorii.

În vederea înlăturării neajunsurilor existente în sistemul de stabilire a prețurilor și tarifelor și pentru creșterea operativității în executarea serviciilor și produselor, vor spori, în cadrul unor norme aprobate de organele de resort, competențele organizațiilor cooperatiste în acest domeniu.

Este necesară întărirea economico-organizatorică a cooperativei — organizație economică socialistă — care constituie veriga de bază în sistemul cooperativei. Cooperativelor li se vor acorda drepturi și atribuții mai largi în adoptarea deciziilor în diferite probleme ale activității lor, ceea ce va asigura mai multă mobilitate în activitatea lor productivă. Va trebui să sporască rolul adunărilor generale și al organelor alese în conducerea și rezolvarea tuturor problemelor legate de dezvoltarea activității economice și financiare a cooperativei meșteșugărești.

Cooperația meșteșugărească — încadrîndu-se organic în sistemul economiei noastre socialiste, în normele generale de planificare și conducere a economiei — va trebui să aducă o contribuție tot mai mare la satisfacerea cererii de consum a populației.

F. Industria locală și gospodăria comunală

În sporirea producției industriale, îndeosebi în completarea și diversificarea sortimentului de mărfuri solicitat la fondul pieței, un rol important are industria locală. Prin întreprinderi mici și mijlocii cu profil complex, industria locală are posibilitatea să adapteze și să organizeze mai ușor producția pentru articole de serie mică și la comandă, potrivit cerințelor pieței, să contribuie la îmbogățirea sortimentului de mărfuri destinate aprovizionării populației, îndeosebi cu produse de uz casnic și gospodăresc, la creșterea volumului și gamei de servicii oferite populației. În același timp, industria locală poate asigura în măsură din ce în ce mai mare producția de materiale de construcții, produse de serie mică, precum și o serie de subsansamble necesare industriei republicane.

Condițiile de care dispune fac posibilă creșterea aportului industriei locale la export, mai ales cu produse care necesită îndemînare și un volum mai ridicat de muncă manuală.

Prin valorificarea superioară a resurselor naturale variate existente în zonele unde funcționează, industria locală trebuie să sporească volumul și să îmbunătățească structura producției sale, să contribuie la creșterea gradului de ocupare a populației, participînd la ridicarea economică a orașelor și localităților mai puțin dezvoltate.

În acest scop, este necesară organizarea tuturor întreprinderilor de industrie locală pe principiul gestiunii economice proprii, sporirea rentabilității lor, precum și adoptarea de măsuri menite să mărească răspunderea organelor locale de stat pentru activitatea și rezultatele acestor întreprinderi.

Ritmul accentuat de industrializare, creșterea populației urbane și ridicarea nivelului de trai determină dezvoltarea activităților de deservire din orașe, în cadrul cărora serviciile de gospodărie comunală ocupă un loc important.

În vederea satisfacerii tot mai bune a cerințelor populației orășenești pe linia gospodăriei comunale, este necesar să se creeze condiții pentru trecerea

treptată a activităților din acest domeniu pe principiul gestiunii economice proprii. Vor trebui să fie luate măsuri pentru raționalizarea și simplificarea muncii în acest sector, pentru servirea promptă și civilizată a populației.

G. Comerțul interior

Pe baza dezvoltării susținute a economiei naționale și a creșterii veniturilor oamenilor muncii, a sporit considerabil volumul de mărfuri vîndute populației, s-a lărgit continuu activitatea comerțului socialist — importantă verigă de legătură între producție și consum. Ridicarea neconținută a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, diversificarea cererii populației, orientarea acesteia spre mărfuri de calitate superioară, necesitatea introducerii și extinderii unor forme avansate de servicii impun îmbunătățirea multilaterală a activității comerțului interior, creșterea eficienței lui economice. Studiul minuțios și cit mai cuprinzător cererea cumpărătorilor, unitățile comerciale trebuie să asigure aprovizionarea pieței cu mărfuri în cantități suficiente și sortimente variate, în funcție de sezon și specificul local, de evoluția preferințelor populației și în concordanță cu veniturile acesteia. Ele sînt chemate să exercite o influență activă asupra produselor, contribuind la orientarea acesteia spre sortimente de calitate superioară și cit mai diversificate. Comerțul interior este un factor important de echilibrare a veniturilor și cheltuielilor bănești ale populației, are un rol esențial în consolidarea circulației monetare.

Realizarea funcțiilor economice și sociale ale comerțului interior este îngreunată în prezent de o serie de neajunsuri ce se resimt în domeniul organizării și planificării acestei ramuri de activitate.

Stabilirea de centru, în detaliu, a structurii fondului de marfă necesar pe întreaga țară s-a dovedit greoaie, generînd formalități multiple și lipsuri în aprovizionarea populației. Separarea comerțului cu ridicata și a comerțului cu amănuntul determină dificultăți în cunoașterea cererii și în influențarea operativă a producției bunurilor de consum.

Relațiile dintre întreprinderile producătoare și unitățile comerciale au fost îngreunate de existența unui număr mare de verigi intermediare, ceea ce a avut consecințe negative în determinarea fondului de mărfuri corespunzător cerințelor populației. Din cauza neajunsurilor în organizarea comerțului, repartizarea teritorială a fondului de mărfuri nu corespunde întotdeauna necesităților diferitelor zone și localități. Au fost folosite în insuficientă măsură forme de salarizare care să asigure o dependență directă a câștigurilor de volumul deservirilor.

După Congresul al IX-lea al partidului, activitatea de comerț interior, principalele probleme ale ridicării ei la nivelul actualei sarcini ale dezvoltării societății noastre au fost supuse în mai multe rînduri unor analize și dezbateri aprofundate, inclusiv în cadrul unei largi consfățuiri cu lucrătorii din această ramură. În scopul îmbunătățirii formelor de organizare și de funcționare a comerțului interior, au fost adoptate sau se află în curs de aplicare o serie de măsuri, cum sînt: reducerea numărului de indicatori de plan stabiliți de centru; extinderea relațiilor directe între unitățile comerciale și cele furnizoare; lărgirea competenței organelor locale de stat, ale direcțiilor comerciale și întreprinderilor comerciale; organizarea experimentală a unor întreprinderi care exercită atât comerțul cu ridicata, cit și cel cu amănuntul. Se experimentează unele forme noi de contabilizare, în scopul realizării unor legături strînse între remunerarea lucrătorilor din comerț și îndeplinirea planului de deservire, creșterea productivității muncii, ridicarea nivelului calitativ al serviciilor.

Pentru perfecționarea activității comerțului interior sînt necesare noi măsuri de sporire a răspunderii organelor locale de stat în conducerea operativă a întreprinderilor comerciale și de întărire a rolului Ministerului Comerțului Interior în urmărirea și soluționarea problemelor de ansamblu ale acestui ramurii.

1. Extinderea organizării de unități care efectuează operații de comerț cu amănuntul și cu ridicata, specializate pe sectoare comerciale (alimentar, textile, îmbrăcăminte, metalo-chimice) va duce la înlăturarea unor verigi de prisos și la influențarea mai activă a întreprinderilor producătoare, potrivit modificărilor în structura cererii.

Activitatea acestor unități urmează să fie coordonată și îndrumată de organele locale de stat, prin direcțiile comerciale, potrivit normelor ce vor fi stabilite de către Ministerul Comerțului Interior.

Aplicarea acestei forme de organizare a comerțului va duce la modificarea atribuțiilor unor verigi ale aparatului comercial aparținînd altor ministere și organelor aparținînd altor ministere și organelor (Ministerul Industriei Ușoare, Ministerul Petrolului, Ministerul Economiei Forestiere, Departamentul Gostat, UNCAP etc.) în condițiile existenței mai multor sisteme comerciale, trebuie să se stimuleze emulația între acestea în ceea ce privește organizarea și prezentarea mărfurilor în magazine, calitatea serviciilor populației.

2. Îmbunătățirea activității comerciale este condiționată în mare măsură de perfecționarea relațiilor între întreprinderile comerciale și cele industriale, de simplificarea metodei de planificare a producției bunurilor de consum și a comerțului.

Unitățile industriale vor primi sarcini obligatorii de livrare către comerț, nominalizîndu-se un număr restrîns de mărfuri — cele care prezintă o importanță deosebită pentru aprovizionarea populației; cantitățile și structura pe sortimente ale celorlalte produse vor fi stabilite prin relații contractuale directe între unitățile industriale și cele comerciale.

3. În prezent, în afara magazinelor subordonate Ministerului Comerțului Interior, funcționează unități comerciale aparținînd altor ministere și organelor (Ministerul Industriei Alimentare, Ministerul Industriei Ușoare, Ministerul Petrolului, Ministerul Economiei Forestiere, Departamentul Gostat, UNCAP etc.) în condițiile existenței mai multor sisteme comerciale, trebuie să se stimuleze emulația între acestea în ceea ce privește organizarea și prezentarea mărfurilor în magazine, calitatea serviciilor populației.

În viitor vor fi menținute și dezvoltate magazinele de deservire ale centralelor sau întreprinderilor industriale care pun în contact nemijlocit pe producător și consumator, contribuind astfel la diversificarea producției și îmbunătățirea calității mărfurilor.

Un rol deosebit revine rețelei cooperativei de consum, care trebuie să asigure aprovizionarea populației de la sate, în condiții din ce în ce mai bune, cu produse specifice consumului în mediul rural. Satisfacerea cererii țărânilor de produse industriale necesită din partea cooperativei de consum stabilirea unor relații directe cu centralele industriale, pentru ca acestea să producă în cantități suficiente mărfurile necesare la sate. Cooperata de consum va trebui să desfășoare o activitate mai susținută pentru dezvoltarea alimentației publice la sate, folosînd larg sursele de aprovizionare locale și organizînd forme variate, potrivit nevoilor populației.

4. Pentru contenerizarea materială a personalului din comerț în sporirea vînzărilor, reducerea cheltuielilor de circulație și ridicarea nivelului de servicii a populației este necesar să se extindă salarizarea pe bază de cotă procentuală (remiză) calculată în raport cu volumul vînzărilor, țînd seama de felul mărfurilor vîndute, de sezonality ș.a. Sistemul de retribuție pe bază de remiză va trebui să fie practicat și în alte sectoare ale circulației mărfurilor, inclusiv cel al achizițiilor de produse. Totodată, salarizarea personalului tehnic-administrativ trebuie legată de mărimea deservirilor și beneficiilor, de gradul de extindere a serviciilor, prezentarea și aprovizionarea unităților.

Unul din indicatorii pe baza cărora se va aprecia activitatea unităților comerciale va trebui să fie volumul deservirilor de mărfuri cu numărul către populație.

5. Măsurile recent aprobate cu privire la folosirea mandatelor angajați *) în sectorul restauranțelor vor trebui să fie extinse și la unele unități comerciale cu amănuntul, îndeosebi la băcăni, unități de legume și fructe, lapte și produse lactate, articole mărunte, galanterie și artizanat, precum și în achizițiile de ambalaje din sticlă de la populație.

Aceste măsuri, alături de noul sistem de contabilizare a lucrătorilor, vor contribui la stimularea inițiativei în valorificarea resurselor locale și completarea sortimentului de mărfuri, la creșterea eficienței economice a activității comerciale și dezvoltarea emulației în acest sector.

De asemenea, este indicat să se extindă în mai mare măsură valorificarea directă a legumelor și fructelor și a altor produse agroalimentare de către cooperativele agricole de producție prin unități proprii sau subordonate nemijlocit consiliilor uniunilor raionale și regionale.

6. Perfecționarea formelor de organizare și conducere a activității de comerț ridică în fața ministerului de resort sarcini sporite pe linia coordonării și controlului acestei ramuri.

Ministerul Comerțului Interior va avea, în principal, următoarele atribuții: elaborarea propunerilor de plan pentru întreg sectorul circulației de mărfuri, atât pe sisteme cit și teritorial, de a cărei îndeplinire răspunde; repartizarea fondului de marfă; elaborarea de norme cu caracter obligatoriu privind organizarea și desfășurarea activității în unitățile de deservire și în restaurante; urmărirea, în colaborare cu organele centrale furnizoare, a modului în care se asigură livrările furnizorilor pe fondul pieței din producția internă și din import; efectuarea unor schimburi de mărfuri cu alte țări; dotarea rețelei comerciale și de depozite cu utilaj și mobilier comercial; pregătirea și specializarea lucrătorilor din comerț; exercitarea inspecției comerciale de stat.

Ministerul Comerțului Interior va colabora cu celelalte ministere și organe centrale cu activitate comercială, în rezolvarea coordonată a unor probleme privind planificarea circulației mărfurilor, a balanței de venituri și cheltuieli bănești ale populației, reglementarea și controlul comercial de specialitate, îmbunătățirea tehnicii comerciale pregătirea lucrătorilor din comerț etc.

*) Persoane care primesc în administrare de la organizațiile comerciale mici unități de vînzare, răspunde de producerea și deservirea mărfurilor și își asumă obligația de a plăti periodic o sumă fixă organizației comerciale respective.

H. Comerțul exterior

Dezvoltarea multilaterală și în ritm susținut a economiei naționale a făcut posibilă și necesară extinderea continuă a schimburilor economice cu alte țări, participarea tot mai largă a României la circuitul de valori materiale pe plan mondial. Pe măsura accentuării complexității economiei, a diversificării ei și a angrenării mai profunde a României în schimburile economice internaționale, crește importanța comerțului exterior pentru dezvoltarea economică a țării. Față de nevoile și posibilitățile economiei noastre există însă o serie de rămîineri în urmă în domeniul comerțului exterior. Modul de organizare a acestuia, formele și metodele practicate nu mai corespund cerințelor actuale, necesitățile de a spori competitivitatea mărfurilor românești pe piața externă, de a îmbunătăți continuu structura exportului și importului, de a extinde relațiile comerciale și acțiunile de cooperare economică cu un număr tot mai mare de țări, de a asigura comerțului nostru exterior o înaltă eficiență economică.

Centralizarea excesivă a activității de import și export, realizarea schimburilor externe numai prin unitățile Ministerului Comerțului Exterior lipsese ministerele economice și întreprinderile productive de contact direct cu clienții și furnizorii externi, de posibilitatea cunoașterii temeinice a cerințelor pieței externe și a adaptării operative la exigențele beneficiarilor străini. Sistemul actual al relațiilor dintre organele comerțului exterior și ministerele producătoare generează un volum important de corespondență, evidență și lucrări birocratice, întîrzie adoptarea celor mai eficiente decizii și măsuri.

Înfăptuirea politicii de industrializare a țării solicită în continuare importuri însemnate de mașini, utilaje și instalații, materii prime și materiale. Mijloacele pentru plata acestor importuri nu pot fi asigurate decît prin majorarea continuă a volumului exportului, creșterea eficienței acestuia pe calea ridicării ponderii produselor cu un grad mai înalt de prelucrare, cum sînt mașinile, utilajele, produsele chimice și altele.

În ultimii doi ani s-au luat unele măsuri pentru descentralizarea comerțului exterior prin trecerea unor activități, cu deosebire de export, la ministerele economice; s-a înființat „Inspectorația generală de stat pentru controlul calității produselor de export” ca organ central de stat subordonat direct Consiliului de Miniștri; a fost creată Comisia Interministerială de cooperare economică și științifică; a fost înființat Institutul pentru studierea conjuncturii economice internaționale de pe lîngă Ministerul Comerțului Exterior; în toate ministerele economice s-au constituit colective sau sectoare care se ocupă de realizarea planului de export și de problemele cooperării

DIRECTIVELE C. C. AL P. C. R. CU PRIVIRE LA PERFECȚIONAREA CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE

(Urmare din pag. a III-a)

centrale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini vor importa aceste produse și pentru alți beneficiari.

3. Efectuarea unor importante schimburi economice externe rămâne în continuare în sarcina Ministerului Comerțului Exterior. Prin întreprinderile sale, ministerul se va ocupa de exportul și importul de instalații complexe, materii prime și produse de bază pentru economie, precum și importul de mărfuri pentru comerțul interior. De asemenea, prin unitățile Ministerului Comerțului Exterior se va asigura importul de mașini și utilaje pentru unele organe centrale, la care nu se justifică din punct de vedere economic crearea de unități speciale de comerț exterior.

Pentru a se asigura o politică unitară în domeniul relațiilor economice externe — orientarea pe țări a schimburilor, influențarea structurii acestora, primirea și acordarea de credite externe, realizarea acțiunilor de cooperare, procurarea mijloacelor de plată etc. — operațiunile comerciale ce se efectuează, atât de către întreprinderile Ministerului Comerțului Exterior cât și de unitățile celorlalte ministere, trebuie să aibă la bază autorizații de import și export eliberate de Ministerul Comerțului Exterior în limitele prevederilor planului valutar. În unele cazuri se vor putea elibera autorizații de export sau import globale pentru o perioadă determinată de timp.

4. Necesitatea de a cunoaște îndeaproape cerințele pieței externe, de a ține seama operativ de fluctuațiile conjuncturale, de a realiza contacte directe cu partenerii străini impune modificarea formelor organizatorice ale activității noastre comerciale în exterior.

a) În condițiile când centralele industriale le revin atribuții importante în domeniul schimburilor externe, este necesar să se folosească practica trimiterii de agenți comerciali ca reprezentanți ai centralelor. Buni cunosători ai piețelor, tehnici comerciali și ai legislației din țările unde se deplasează, agenții comerciali vor trebui să desfășoare o activitate sistematică și competentă, să aibă legături stabile cu furnizorii și beneficiarii externi, să dea dovadă de abilitate și perseverență în promovarea intereselor noastre economice. Agenții comerciali răspund de îndeplinirea obligațiilor lor în fața conducerii unităților care li trimite. Perioadele de deplasare a agenților comerciali se vor stabili în funcție de interesele noastre și de volumul operațiilor pe piețele respective.

b) În unele țări, cărora România le livrează în semnate cantități de mărfuri sau unde există perspectiva unei creșteri substanțiale a exporturilor, vor fi create birouri comerciale, formate din reprezentanți ai centralelor industriale interesate. Aceste birouri vor avea ca sarcini prospectarea piețelor respective, stabilirea de contacte cu clienții externi, tratarea, încheierea și realizarea tranzacțiilor de export, rezolvarea unor probleme legate de vânzarea produselor, cum sunt: urmărirea în exploatare în perioada de garanție a mașinilor și utilajelor exportate, acordarea asistenței tehnice necesare, organizarea de „servicii” etc.

Activitatea lucrătorilor din birourile comerciale, precum și a agenților comerciali va fi apreciată și remunerată în funcție de creșterea schimburilor pe piețele respective, de contribuția lor la sporirea rentabilității comerțului exterior.

c) Actualele agenții economice în străinătate vor fi transformate în secții economice ale oficiilor diplomatice. Ele vor avea un aparat restrâns care va lucra după normele și orientările generale date de Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Comerțului Exterior, iar în probleme comerciale concrete, după instrucțiunile Ministerului Comerțului Exterior.

Principalele sarcini ale acestor secții vor fi: stabilirea legăturilor pe linie comercială cu autoritățile din țara respectivă; largirea schimburilor comerciale și dezvoltarea cooperării economice cu țara respectivă; organizarea participării țării noastre la târguri și expoziții internaționale; elaborarea de studii economice și conjuncturale de amploare privind țara unde are loc activitatea; coordonarea generală și sprijinirea activității agenților comerciali și a birourilor economice etc.

d) În vederea îmbunătățirii activității economice în exterior se vor folosi pe o scară mai largă forme ca: înființarea de societăți mixte pentru desfacerea produselor românești pe diverse piețe, vânzări în consignatie, expoziții cu vânzare în marile magazine, expoziții permanente și centre de documentare tehnică etc.

5. În domeniul relațiilor economice externe, o preocupare de seamă a partidului și statului nostru o constituie promovarea cooperării economice și tehnico-stiințifice cu alte țări. Cooperarea internațională este o cerință obiectivă a dezvoltării fiecărei țări, joacă un rol important în valorificarea potențialului material și uman, în accelerarea introducerii progresului tehnic și al științei, în largirea legăturilor economice între state. În societatea contemporană, cooperarea se impune tot mai mult ca o formă avansată a relațiilor economice între state, ca un factor de seamă al progresului.

Dezvoltarea în viitor a economiei noastre în ritm înalt este legată nemijlocit de extinderea cooperării internaționale, care creează posibilitatea de a largi schimburile economice externe, de a beneficia de avantajele participării mai active la diviziunea internațională a muncii. De aceea, este o necesitate actuală promovarea pe scară largă a formelor de cooperare economică și tehnico-stiințifică cu toate țările socialiste, precum și cu țările în curs de dezvoltare și cu țările capitaliste dezvoltate. Desigur, cooperarea trebuie să se bazeze pe respectarea suveranității naționale, să asigure egalitatea în drepturi și avantajul reciproc.

6. În condițiile aplicării măsurilor organizatorice propuse, răspunderea Ministerului Comerțului Exterior pentru înființarea politicii unitare a partidului și guvernului în acest domeniu s-a sporit și mai mult. El va trebui să-și concentreze activitatea asupra problemelor generale ale dezvoltării și orientării comerțului exterior, creșterii eficienței sale economice. Datorită Ministerului Comerțului Exterior este de așteptat intensificarea activității pentru extinderea relațiilor comerciale ale României cu țările lumii, pentru dirijarea operațiilor de import-export în concordanță cu interesele majore ale economiei.

Ministerul Comerțului Exterior are următoarele sarcini:

- largirea continuă a relațiilor comerciale externe ale țării, promovarea cooperării economice internaționale; negocierea de acorduri, convenții și protocoale comerciale și luarea de măsuri pentru aplicarea și realizarea acestora;
- elaborarea, împreună cu celelalte ministere sau sarcini de comerț exterior, a propunerilor pentru planul de comerț exterior, proporțional, structurat și orientarea schimburilor noastre comerciale în perspectivă; urmărirea realizării în ansamblu a sarcinilor de plan;
- perfecționarea unor schimburi comerciale de du-

rată și stabile, care să asigure debușee pentru exporturile noastre, precum și surse diversificate de aprovizionare, în special cu materii prime;

- elaborarea și realizarea balanței comerciale în ansamblu și pe țări;
- studierea și prospectarea tendințelor imediate și de perspectivă de pe piețele externe și elaborarea de propuneri în vederea orientării activității de export și de import;
- coordonarea operațiilor de comerț exterior prin eliberarea de autorizații de import și export, orientarea acestor operații spre piețele cele mai favorabile, asigurarea unor schimburi echilibrate cu diferitele țări;
- împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor și Banca Națională a R. S. României, răspunde de elaborarea și realizarea balanței de plăți externe, precum și de aplicarea politicii de credite externe, stabilită de partid și guvern.

— Coordonarea problemelor generale privind nivelul prețurilor externe la produsele din import și la cele destinate exportului.

În mod sistematic, Ministerul Comerțului Exterior va informa conducerea partidului și statului asupra executării planului de comerț exterior, realizării indicatorilor economico-financiarilor, asupra principalelor probleme ce se desprind din activitatea generală de comerț exterior.

Ministerul Comerțului Exterior este împuternicit să verifice în toate unitățile care efectuează activități de export și import, indiferent de subordonarea lor, modul cum se respectă legile, hotărârile și actele normative privind comerțul exterior, precum și nivelul prețurilor la care se realizează operațiunile de export și import.

În întreaga sa activitate, Ministerul Comerțului Exterior va colabora strâns cu ministerele și organele economice care au sarcini în domeniul comerțului și importului. Periodic, Ministerul Comerțului Exterior va organiza cu toate ministerele cu sarcini de export, în cadrul cărora se va supune unei ample analize activitatea desfășurată, se va face schimb de experiență și se vor stabili căile și mijloacele pentru creșterea volumului exportului și a eficienței acestuia.

Pentru reglementarea întregii activități din domeniul schimburilor economice cu străinătatea, se va elabora „Legea cu privire la organizarea și funcționarea comerțului exterior al Republicii Socialiste România”.

I. Cercetarea științifică

Dezvoltarea și modernizarea economiei naționale sînt determinate, în măsură crescîndă, de intensificarea cercetării științifice, de perfecționarea cadrului organizatoric și a formelor de activitate în acest domeniu de o deosebită însemnătate pentru înflorirea societății noastre, pentru ridicarea nivelului de civilizație și cultură al poporului.

Experiența mondială arată că cercetarea, gradul și ritmul de aplicare a rezultatelor ei în economie, cu deosebire în producția materială, devine unul din factorii hotărâtori ai creșterii economice. Nivelul tehnic și organizarea proceselor de fabricație, calitatea producției, asimilarea de noi produse și îmbunătățirea sortimentelor sînt determinate într-o măsură esențială de dezvoltarea cercetării tehnico-științifice.

Prin rolul său considerabil în asigurarea progresului tehnic al economiei moderne, prin implicarea profundă asupra tuturor ramurilor, cercetarea tehnico-științifică se integrează în procesul de ansamblu al reproducției sociale, ca una din cele mai importante faze ale acestuia, se încorporează tot mai mult în însăși producția materială. Întreprinderea științei cu producția se desfășoară în condițiile unei strînse legături între activitatea de cercetare și practică.

Îndeplinirea sarcinilor stabilite de partid în domeniul progresului tehnic, al organizării științifice a producției și a muncii, al ridicării productivității muncii — în construcția de mașini, electrotehnica, electronica, automatică, energetică, chimie și în celelalte ramuri de activitate economică — cere imperios dezvoltarea cercetărilor științifice și mobilizarea oamenilor de știință la rezolvarea problemelor tehnice și economice cerute de construcția socialistă.

Orînduirea noastră are posibilitatea de a orienta potențialul științific al țării spre obiectivele majore ale progresului economiei și culturii; mecanismul vieții sociale favorizează legarea tot mai strînsă a cercetării cu necesitățile producției materiale, cu celelalte activități sociale, uilite, realizarea și coordonarea forțelor științifice în vederea realizării aspirațiilor întregii națiuni. Aceasta impune stimularea inițiativei creatoare a savanților și cercetătorilor, orientarea direcțiilor de cercetare concomitent cu consolidarea bazei materiale a științei, perfecționarea pregătirii cadrelor științifice, largirea relațiilor de cooperare științifică internațională.

În concordanță cu cerințele fundamentale ale progresului contemporan, conducerea de partid și de stat s-a preocupat stăruitor de îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică.

Înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice ca organ de coordonare a întregii activități de cercetare și elaborare, pentru prima dată, a unui program al cercetării științifice pentru perioada 1966—1970 au constituit un început bun în direcția coordonării și valorificării creației științifice.

Amplierea proceselor economice, ritmul în continuă accelerare a producției, schimbările rapide ce se produc în tehnologie accentuează necesitatea ca activitatea de cercetare științifică să fie orientată cu precădere spre acele domenii care au un rol hotărâtor în dezvoltarea producției materiale a societății noastre.

Apare astfel ca o cerință obiectivă asigurarea unei permanente legături și integrări organice a unităților de cercetare științifică din aceste sectoare, cu ramurile producției materiale pe care le deservesc. Desfășurîndu-și activitatea pe linia unității productive, cercetătorii pot folosi puternica bază materială creată în laboratoarele și unitățile de cercetare de pe lângă marile întreprinderi industriale, au posibilitatea aplicării rapide în producție a cercetărilor inițiate, își pot valorifica din plin capacitățile lor de creație.

Necesitatea concentrării cadrelor de cercetare, a folosirii judicioase a bazelor materiale, accelerarea ritmului de soluționare a problemelor legate de producție impun perfecționarea în continuare a rețelei unităților științifice.

Astfel, în vederea participării mai active a institutelor de cercetare din domeniul științelor tehnice la soluționarea problemelor producției materiale apare posibil ca o parte din aceste institut să treacă treptat pe măsura creării condițiilor necesare, în componența centralelor indus-

triale, iar cele al căror profil cuprinde o întreagă ramură de producție să funcționeze pe lângă ministerul economic care coordonează ramura respectivă.

În cadrul învățămîntului superior, care are bogate tradiții de cercetare și reunește valoroase cadre științifice, este necesar să fie dezvoltată activitatea de cercetare la catedre, în laboratoare și la nevoie să se înființeze unități speciale de cercetare științifică în cadrul universităților și institutelor de învățămînt superior. De asemenea, institutele din domeniul științelor social-umanistice organizate în cadrul Academiei Republicii Socialiste România vor trebui să dezvolte mai mult colaborarea cu unitățile de cercetare din învățămîntul superior.

Paralel cu perfecționarea rețelei se creează condiții pentru creșterea formelor îmbunătățite de dezvoltare a bazei materiale și stimularea a cadrelor de cercetare științifică. Astfel, unitățile de cercetare vor extinde sistemul de desfășurare a activității pe bază de contracte cu unitățile productive și vor aplica pe scară tot mai largă principiul autofinanțării cercetării științifice.

În același timp, pentru problemele și temele care prezintă importanță deosebită pentru economia națională se va asigura finanțarea și stimularea cercetării științifice din fondurile bugetare, pe bază de programe de cercetare.

Măsurile cu privire la organizarea cercetării științifice urmăresc:

1. Concentrarea activității de cercetare, în principal, în următoarele tipuri de unități:

a) **Institute de cercetări departamentale**, care vor deservi în principal necesitățile întregii ramuri. Aceste institute, fiind legate direct de ramurile economice, vor avea perspectiva evoluției și progresului tehnico-științific în domeniul de care se ocupă, vor asigura o mai rapidă valorificare în practică a rezultatelor cercetării științifice.

b) **Institute, centre sau laboratoare de cercetări ale centralelor industriale**. Acestea vor întreprinde cercetări privind activitatea productivă a unităților industriale din componența centralelor respective. De asemenea, vor efectua cercetări pe bază de contracte pentru alte uzine sau vor contribui la realizarea programelor speciale de cercetare. Ele vor coordona și îndruma activitatea de cercetare a laboratoarelor uzinale din întreprinderile pe care le deservesc.

c) **Laboratoare uzinale**, care vor efectua cercetări legate direct de problemele de producție din întreprinderile respective, precum și cercetări pe bază de contract pentru alte întreprinderi și institut.

Împreună cu serviciile de concepție, laboratoarele uzinale vor avea și sarcina de a aplica în producție rezultatele cercetării științifice. În acest fel, cercetarea va contribui într-o măsură sporită la folosirea capacităților de producție și asimilarea în fabricație a noi produse de tehnicitate ridicată.

d) **Academia Republicii Socialiste României**, înalt for științific al țării, reunește oameni de știință și cultură de seamă, care prin activitatea lor au contribuit la dezvoltarea și afirmarea științei românești, atât în țară cât și peste hotare, la dezvoltarea economiei și a vieții spirituale a țării, la patrimoniul culturii universale.

Prin institutele și secțiile sale, Academia Republicii Socialiste României este chemată să organizeze dezbateri asupra problemelor actuale ale dezvoltării tuturor ramurilor științei și vieții social-culturale; să promoveze relațiile științifice internaționale cu alte foruri academice; să inițieze și să stimuleze elaborarea și publicarea de tratate și monografiile de interes național. Ea va acorda titluri academice oamenilor de știință și cultură de înaltă autoritate și prestigiu, care s-au făcut cunoscuți în țară și peste hotare prin realizări remarcabile în domeniul științei, literelor și artelor.

e) **Institute, centre de cercetări și grupe de catedre în cadrul învățămîntului superior**, prin care se realizează reunirea potențialului științific, valorificarea la un nivel superior a capacității de creație a cadrelor didactice, legarea cercetărilor universitare de nevoile economiei și culturii. Grupele de catedre vor desfășura activitate științifică pe baza unor programe comune de cercetare.

Sistemul contractualului se va extinde și în activitatea științifică din institutele de învățămînt superior.

2. **Perfecționarea sistemului de finanțare a activității științifice.** Pentru activitatea curentă se vor utiliza următoarele categorii de fonduri: fonduri de producție (cheltuieli de cercetare incluse direct în prețurile de cost); fonduri pentru introducerea tehnicii noi; fonduri rezultate din veniturile contractuale; fonduri bugetare destinate finanțării unor institute, cercetări speciale și prioritare.

Fiecare categorie de unități de cercetare urmează să fie finanțată diferențiat, în funcție de natura cercetărilor efectuate, de locul pe care-l ocupă în rețeaua de cercetare, o largă extindere urmînd să aibă în viitor sistemul de lucru pe bază de contracte.

Se preconizează, de asemenea, ca o parte din disponibilitățile de valută create prin valorificarea cercetărilor, care duc la reducerea importului sau a celor care determină excedent de valută, să fie utilizate pentru dezvoltarea bazei materiale a unităților de cercetare.

3. **Îmbunătățirea, în continuare, a activității Consiliului Național al Cercetării Științifice.** O dată cu aplicarea măsurilor privind îmbunătățirea conducerii și planificării economiei se preconizează extinderea atribuțiilor Consiliului corespunzător necesităților de perfecționare a rețelei de cercetare și a sistemului de finanțare a activității științifice.

Principalele atribuții ale acestuia vor fi următoarele:

— elaborarea direcțiilor de dezvoltare a cercetării științifice fundamentale și aplicative, a programelor unitare;

— urmărirea și analiza îndeplinirii planurilor de cercetare în toate ramurile științei;

— elaborarea și urmărirea directă a îndeplinirii programelor speciale din unele domenii ale științei care prezintă o importanță deosebită pentru economie și cultura națională;

— elaborarea propunerilor și avizarea repartizării fondurilor bugetare și finanțarea directă a programelor speciale de cercetare;

— stabilirea necesarului de cadre de cercetare și urmărirea pregătirii, repartizării și folosirii lor;

— urmărirea aplicării și valorificării rezultatelor cercetării științifice;

— coordonarea acțiunilor de cooperare științifică internațională;

— coordonarea oranzării manifestărilor științifice;

— oranzarea pe scară națională a informării și documentării științifice;

— conducerea nemijlocită a unor institute de cercetări.

Consiliul Național al Cercetării Științifice se va ocupa într-o măsură mai mare de problemele îndeplinirii programelor de cercetare, de valorificarea rezultatelor cercetării în producție și în activitatea social-culturală, de coordonarea activității

științifice a ministerelor și organelor centrale care au unități de cercetare.

4. **Comisiile de coordonare a activității de cercetare din cadrul ministerelor și organelor centrale** vor fi formate din oameni de știință, cercetători, cadre didactice, precum și din specialiști de înaltă calificare din ministere și unități productive. Ele vor constitui organisme de coordonare a activității de cercetare din întreaga ramură, indiferent de locul și subordonarea unităților de cercetare respective, asigurîndu-se astfel o mai bună concentrare a eforturilor de cercetare, o folosire mai eficientă a cadrelor și a bazelor materiale. Aceste comisii vor avea următoarele atribuții principale în cadrul ramurii:

— orientarea tematică și coordonarea activității științifice a institutelor de cercetări departamentale, ale centralelor industriale, a laboratoarelor uzinale etc., pentru întreaga ramură;

— urmărirea îndeplinirii, în sfera lor de activitate, a programelor și planurilor de cercetare;

— urmărirea valorificării în producție a rezultatelor obținute;

— elaborarea propunerilor de dezvoltare a bazei materiale a cercetării științifice și avizarea repar-

tizării fondurilor de cercetare pentru unitățile din ramura respectivă.

Comisiile vor îndeplini pentru ramura respectivă și alte sarcini care decurg din atribuțiile Consiliului Național al Cercetării Științifice.

6. Conducerea generală a institutelor de cercetări va fi asigurată în fiecare institut de un consiliu științific, iar activitatea operativă de un comitet de direcție.

Consiliul științific va fi un organ larg, care se întrunește periodic avînd în componența sa pe directorul institutului și adjunctii săi, șefii de catedre, șefii de secție ai institutului, alți oameni de știință, directori și ingineri șefi din întreprinderi. Comitetul de direcție va fi alcătuit din directorul și adjunctii săi și șefii de secție ai institutului. Colectivele de conducere vor funcționa ca organe deliberative și își vor desfășura activitatea pe baza principiului muncii colective.

Măsurile ce se propun pentru îmbunătățirea organizării și îndrumării activității științifice împreună cu cele care au fost adoptate în perioada după Congresul al IX-lea al P.C.R., constituie un factor de seamă în ridicarea rolului științei românești în întreaga viață economică și socială a țării.

III. ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII — MIJLOC IMPORTANT PENTRU RIDICAREA EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII ECONOMICE

Organizarea științifică a producției și a muncii în întreprinderi a devenit, în condițiile industriei moderne, un imperativ al progresului, o necesitate general recunoscută. Introducerea progresului tehnic nu poate da rezultatele dorite dacă nu este sprijinită de o organizare corespunzătoare a producției și a muncii.

Eforturile făcute de economia noastră națională pe linia înzestrării întreprinderilor cu tehnica superioară, datorită în mare măsură faptului că preocupările pentru organizarea producției și a muncii au fost sporadice, s-au desfășurat într-un cadru restrîns, nu au fost coordonate la nivelul ramurilor de producție.

În acest an, pe baza hotărârii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., în toate întreprinderile industriale s-a întreprins o vastă acțiune cu privire la organizarea științifică a producției și a muncii. Prin contribuția unui mare număr de specialiști din întreprinderi și ministere, oameni de știință, cercetători, au fost întocmit peste 23.000 de studii, din care o bună parte au început să fie aplicate în producție.

Experiența dovedește că așezarea pe baze științifice a organizării producției și a muncii se materializează în importante rezultate economice, manifestîndu-se ca o latură esențială a conducerii eficiente a economiei.

Studiile întreprinse în cadrul acțiunii inițiate în acest an vor trebui să fie aprofundate și dezvoltate, urmîrîndu-se descoperirea și utilizarea rezervei existente în toate fazele procesului de producție. O deosebită atenție este necesar să se acorde utilizării capacităților de producție, stabilirii fluxurilor raționale de fabricație, alegerii celor mai adecvate

tehnologii, folosirii cât mai judicioase a timpului de lucru în fiecare unitate. Organizarea mișcării și manipularii materiilor prime și produselor în interiorul întreprinderii, asigurarea aprovizionării la timp a fiecărui loc de muncă, aplicarea metodelor moderne de programare și urmărirea operativă a producției, stabilirea unor proporții raționale între muncitorii de bază și cei auxiliari, ridicarea coeficientului de schimburi, introducerea pe scară largă a normării tehnice, perfecționarea calificării cadrelor constituie sarcini importante pentru toate unitățile economice. Toate aceste măsuri trebuie să conducă în final la creșterea productivității muncii sociale. Va trebui, de asemenea, să se asigure îmbunătățirea structurii organizatorice a fiecărei întreprinderi, înlăturarea treptelor și verigilor inutile, care îngreunează rezolvarea operativă a problemelor, simplificarea aparatului administrativ.

Activitatea de organizare științifică a producției și a muncii trebuie să devină o preocupare permanentă și competentă în fiecare unitate economică, ceea ce am realizat pînă acum în acest domeniu, reprezintă începutul unui proces continuu, ce urmează să fie adîncit și extins în toate ramurile economiei. Este necesară creșterea, atât în întreprinderi cât și la nivelul centralelor și ramurilor, a unor compartimente care să se ocupe nemijlocit de studii și cercetări privind organizarea producției și a muncii, precum și de aplicarea în practică a măsurilor preconizate în acest domeniu.

Organizarea producției și a muncii trebuie să fie permanent în pas cu dotarea tehnică a întreprinderilor, cu schimbările calitative în structura producției, pentru a asigura modernizarea economiei și creșterea eficienței ei generale.

IV. PLANIFICAREA — METODĂ PRINCIPALĂ DE CONDUCERE A ÎNTREGII ACTIVITĂȚII SOCIAL-ECONOMICE

1. **Experiența istorică a construirii socialismului** a demonstrat că **făurirea noii orîndiri sociale este rezultatul unei activități conștiente**, al unei vaste munci politice și organizatorice, al îndrumării și conducerii de către partidul comunist a tuturor domeniilor vieții sociale. Operă de o amploare și complexitate fără precedent, edificarea socialismului este nemijlocit legată de mobilizarea și valorificarea resurselor materiale și umane ale întregii țări, de îndrumarea lor spre îndeplinirea acelor obiective care corespund posibilităților și nevoilor fiecărei etape și cerințelor legilor dezvoltării sociale, de dirijarea conștientă a tuturor proceselor sociale, de controlul societății asupra desfășurării acestora.

Caracterul conștient al dezvoltării societății își găsește expresia în conducerea planificată a acesteia. Reflectînd sintetic politica partidului, planul caracterizează sarcinile și mijloacele necesare dezvoltării armonioase a ramurilor economiei naționale, a tuturor unităților și zonelor teritoriale ale țării. Prin el se asigură mobilizarea și valorificarea superioară a resurselor materiale și de muncă ale țării, se creează condițiile necesare pentru avîntul științei și tehnicii, pentru ridicarea nivelului de civilizație și bunăstare al întregului popor.

Unitatea multiploilor laturi ale procesului complex de construire a noii orîndiri, interdependența și condiționarea reciprocă a diferitelor activități fac necesară **cuprinderea în plan, într-o concepție unitară, a dezvoltării producției materiale — care determină progresul întregii societăți — precum și a tuturor celorlalte laturi ale vieții sociale, științifice și culturale.** Un asemenea plan cuprinzător unește diferitele întreprinderi și ramuri ale economiei naționale, toate activitățile economice, muncii, într-un efort comun pentru îndeplinirea politicii partidului de dezvoltare a întregii societăți, ca un tot unitar armonios.

Stabilirea prin plan a unor obiective temeinic fundamentate, confruntarea permanentă cu condițiile în schimbare ale vieții social-economice, conferă planului un caracter științific, realist, îl asigură o uriașă forță mobilizatoare. Subiectivismul și voluntarismul du, mai devreme sau mai tîrziu, la apariția unor anomalii și disproporții în dezvoltarea economică și socială, generează greutăți în evoluția întregii societăți, în construcția socialismului. De aceea, studiarea temeinică a vieții, a fenomenelor noi și cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății constituie cerințe principale ale planificării.

Planul trebuie să sintetizeze experiența și capacitățile celor mai bune cadre din aparatul de partid și de stat, ale colectivelor de muncă din toate domeniile vieții economice și sociale, să fie emanată gîndirii și înțelepciunii celor ce muncesc. Pentru a de planului nostru un caracter mobilizator și realist, o fundamentare temeinică bazată pe studii aprofundate și multilaterale al cerințelor social-economice, al rezervei existente în economie, este necesar ca la elaborarea lui să se asigure contribuția largă a specialiștilor, inginerilor, economiștilor, oamenilor de știință, tehnicienilor și muncitorilor.

Planificarea este chemată să imbine în mod organic consecvență și fermitate în realizarea principalelor orientări stabilite pe plan central cu suplețea și mobilitatea în soluționarea problemelor curente ale realizării acestor orientări, conducerea centralizată a economiei naționale în ansamblu cu autonomia unităților în care se desfășoară producția.

Unitatea diferitelor etape ale procesului neîntrerupt de dezvoltare ascendentă a societății implică, de asemenea, aplicarea consecventă a principiului continuității în planificare, care constituie o condiție necesară pentru a lua în considerare tendințele fundamentale, de durată, ale progresului social și economic. Aceasta presupune

elaborarea planurilor cîncinale concomitent cu stabilirea liniilor principale de dezvoltare pe o perioadă mai îndelungată a economiei naționale și a întregii activități, imbinarea permanentă a activității de planificare curentă cu cea de perspectivă.

2. **Analizînd rezultatele obținute, Congresul al IX-lea al partidului a scos în evidență atât aspectele pozitive, cât și neajunsurile în planificarea economiei și a stabilirii sarcinilor** cu privire la îmbunătățirea muncii în acest important domeniu de activitate, astfel încît prin aceasta să se asigure o contribuție sporită la folosirea rațională a resurselor și la creșterea eficienței activității economice.

În activitatea organelor de planificare s-au manifestat unele tendințe de subiectivism și voluntarism, nu s-a ținut seama în suficientă măsură de acțiunile legilor economice, au existat lipsuri în fundamentarea planurilor, în studierea temeinică a nevoilor și posibilităților economice. Toate acestea au dus la apariția unor disproporții și la rămîneri în urmă în dezvoltarea unor ramuri și subramuri importante ale economiei. Industria electrotehnică, electronică și de mașini-unelte, precum și producția de energie electrică nu au ținut pasul cu creșterea necesităților, iar producția bunurilor de consum a rămas în urma cerințelor aprovizionării populației. Agricultorii l s-au alocat investiții insuficiente, cu efecte negative asupra gradului de chimizare și asupra programului de irigații; unora s-au stabilit ritmuri de creștere a producției agricole necorelate cu baza materială și posibilitățile reale. Amplasarea obiectivelor de investiții nu s-a bazat întotdeauna pe o analiză temeinică, care să imbine criteriile de eficiență economică cu cele de ordin social-politic, ceea ce a avut influență asupra dezvoltării unor unități și zone teritoriale ale țării rămase mai în urmă din punct de vedere economic și social.

Unul din neajunsurile planificării noastre a constat în faptul că pînă în anul trecut noi nu am avut, practic, un plan de perspectivă desfășurat pe ani, pe ministere și pe întreprinderi. Între perioadele de 5 ani nu a existat legătura organică necesară, care să asigure o bună continuitate a proceselor economice. Ca urmare, au apărut aspecte de discontinuitate, mai ales în domeniul investițiilor, asimilarea de noi produse, în special cele cu ciclu lung de fabricație.

Au existat și continuă să se manifeste unele dificultăți, întrucît au lipsit studii de lungă perspectivă în probleme deosebit de importante cum sînt pregătirea cadrelor, cercetarea științifică etc. Din această cauză planurile nu au fost concepute în cadrul unei orientări mai largi, stabilite pe baza previziunilor științifice de lungă durată. Chiar în sectorul energetic, unde a existat o experiență pozitivă în planificarea pe 10 ani (pe perioada 1951—1960) s-a abandonat această metodă de lucru, revenindu-se la ea numai

(Urmare din pag. a IV-a)

Pentru prima oară s-au stabilit de la început, pentru întregul cincinal, cu participarea organelor de partid și de stat locale, sarcinile pe ani și întreprinderi, precum și amplasarea pe regiuni și raioane a principalelor obiective de investiții. Aceasta reprezintă o manifestare a largirii democrației, a sporirii atribuțiilor organelor locale în planificare, care capătă astfel perspectiva dezvoltării economice și social-culturale a întregii regiuni și pot contribui la valorificarea superioară a resurselor naturale și la utilizarea rațională a forței de muncă.

Întregul proces de elaborare a cincinalului, ca și modul de desfășurare a sarcinilor sale, reprezintă o îmbunătățire calitativă a sistemului nostru de planificare, trecerea — pe baza experienței acumulate — la o metodă superioară de conducere a economiei.

4. Realizările obținute în primul doi ani ai planului cincinal demonstrează realismul prevederilor acestuia, confirmă eficacitatea metodelor folosite în elaborarea și fundamentarea lui, subliniază justetea măsurilor luate de partid în acest domeniu. Metodele de planificare vor fi îmbunătățite în continuare, dezvoltate și perfecționate, corespunzător noilor cerințe concrete ale perioadei pe care o străbatem.

În sistemul planificării noastre, locul central îl vor ocupa și în viitor planurile cincinale, care oferă perspectiva necesară pentru rezolvarea eficientă a problemelor de bază ale dezvoltării economiei. Planurile cincinale vor cuprinde esențialmente sarcinilor pe fiecare an al perioadei și pe fiecare executant, valorificând experiența dobândită în elaborarea cincinalului în curs de executare. În acest mod a fost organizată și activitatea pentru elaborarea următorului cincinal, privind perioada 1971—1975.

Ținând seama de faptul că în unele domenii deciziile trebuie să se întemeieze și pe o cunoaștere a perspectivei pe o perioadă mai mare de cincini ani, plenara din luna aprilie a Comitetului Central al partidului a hotărât ca, o dată cu elaborarea planului cincinal pe 1971—1975, să se stabilească liniile principale ale dezvoltării economiei naționale pentru perioada 1976—1980. Se vor asigura astfel continuitatea în activitatea de planificare și o mai bună legătură între planurile cincinale.

Continutul și cadrul organizatoric în care se va desfășura această acțiune de mare amploare constituie o nouă și plină afirmare a aplicării centralismului democratic în planificare. La definirea și rezolvarea problemelor deosebit de complexe ale dezvoltării economiei noastre în deceniul următor a fost atras un număr mare de specialiști de înaltă calificare din toate domeniile, oameni de știință, lucrători din aparatul de partid și de stat, conducători din economie. Au fost constituite comisii pe ramuri, pe probleme de sinteză, comisii teritoriale și pe întreprinderi, care analizează multilateral aspectele esențiale ale perspectivelor dezvoltării și întocmesc studii pentru aprofundarea lor.

Participarea largă a celor mai buni specialiști în elaborarea analizelor, studiilor și propunerilor comisiilor va contribui la o fundamentare științifică a obiectivelor, la alegerea celor mai eficiente și mijloace care să asigure dezvoltarea economiei noastre în cincinalul viitor. În felul acesta, propunerile de plan cincinal se vor baza pe experiența unui număr mare de cadre tehnice și economice, vor fi rodul muncii și gândirii colective.

Elaborarea materialelor de lucru în mai multe faze și examinarea lor în etape succesive, schimb permanent de informații între comisii, precum și examinarea variantelor la Comisia Centrală de Partid și de Stat, special înființată, constituie elemente noi, importante pe linia îmbunătățirii metodelor de planificare a economiei naționale. Aceasta face posibilă apariția, prin intermediul unor comitete de lucru, a unor variante elaborate pe baza experienței diferitelor sectoare ale economiei, cu evaluarea și mai exactă a efectelor economice și sociale, imediate și de perspectivă.

Sint domeniul și sectoare de activitate ca de pildă: energetică, geologia, cercetările științifice, pregătirea cadrelor etc., pentru care planificarea pe o perioadă de 5—10 ani nu este suficientă și necesită efectuarea unor programe și estimări pe o perioadă mai mare de 10 ani. Aceste programe vor fi elaborate de regulă de către institutele de cercetări științifice sau de către organele centrale de sinteză economică, fără a fi integrate în mod necesar într-o schiță de plan pe ansamblul economiei naționale.

Existența planurilor cincinale, cu desfășurarea sarcinilor pe ani, face posibilă îmbunătățirea și definirea planurilor anuale, într-o singură etapă, pornind de la sarcinile anuale înscrise în planul cincinal și ținând seama de mersul execuției lui, de condițiile noi apărute în economie.

5. Cu toate realizările obținute, există însă în prezent laturi și aspecte ale planificării care trebuie îmbunătățite, neajunsuri care frânează dezvoltarea unor procese economice.

În practica actuală, în planificare se manifestă încă unele aspecte de centralism excesiv, de tutelare marșantă a întreprinderilor, concretizat prin stabilirea de la centru nu numai a principalelor sarcini ale activității de bază, ci și a o serie de detalii cu privire la desfășurarea activității acestora, ceea ce are ca efect frînarea inițiativei colectivelor din întreprinderi în luarea celor mai potrivite măsuri în vederea utilizării cât mai eficiente a mijloacelor de care dispun. În fundamentarea planurilor, deși s-au introdus elemente noi, se folosesc în măsură insuficientă metode moderne de analiză și previziune, care ar permite elaborarea simultană a mai multor variante de plan, pentru alegerea celor mai bune soluții.

Experiența a arătat că metodele de planificare nu sînt imuabile; ele trebuie permanent îmbunătățite, adaptate complexității tot mai mari a proceselor economice.

6. În vederea înlăturării deficiențelor care mai există este necesar ca, pe baza experienței dobândite, să introducem noi măsuri pentru perfecționarea și continuarea a conducerii planificate a economiei. În acest scop, va trebui ridicat rolul planului de stat ca instrument de cunoaștere a necesităților și posibilităților economiei și de mobilizare a tuturor rezervelor pentru creșterea potențialului economiei noastre. Este necesar să perfecționăm metodele de întocmire și de fundamentarea planurilor, să îmbunătățim sistemul de indicatori care fixează obiectivele activității economice și mecanismul prin care se asigură îndeplinirea lor. Pentru a putea valorifica din plin avantajele conducerii pe bază de plan a economiei, vor spori rolul și atribuțiile întreprinderilor și centralelor în elaborarea și fundamentarea propunerilor de plan.

Noile măsuri vor asigura condiții din ce în ce mai bune pentru îndeplinirea politicii economice a partidului, o îmbinare mai strînsă între planificarea de perspectivă și cea curentă, participarea mai largă a unităților productive la elaborarea și îndeplinirea planurilor, mai multă mobilitate în conducerea economiei, sporirea eficienței în toate domeniile.

7. În procesul elaborării planului vor trebui identificate și puse în valoare, în cât mai mare măsură, toate rezervele existente în economie pentru creșterea continuă și rapidă a producției materiale, pentru sporirea productivității sociale a muncii. Este necesar, de asemenea, să fie reflectate în planul de stat acțiunile de cooperare în producție și tehnico-științifică convenite cu alte țări.

Întreprinderile și centralele trebuie să aducă elemente concrete, tehnice și economice, privind capacitățile de producție și cea mai bună utilizare a acestora, perspectivele dezvoltării bazate pe

valorificarea resurselor existente, iar ministerele vor trebui să asigure o concepție unitară pentru dezvoltarea întregii ramuri. Organele centrale de sinteză, avînd la bază propunerile elaborate în întreprinderi, vor asigura stabilirea unui echilibrului și a unor proporții corespunzătoare pe ansamblul economiei naționale.

Propunerile de plan ale întreprinderilor se vor baza pe calcule detaliate și pe cele mai corespunzătoare soluții de folosire a capacităților de producție, de extindere a gamei de produse și ridicare a calității acestora, de introducere a tehnologiilor moderne de fabricație și asimilare a unor produse noi, precum și pe perfecționarea organizării producției și a muncii, creșterea productivității muncii, reducerea normelor de consum. Ele trebuie să asigure în toate cazurile sporirea eficienței economice, folosirea cât mai judicioasă a mijloacelor materiale și bănești încredințate de către societatea noastră socialistă.

Centralele industriale vor elabora propuneri de plan propriu, pentru subramurile pe care le cuprind, pe baza și pe propunerile plan ale întreprinderilor, precum și pe elementele de care dispun din propria lor activitate. Ca urmare a contactului cu consumatorii, a relațiilor directe cu alte centrale industriale, ele vor avea o viziune mai largă asupra cerințelor pieței interne și externe; totodată, ele vor cunoaște rezultatele cercetărilor științifice proprii și tendințele progresului tehnic în general, vor dispune de elemente proprii privind posibilitățile de investiții, specializarea și cooperarea în producție și, în funcție de toate acestea, vor urmări ca propunerile de plan ale centralelor în ansamblu să asigure cea mai eficientă utilizare a forței de muncă, a mijloacelor materiale și bănești repartizate întreprinderilor în subordine.

Ministerele vor elabora propuneri de plan pentru întreaga ramură ținînd seama de propunerile centralelor industriale și de studiile privind rolul și poziția ramurii respective în procesul de dezvoltare a economiei în ansamblu. Întrucît centralele industriale vor avea între ele relații nemulțumite, precum și raporturi directe cu întreprinderile în subordine și vor avea atribuții largi în domeniul planificării, ministerele vor putea să se concentreze în viitor asupra orientării și coordonării activității centralelor, potrivit intereselor generale ale statului.

8. În toate studiile sale și la toate nivelurile unde se desfășoară, activitatea de elaborare a planului pretinde o fundamentare științifică, o muncă analitică de determinare a tuturor laturilor procesului de producție, o corelare riguroasă între resurse și utilizarea acestora. În acest fel se pot crea condiții pentru o activitate economică rațională, se asigură o dezvoltare armonioasă și eficientă, se poate evita voluntarismul în adoptarea hotărîrilor. Deciziile în activitatea economică pot fi luate numai cunoscînd un număr mare de elemente și în primul rînd cele care determină rezultatele activității respective. De aceea, fundamentarea planului trebuie să fie făcută în toate împrejurările cît mai analitic, iar exprimarea cantitativă și calitativă a obiectivelor prevăzute să fie asigurată la nivelul întreprinderilor printr-un sistem larg de indicatori.

În fundamentarea planului trebuie să se contureze cît mai precis și mai detaliat posibil obiectivele de atins în ce privește dezvoltarea producției, extinderea progresului tehnic, ridicarea calității produselor și creșterea eficienței economice. Trebuie de asemenea calculate și prezentate ritmurile și proporțiile de bază ale dezvoltării industriale în ansamblu, ale agriculturii, precum și ale celorlalte ramuri economice, formarea veniturii naționale și proporțiile distribuției și redistribuției acestuia, dezvoltarea activităților social-culturale și creșterea nivelului de trai al populației.

Un act esențial al fundamentării planului, în care se impune îmbunătățirea practicii actuale, este înscrierea noilor obiective în planul cincinal pe baza unei studii științifice cu caracter tehnic și economic. Rolul acestora este să demonstreze necesitatea investițiilor și eficiența lor economică, posibilitățile de procurare a materialelor prime și materialelor necesare, a instalațiilor și a procedurilor tehnologice ce vor fi utilizate, precum și asigurarea desfacerii producției pe piața internă sau prin export. Existența acestor elemente, rezultate dintr-un studiu multilateral, permite o mai bună corelare, între secțiunile planului și conferă prevederilor o mai mare siguranță.

Din aceleași considerente este necesară înlăturarea practicii de a insera în planurile anuale investiții pentru care nu sînt întocmite proiectele de execuție. Pentru orice lucrare, dar mai cu seamă pentru cele importante, documentația tehnică și proiectele de execuție trebuie pregătite cu cel puțin un an înainte de începerea execuției lor, astfel încît să devină posibilă asigurarea prin plan, la timp și pe baza reală, a materialelor, utilajelor și a celorlalte condiții necesare.

Chiar atunci cînd se întocmesc din timp proiecte, experiența ne-a arătat că, în cursul execuției lucrărilor de investiții, pot apărea aspecte neprevăzute de ordin tehnic sau economic care să solicite resurse suplimentare, iar lipsa acestora poate crea greutăți în realizarea obiectivelor prevăzute și perturbării în economie. De aceea este necesar să perfecționăm sistemul de cuprindere în plan a rezervelor corespunzătoare care să permită realizarea în cele mai bune condiții a sarcinilor înscrise în plan.

9. Experiența a demonstrat că prevederile planului pot fi realizate în activitatea de zi cu zi a întreprinderilor prin soluții multiple, care reflectă condițiile foarte variate în care se desfășoară procesul de producție, inițiativa și ideile noi care izvorăsc din rîndul maselor, rezervele care pot apărea în cursul executării planului.

De aceea, folosind pentru fundamentarea planului un sistem larg de elemente și date analitice la nivelul economiei naționale și al principalelor ramuri, este necesar să păstrăm ca sarcini obligatorii acei indicatori care exprimă obiectivele de bază ale dezvoltării. Pe măsură ce coroborăm pe treptele organizatorice spre unitățile de bază, numărul indicatorilor obligatorii crește, astfel încît să cuprindă toate laturile esențiale ale activității economice. Ori de cîte ori va fi posibil, se va extinde practica indicatorilor în expresie fizică, pentru a da un caracter material, concret, sarcinilor și a ușura controlul executării acestora.

În același timp, trebuie acordate centralelor industriale și întreprinderilor drepturi ca, respectînd parametrii planului de stat, să poată să-și adapteze operativ propriile planuri, astfel încît să fie evitate rigiditatea în prevederile de detaliu sau nesemnificative, precum și formalitățile greoaie și inutile de modificare a planului.

Marea Adunare Națională va aproba prin planul de stat indicatorii cu privire la ritmul de dezvoltare a industriei și a ramurilor sale, a agriculturii și a celorlalte ramuri ale producției materiale; ritmul de creștere a veniturii naționale și proporția utilizării acestuia pentru consum și acumulare; volumul total de investiții pe economie și repartizarea acestuia pe ramuri și principalele obiective; sporirea numărului de salariați și creșterea salariului real; volumul total al acumulărilor bănești; volumul comerțului exterior. O dată cu dezbaterile și aprobarea planului pentru perioada următoare, Marea Adunare Națională aprobă executia pe perioada care se încheie.

Legătura între prevederile planului de stat — aprobate de Marea Adunare Națională — și activitatea unităților economice productive se va asigura printr-un sistem de indicatori obligatorii, aprobat de Consiliul de Miniștri, care să canalizeze eforturile spre îndeplinirea obiectivelor esențiale și să caracterizeze ce anume trebuie să producem, în ce condiții și cu ce rezultate.

În mod necesar, acești indicatori trebuie să cuprindă:

a. — Obiectivele de atins cu privire la volumul activității economice și destinația producției, astfel

încît să se mențină permanent echilibrul dintre producție și consum.

În acest scop, pornind de la prevederile planului de stat, se vor stabili unitățile economice productive sarcini obligatorii caracterizate prin valoarea producției și un număr restrîns de produse în expresie naturală.

Pentru a asigura o concordanță deplină între veniturile populației și acoperirea acestora cu mînturii și serviciile, vor fi stabilite prin plan sarcini obligatorii cu privire la volumul livrărilor destinate comerțului socialist.

De asemenea, se vor fixa sarcini obligatorii pentru export, astfel ca volumul acestuia să asigure importurile necesare economiei și echilibrul balanței de plăți externe.

În vederea creării condițiilor necesare desfășurării ritmice a procesului de producție, planul de stat va cuprinde ca sarcini obligatorii cantitățile de materii prime, materiale și utilaje esențiale care vor fi asigurate din țară sau din import, prin repartiții centralizate.

b. — Pentru a se urmări latura calitativă în activitatea productivă vor face obiectul unor sarcini obligatorii fixate prin planul de stat indicatori privind productivitatea muncii, fondul de salarii, cheltuielile de producție și eficiența activității economice.

Este deosebit de important ca unitățile economice să fie îndrumate spre utilizarea cît mai eficientă a mijloacelor materiale. Planul de stat trebuie să fixeze ca sarcini obligatorii rezultatele activității economice, judecate prin prima raportul dintre ceea ce va obține întreprinderea ca volum al producției sau ca venit net — și totalul fondurilor (fixe și circulante) de care dispune.

Pentru a măsura mai exact eforturile întreprinderilor și aportul acestora la creșterea veniturii naționale este potrivit să se utilizeze și alți indicatori ca, de exemplu, „producția netă”.

Modul de exprimare a acestor indicatori, puterea lor de caracterizare trebuie să constituie o preocupare de prim ordin a cadrelor de economiști, care au datoria de a elabora, experimenta și introduce în practică indicatorii cei mai adecvați.

c. — Tutoarea unităților economice li se vor stabili o serie de indicatori privind obiectivele de bază de bugetul statului și formarea resurselor financiare centralizate, care reprezintă o condiție esențială a îndeplinirii programului de investiții al statului și de finanțare a tuturor acțiunilor economice, sociale și culturale de interes general. Acești indicatori vor fi exprimați, de regulă, prin partea din veniturile rezultate din activitatea economică și care, în mod obligatoriu, trebuie vărsată bugetului de stat, sau rămîne la dispoziția centralelor industriale și întreprinderilor.

În același timp, prin plan se vor stabili și fondurile ce se vor aloca din resursele centralizate pentru obiectivele de investiții importante și pentru dotarea cu mijloace circulante a întreprinderilor noi înființate.

10. În acest cadru general și pe baza acestor parametri obligatorii, fixați prin planul de stat, se va desfășura întreaga activitate de planificare a minisreleor, centralelor industriale și întreprinderilor, se vor organiza, concret și în detaliu, producția și investițiile, aprovizionarea și livrările.

După aprobarea planului de stat, prevederile obligatorii vor fi examinate în colegiile ministerelor unde se vor hotărî sarcinile ce revin fiecărei centrale industriale și măsurile pe care acest organ colectiv consideră necesar să le adopte pentru îndeplinirea lor. Centralele industriale vor stabili sarcinile obligatorii pe întreprinderile în subordine.

Întreprinderile industriale urmează să li se fixeze de către centrala sarcini obligatorii, izvorite din planul de stat, caracterizate prin următorii indicatori:

- producția globală, producția marfă, precum și producția în expresie naturală pentru un număr de produse;
- volumul livrărilor către fondul pieței și pentru export;
- principalele produse ce trebuie livrate altor întreprinderi pentru consum productiv;
- principalele materii prime și materiale, din țară sau din import, asigurate prin planul de stat și normele de consum;
- productivitatea muncii;
- fondul total de salarii;
- numărul maxim de salariați;
- salariul mediu;
- cheltuielile la 1000 lei producție marfă și prețul de cost la principalele produse;
- volumul acumulărilor ce urmează a fi obținute față de fondurile fixe și circulante avute la dispoziție;
- volumul vărsămintelor către bugetul statului;
- volumul investițiilor și lista de titluri.

Cunoscînd nevoile pieței interne și externe, centralele vor putea largi nomenclatorul produselor pe care întreprinderea urmează să le realizeze în mod obligatoriu, vor stabili de asemenea sarcini obligatorii cu privire la cooperarea între întreprinderile care le compun sau între acestea și întreprinderile din alte centrale industriale, unele sarcini de investiții sau de servetare în laboratoarele uzinale etc. De asemenea, pentru a putea asigura o conducere concretă a activității întreprinderilor, centralele vor fixa de la caz la caz întreprinderilor și indicatorii cu caracter orientativ, care să detalieze și să sprijine realizarea indicatorilor obligatorii sau care prezintă importanță aparte pentru anumite întreprinderi și în anumite perioade.

Pornind de la sarcinile transmise de centralele industriale, întreprinderile vor elabora programe detaliate, caracterizate cu un număr larg de indicatori, desfășurări în timp și pe colective de muncă, care să asigure îndeplinirea sarcinilor trasate, urmărind în permanență utilizarea eficientă a mijloacelor de care dispun.

În aceste programe vor fi precizate toate produsele, cantitățile ce trebuie fabricate, termenul de execuție și de livrare; normele de consum de materii prime, materiale și combustibili; aprovizionarea și desfacerea; graficele de execuție a lucrărilor de reparații și investiții; temele de cercetare științifică; indicii de folosire a utilajelor; numărul de salariați; structura fondului de salarii și a numărului de salariați; măsurile tehnico-organizatorice necesare în vederea creșterii productivității muncii; planul de pregătire și renerare a cadrelor; prețul de cost pe produse, necesarul de fonduri și modul de acoperire a acestora etc.

11. Îmbunătățirea muncii de elaborare a planurilor curente și de perspectivă și de executare a acestora necesită totodată ridicarea calitativă a activității Comitetului de Stat al Planificării.

Ca organ al Consiliului de Miniștri în problemele planificării economiei naționale, Comitetul de Stat al Planificării are un rol deosebit de important în întregul proces de elaborare și îndeplinire a planului. În aplicarea politicii partidului nostru de dezvoltare multilaterală și complexă a economiei naționale, potrivit intereselor imediate și de perspectivă ale țării.

Centrul de creație al activității din Comitetul de Stat al Planificării îl vor constitui problemele asigurării proporționalității între diferitele ramuri și subramuri din economie, menținerea echilibrului necesar între producție și consum, precum și a echilibrului valutar și monetar astfel încît întreaga dezvoltare economică și socială a țării să se desfășoare cît mai eficient, pe o linie continuă și îndelungată și în ritmurii sustinute.

În procesul elaborării planului, Comitetul de Stat al Planificării are datoria să sintetizeze și să valorifice propunerile de dezvoltare a diferitelor ramuri și sectoare elaborate de ministere și centrale. În același timp, în această instituție trebuie

să se desfășoare o largă muncă de concepție, concretizată în studii de prognoză și de evoluție care să-i permită să adopte o atitudine proprie constructivă în principalele probleme ale dezvoltării economiei naționale.

Comitetul de Stat al Planificării trebuie să aibă un rol deosebit de activ în întocmirea proiectului de plan și prezintă mai multe variante ale principalelor proporții de dezvoltare a economiei naționale, care să permită adoptarea celor mai eficiente soluții de creștere și modernizare a producției, de utilizare a resurselor, de sporire a potențialului nostru economic.

În cursul executării planului, Comitetul de Stat al Planificării are datoria să urmărească permanent îndeplinirea ritmurilor și proporțiilor fixate, să studieze și să cunoască temeinic aspectele esențiale ale vieții economice, să prevină apariția unor fenomene negative sau, dacă acestea au apărut, să manifeste spirit de inițiativă și promptitudine, să propună măsuri corespunzătoare pentru a obține rezultate cît mai bune.

Pentru îndeplinirea sarcinilor arătate, este necesar ca în Comitetul de Stat al Planificării să fie perfecționate metodele de analiză și calcul economic, să fie îmbunătățit sistemul balanțelor care sintetizează aspecte importante ale activității economice.

12. Pentru elaborarea planurilor anuale, cincinale și a schițelor de perspectivă și urmărirea modului în care se realizează prevederile acestora, pentru a caracteriza operativ și sistematic activitatea economică din întreprinderi, centrale industriale, la nivelul ramurilor și al economiei naționale în ansamblu, este necesar un flux informațional rațional pe toate treptele de organizare. Experiența arată că circulația operativă a informațiilor economice, cu un conținut corespunzător diferitelor necesități, creează condițiile pentru adoptarea celor mai potrivite decizii privind conducerea proceselor economice, asigură o intervenție competentă și la timp în organizarea și dirijarea producției, precum și exercitarea funcției de control asupra îndeplinirii sarcinilor de plan.

Perfecționarea metodelor de cunoaștere și analiză a realităților din economie se poate realiza prin introducerea pe scară tot mai largă a metodelor moderne de calcul. Este necesar să fie folosite instrumente mai perfecționate pentru caracterizarea dezvoltării economiei în ansamblu și pe fiecare ramură, a relațiilor interramuri și între diferitele laturi ale procesului de producție; trebuie intensificată activitatea în direcția determinării raporturilor de interdependență care se formează în mod obiectiv în economie și pentru modelarea proceselor economice.

Multiplele date și fapte rezultate din practica noastră și a altor țări arată că în această direcție au o importanță deosebită introducerea și promovarea metodelor matematice de calcul și analiză, precum și utilizarea largă a tehnicii electronice de calcul, cu ajutorul cărora sînt posibile rezolvarea unor probleme de mare complexitate, efectuarea într-un termen scurt a mai multor variante de plan și stabilirea soluțiilor optime.

Sporirea gradului de complexitate a economiei și adîncirea interdependenței dintre sectoare și ramuri implică îmbunătățirea sistemului actual de înregistrare, transmitere și prelucrare a informațiilor economice. În aceste condiții, nu se poate înregistrate cu precizie activitățile care necesită un mare volum de calcul; se va extinde în continuare dotarea cu utilaje pentru modernizarea muncii de birou, va spori numărul utilajelor de mare mecanizare și al calculatoarelor electronice și se vor înființa centre de calcul pe bază de tehnică electronică. Se vor lua totodată măsuri pentru pregătirea cadrelor și soluționarea problemelor de sinteză economică, cunoașterea tuturor

V. CREȘTEREA CONTINUĂ A VENITULUI NAȚIONAL, BAZA TRAINICĂ A REPRODUCȚIEI SOCIALISTE LĂRGITE ȘI A RIDICĂRII NIVELULUI DE TRAI AL POPULAȚIEI

În conducerea planificată a economiei naționale, un rol esențial revine analizei și fundamentării principalelor proporții care se formează în cursul producerii, repartiției și utilizării produsului social și veniturii naționale. Nici o problemă importantă a planificării — proporția dintre producție și consum, raporturile dintre cele două subdiviziuni ale producției sociale, dintre industrie, agricultură, construcții, transporturi și circulația mărfurilor, precum și alte aspecte majore ale creșterii economice — nu poate fi rezolvată decît printr-o analiză aprofundată a volumului și structurii material-valorice a produsului social și veniturii naționale.

În întreaga activitate economică și de planificare este necesar să se urmărească asigurarea premiselor pentru creșterea continuă a produsului social și a veniturii naționale. Cu oțt este mai mare venitul național total și pe locuitor, cu atît mai importante sînt resursele de care dispune societatea pentru dezvoltarea și perfecționarea forțelor de producție pe baza tehnicii înaintate, pentru ridicarea standardului de viață al întregului popor.

Concomitent cu realizarea unor ritmurii înalte de creștere a volumului producției materiale, a produsului social, o preocupare esențială trebuie să o constituie îmbunătățirea raportului dintre cheltuielile materiale de producție și produsul nou creat — expresia a ridicării eficienței economiei naționale.

Cu toate rezultatele pozitive obținute în economisirea cheltuielilor materiale, ponderea acestora în produsul social este, în țara noastră, încă ridicată, ceea ce influențează negativ mărimea veniturii naționale, a acumulărilor socialiste, precum și posibilitățile de creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii. Această situație se datorește eficienței relativ reduse cu care se utilizează resursele în multe din întreprinderile noastre, consumurilor specifice exagerate de materii prime, materiale, combustibili și energie, pierderilor provocate de rebuturi și de gospodărirea nerațională a mijloacelor, lipsurilor în folosirea capacităților de producție și îndeosebi gradului scăzut de prelucrare a bogățiilor naturale, a materialelor prime.

Îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al IX-lea al partidului necesită sporirea eficienței întregii activități economice, utilizarea cu rezultate maxime a resurselor materiale și de muncă ale țării, sporirea continuă a veniturii naționale — baza progresului economic și social al patriei.

Strînsa dependență dintre creșterea nivelului de trai și creșterea veniturii naționale, dintre acesta și rata acumulărilor, ogîndește în ordinea socialistă unitatea indisolubilă dintre scopul fundamental al producției sociale și mijloacele îndeplinirii lui. Problema esențială a producției lărgite, atît în sectorul de stat cît și în cel cooperatist, este repartizarea unor importante fonduri materiale și bănești pentru acumulare, pentru făurirea unei baze tehnico-materiale moderne. Realizarea unei rate înalte, optime, a acumulărilor este cheia sporirii avuției naționale, a asigurării unui ritm susținut de dezvoltare în toate ramurile, reprezintă una din cele mai importante legături ale economiei socialiste.

Întreaga experiență mondială demonstrează în mod convingător că sursa principală, de nefolosită, a creșterii economice, a atingerii unui nivel eco-

economic care caracterizează activitatea economică, rezultatele obținute, eventualele deficiențe și cauzele care le-au provocat.

Totodată, sistemul informațional actual trebuie îmbunătățit, întrucît prezintă neajunsuri atît sub aspectul operativității, cît și al conținutului. În unitățile economice se cheltuiesc un volum însemnat de muncă pentru evidente inutile, greoaie sau nesemnificative. Există încă numeroase cazuri de evidențe și dări de seamă cu un conținut similar, care circula paralel, cerute de organe sau instituții diferite și la termene diferite. De multe ori se manifestă tendințe de a cere întreprinderilor tot felul de date și cifre, cuprinse în multiple și complicate formulare, care apoi nu sînt valorificate. Toate acestea încercă nejustificat activitatea întreprinderilor, sustrag atenția de la problemele esențiale ale organizării producției și a muncii.

Crearea unui sistem informațional rațional și eficient în întreaga economie, eliminarea paralelismelor și mărirea operativității prin utilizarea metodelor matematice și a tehnicii moderne reprezintă direcțiile principale în care trebuie acționat pentru a ridica informația economică la adevăratul său rol de componentă a științei conducerii.

O preocupare deosebită va trebui acordată realizării și ținerii la curent a datelor și informațiilor strict necesare luării deciziilor atît la nivelul conducerii întreprinderilor și centralelor, cît și al minisreleor și organelor de sinteză economică.

Pentru nevoile conducerii operative a producției, la nivelul întreprinderii vor trebui organizate culegerea și prelucrarea zilnică a tuturor datelor necesare pentru cunoașterea mersului realizării sarcinilor. Elementele care constituie fluxul informațional între întreprinderi și centrala industrială vor trebui stabilite de la caz la caz, ținînd seama de nevoile specifice diferitelor ramuri de activitate sau de aspectele care au într-o anumită perioadă de timp o importanță excepțională. O bună parte din informațiile care vor fi cunoscute la nivelul centralei industriale se vor însuma și prelucra de către organele statistice, pentru a se crea posibilitatea analizei la nivelul minisreleor și institutiilor centrale a întregii activități economice. În acest scop, va fi dezvoltat și perfecționat sistemul actual de informare decadală, lunară și trimestrială.

Este necesar, de asemenea, ca sistemul și conținutul indicatorilor folosiți pentru urmărirea planului să fie îmbunătățit pentru a măsura cît mai exact fenomenele economice, efortul propriu al întreprinderilor și centralelor industriale, eficiența economică în toate domeniile de activitate.

Va trebui, totodată, să existe o preocupare permanentă pentru valorificarea deplină în procesul elaborării planului și în activitatea de conducere operativă a activității economice a datelor intrate în circuitul sistemului informațional, atît la nivelul întreprinderilor cît și la centrale, ministere, instituții de sinteză.

Pentru a asigura baza materială necesară acestei activități, recent au fost luate o serie de măsuri, iar altele sînt în curs de pregătire, pentru modernizarea activității de calcul economic, de analiză, evidență și gestiune. Într-o primă etapă vor fi înregistrate cu precizie activitățile care necesită un mare volum de calcul; se va extinde în continuare dotarea cu utilaje pentru modernizarea muncii de birou, va spori numărul utilajelor de mare mecanizare și al calculatoarelor electronice și se vor înființa centre de calcul pe bază de tehnică electronică. Se vor lua totodată măsuri pentru pregătirea cadrelor și soluționarea problemelor de sinteză economică, cunoașterea tuturor

economic superior o constituie acumularea productivă. Perioada postbelică arată că și în cazul statelor avansate din punct de vedere economic, punerea în valoare a cuceririlor actualei revoluții tehnico-științifice, crearea și dezvoltarea ramurilor moderne, promovarea unor deplasări eficiente în structura economiei, sînt legate indestructibil de o rată ridicată a acumulărilor.

La temelia marilor înfăptuiri obținute de poporul român în industrializarea socialistă, în dezvoltarea puternică a forțelor de producție s-a aflat politica strălucitoare, neabătută, a partidului și statului de alocare a unor fonduri de investiții considerabile, pentru construirea de noi obiective economice și reutilizarea celor existente, pentru creșterea potențialului tehnico-economic al țării.

Dacă astăzi obținem un venit național de 4,5 ori mai mare decît în 1938, iar producția noastră industrială depășește de 11 ori nivelul aceluiași an, aceasta se datorește în mare măsură faptul că în perioada construcției socialiste aproximativ o cincime — iar în ultimii ani peste un sfert — din venitul național a fost repartizat pentru acumulare. Rezultatele dobîndite în dezvoltarea economică a patriei, în ridicarea standardului de viață al poporului, demonstrează că eforturile susținute pe care le-a cerut realizarea vastului program de investiții din perioada trecută au fost pe deplin îndreptățite.

Viața arată că numai afectînd importante surse materiale în vederea reproducției lărgite se poate asigura mersul înainte al economiei, științei și culturii, ridicarea gradului de civilizație a vieții poporului, înflorirea întregii societăți.

Orientarea spre reducerea acumulă

DIRECTIVELE C. C. AL P. C. R. CU PRIVIRE LA PERFECȚIONAREA CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE

Faptul că, în multe cazuri, fondurile de investiții deosebite cu întirziere sau la un nivel inferior realizărilor similare din alte țări, că la lucrările de construcții-montaj costurile sînt exagerate împiedică deplină valorificarea a influenței acumulării asupra creșterii venitului național.

Asigurarea unei înalte rate a acumulărilor și sporirea eficienței întregii activități economice constituie coordonatele esențiale ale dezvoltării economiei socialiste, reprezentînd conștientă primordiale a creșterii bunăstării poporului nostru, a creării condițiilor pentru trecerea la comunism.

existente în prezent în bazele de aprovizionare ale ministerelor, în serviciile de aprovizionare din direcțiile generale și din întreprinderi.

Organizarea rețelei de aprovizionare-desfacere va trebui să țină seama într-o măsură mai mare de specificul diferitelor ramuri de producție, de volumul și nomenclatorul produselor, de fluxul rațional între producător și consumator.

Rețelele de aprovizionare-desfacere care și-au dovedit eficacitatea vor fi menținute și adaptate la specificul noii organizații. În această situație sînt, de exemplu, rețeaua de desfacere a produselor petroliere, precum și rețelele proprii de aprovizionare ale Ministerului Căilor Ferate, Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene (pentru toate produsele specifice consumate în unitățile din subordine), Ministerului Industriei Ușoare (pentru bumbac, piei etc.), Consiliului Superior al Agriculturii.

Ținînd seama de importanța produselor siderurgice pentru economia națională, de nevoile mereu sporite de metal, de numărul mare de consumatori, ca și de faptul că vor funcționa mai multe centrale industriale producătoare de metal, se consideră oportună înființarea unui oficiu de aprovizionare și desfacere a produselor siderurgice. Acest oficiu — care va avea depozite teritoriale cit mai apropiate de consumatorii de metal — urmează să centralizeze comenzile tuturor beneficiarilor și să organizeze satisfacerea acestor comenzi din producția internă sau din import, în cadrul prevederilor de plan. Totodată, oficiul va primi cererile de materii prime ale centralelor metalurgice și, conform planului, le va satisface din producția internă sau din import.

Materialele de uz general — care nu pot face obiectul aprovizionării prin rețelele specializate arătate — vor fi procurate, de regulă, prin unitățile teritoriale de aprovizionare-desfacere. Actualele oficii regionale de aprovizionare și desfacere vor avea sarcina să asigure necesarul de astfel de produse tuturor întreprinderilor din raza lor de activitate și nu numai întreprinderilor locale, așa cum se practică în prezent. În acest scop structura organizatorică a oficiilor regionale și baza materială de care dispun vor fi examinate și puse de acord cu noile lor sarcini. Unitățile economice se vor putea aproviziona cu unele materiale de uz general și prin rețeaua de mic-gros a Ministerului Comerțului Interior, careia de asemenea i se vor aduce îmbunătățiri organizatorice.

În ceea ce privește materialele de construcții cum sînt cărămizile, produsele de balastieră etc., se va veni în mare parte la repartizarea lor centralizată, urmînd să crească atribuțiile organelor regionale în producția, aprovizionarea și desfacerea acestor produse.

În scopul întăririi disciplinei contractuale, al creșterii răspunderii reciproce față de sarcinile asumate, este necesar să fie revizuită legislația actuală, să se precizeze obligațiile ce revin părților contractante în legătură cu despăgubirea partenerilor pentru daunele aduse în cazul nerespectării contractelor.

Nefățelegerile dintre centralele industriale sau dintre întreprinderi în faza de încheiere a contractelor vor fi examinate de: a) centrala industrială tutelară, atunci cînd întreprinderile aparțin aceleiași centrale; b) ministerul tutelar, în cazul în care întreprinderile fac parte din centrale industriale aparținînd aceluiași minister; c) ministerele interesate, atunci cînd centralele industriale aparțin de ministere diferite; d) Comitetul de Stat al Planificării, cînd ministerele respective nu cad de acord între ele.

Problemele care pot apărea în faza precontractuală în legătură cu indicatorii de plan vor fi clarificate de către ministere, Comitetul de Stat al Planificării sau Consiliul de Miniștri — în funcție de competențele lor cu privire la modificarea indicatorilor de plan. În cadrul Consiliului de Miniștri ar urma să se găsească formulele cele mai potrivite pentru soluționarea acestor litigii.

Arbitrajul de Stat va examina numai neînțelegerile care apar în cursul executării contractelor încheiate.

VII. FINANȚAREA ȘI CREDITAREA PRODUCȚIEI ȘI INVESTIȚIILOR

Îmbunătățirea organizației, planificării și conducerii economiei naționale potrivit cerințelor actuale necesită creșterea rolului finanțelor și creditului în desfășurarea activității economice, perfecționarea formelor de organizare a sistemului financiar și bancar, luarea unor măsuri care să ducă la eliminarea neajunsurilor existente în acest domeniu.

Folosind mai activ beneficiul creditului, dobînda și celelalte birighii specifice, organele financiare și bancare trebuie să fie prezente la toate nivelurile economiei naționale, și îndeosebi în unitățile unde are loc procesul producției materiale, exercitînd permanent, prin mijloace cu caracter economic, o influență mai mare asupra gospodării raționale a fondurilor materiale și bănești și, prin aceasta, asupra îndeplinirii sarcinilor de plan.

Organele financiare și bancare trebuie să exercite un control permanent, calificat și în mod diferențiat asupra situației economice și financiare în toate sectoarele, să sesizeze operativ apariția fenomenelor negative, să contribuie astfel la stabilirea căilor de lichidare a lipsurilor, să combată cu fermitate neajunsurile în gospodărirea banului public și să determine la timp măsurile pentru închiderea tuturor canalelor de scurgere neeconomică a fondurilor.

Activitatea Ministerului Finanțelor și a băncilor joacă un rol important în buna funcționare a sistemului nostru monetar, a finanțelor tuturor ramurilor, în sporirea eficienței economice și întărirea disciplinei de plan și financiare.

Pentru a-și îndeplini sarcinile tot mai mari care îi revin, aparatul sistemului financiar și de credit trebuie să cunoască temeinic activitatea tuturor unităților din economie, să fie suficient de suplu pentru a găsi în orice împrejurare căile cele mai eficiente de intervenție, să fie ferm față de cei care irosesc banurile poporului.

Experiența arată că birghiile financiar-bancare nu au fost folosite în măsura necesară pentru a corespunde întreprinderii în mobilizarea rezervelor interne, în utilizarea cit mai rațională a fondurilor.

Practica subvenționării pierderilor unităților nerentabile pe seama rezultatelor bune ale altor întreprinderi, sau de la buget, pierderi determinate în mare parte de lipsurile și defecțiunile în utilizarea mijloacelor materiale și bănești, a avut consecințe negative asupra activității întreprinderilor și, implicit, asupra economiei naționale.

domeniile de activitate, în care s-ar justifica din punct de vedere economic. În planificarea și acordarea creditelor sînt multe elemente de formalism și centralism excesiv. Aceasta încaută în mod înutit activitatea ministerelor și aparatului central al băncii, diminuează rolul unităților teritoriale ale băncii, care au competență redusă în acordarea unor categorii de credite.

În sistemul actual de creditare nu se face distincție între unitățile care își îndeplinesc și depășesc sarcinile de plan și cele care își încheie activitatea în condiții nesatisfăcătoare; întreprinderile care vreme îndelungată se aprovizionează nerațional, nu realizează planul de producție, fabrică sortimente fără desfacere asigurată, depășesc prețul de cost și înregistrează pierderi pot primi credite și efectua nestingherit plăți. Totodată, dobînda este slab folosită pentru stimularea utilizării cit mai eficiente a creditelor; ea nu este îndeajuns diferențiată în raport cu cauzele și termenii creditelor suplimentare, se suportă din prețul de cost și nu atrage nici un fel de responsabilități materiale din partea factorilor de conducere din unitățile economice.

Deosebit de aceasta, datorită modului în care este organizat în prezent sistemul bancar, are loc o concentrare excesivă la Banca Națională a creditării industriei, agriculturii, transporturilor, comerțului interior și a comerțului exterior, ceea ce face ca problemele bancare să nu mai poată fi cuprinse potrivit cerințelor actuale ale economiei.

Controlul economic-financiar, activitatea de prevenire și descoperire a pagubelor ce se aduc avutului obștesc nu se desfășoară încă în mod corespunzător. Astfel, cu toate măsurile luate în decursul anilor alături Ministerului Finanțelor cit și celelalte ministere cu sarcini în acest domeniu n-au reușit să înlăture fenomenele negative în gospodărirea fondurilor, insuficiență și-au adus contribuția la întărirea răspunderii și a grijii fiecăruia lucrător din economie față de avutul obștesc.

În activitatea controlului economic-financiar și îndeosebi a controlului preventiv și a controlului financiar intern se manifestă unele neajunsuri de natură organizatorică, precum și în ce privește exigența și fermitatea în tragerea la răspundere a celor care aduc pagube economiei naționale, ceea ce diminuează contribuția controlului în prevenirea, descoperirea și lichidarea la timp a fenomenelor generatoare de pagube, de cheltuieli neproductive.

În multe întreprinderi, conducerea consideră controlul economic-financiar, evidența și controlul gestionării bunurilor materiale ca o sarcină minoră, pe care o lasă numai pe seama sectorului financiar-contabil, se ocupă puțin de problemele și rezultatele controlului.

Organele de control financiar intern nu sesizează în întregime și la timp lipsurile existente în unitățile pe care le verifică, nu propun întotdeauna măsuri de îndreptare, nu manifestă în toate cazurile fermitate în tragerea la răspundere a celor vinovați de încălcarea legilor.

Aparatul de control și revizie al Ministerului Finanțelor nu a stărut suficient pentru lichidarea lipsurilor care se manifestă în activitatea celorlalte organisme de control financiar și, totodată, nu a reușit să efectueze o coordonare mai cuprinzătoare a controlului. Sînt frecvente cazurile cînd în întreprinderi se perindă delegații și inspecții cu sarcini de control similare sau chiar identice.

Folosirea cu maximă eficiență a mijloacelor materiale și bănești necesită ridicarea pe o treaptă superioară a preocupării tuturor unităților economice pentru gospodărirea rațională a acestora și îmbunătățirea, pe această bază, a indicatorilor economici, cantitativi și calitativi.

Este timpul să se remedieze situația anormală a întreprinderilor ce continuă să-și soldeze activitatea cu pierderi. În viitor se va urmări ca produsele care se introduc în fabricație să fie, concomitent, utile și rentabile. De regulă, bugetul statului nu va mai acoperi pierderi din activitatea de producție, fiecare unitate economică avînd datoria de a lucra rentabil.

Organizarea în viitor a tuturor activităților producției materiale și a celor legate de aceasta pe principii gestunii economice proprii răspunde acestei cerințe și necesită ca relațiile dintre întreprinderi și unitățile financiar-bancare să se dezvolte pe baze economice. În același timp, aceasta va mări cointeresarea și răspunderea unităților economice și va ridica în fața organelor financiar-bancare probleme noi, tot mai complexe, pentru rezolvarea cărora se cere mai multă preocupare și competență crescîndă.

Analiza critică a relațiilor economice și financiare ale unităților economice cu statul, cu bugetul, cu unitățile bancare scoate în evidență necesitatea perfecționării și simplificării acestora, renunțîndu-se la sistemul de a se prelua la buget toate veniturile și de a se finanța prin acesta toate cheltuielile. În acele sectoare în care veniturile obținute nu acoperă integral cheltuielile (stațiunile de mașini și tractoare, ocaelele silvice și altele), trecerea la gestiunea economică proprie urmează a se face pe măsura creării condițiilor necesare.

Bugetul de stat va trebui să fie degrevat de acele poziții care exprimă, pe de o parte, prelevări de venituri de la întreprinderi, iar pe de altă parte, alocări de fonduri pentru acoperirea cheltuielilor de producție și de investiții, fonduri acordate uneori acestor unități și ramuri economice de unde au fost preluate.

În viitor, de la bugetul de stat se vor finanța în principal acțiunile majore, care condiționează dezvoltarea ascendentă a economiei naționale, progresul social-economic al țării noastre și ridicarea nivelului de trai al populației. Nevoile oarecui de fonduri pentru desfășurarea procesului de producție și pentru unele investiții vor fi asigurate din credite bancare și din veniturile proprii ale unităților economice, simplificîndu-se relațiile cu bugetul statului. Centralele industriale și întreprinderile vor beneficia de drepturi mai mari în gospodărirea fondurilor lor, în același timp, vor avea răspundere sporită în folosirea lor.

La înființare, centralele industriale vor fi dotate cu fonduri fixe și mijloace circulante. La rîndul lor, centralele industriale vor înzestra cu fonduri fixe și mijloace circulante întreprinderile și unitățile subordonate, în funcție de sarcinile ce le revin în noua formă organizatorică și de gradul de autonomie pe care acestea îl au în relațiile cu centrala, folosînd în acest scop fondurile de care dispun în prezent întreprinderile și unitățile respective.

1. În ce privește finanțarea investițiilor și asigurarea cu mijloace circulante necesare activității de producție, în viitor se va proceda în felul următor:

A) Finanțarea investițiilor

a) Investițiile privind construirea de noi întreprinderi, combinate și uzine vor fi finanțate integral de la bugetul de stat.

În același mod vor fi finanțate și dezvoltările care sînt hotărîtoare pentru economie și care depășesc capacitatea și posibilitățile unei întreprinderi, cum ar fi fabricii noi în cadrul combinatei, secții noi sau dezvoltări mari ale unităților exis-

tente, precum și unele acțiuni importante de dotare, cum sînt mijloace de transport etc.

Realizarea la timp și în bune condiții a acestor obiective de investiții finanțate din fondurile centrale ale statului constituie o sarcină obligatorie a centralelor industriale, acestea avînd răspunderea atît pentru darea lor în funcțiune la termenul planificat, cit și pentru atingerea parametrilor tehnico-economici proiectați.

b) Celelalte lucrări de investiții prevăzute, de asemenea, în planul general de dezvoltare a economiei, respectiv al centralelor și întreprinderilor modernizări, amenajări, reutilizări, dezvoltările de proporții mai reduse etc. vor fi realizate prin credite acordate de bancă.

La acordarea acestor credite unitățile bancare vor analiza eficiența economică, vor verifica dacă sînt asigurate condițiile pentru executarea într-un termen cit mai scurt a lucrărilor, dacă sînt asigurate aprovizionarea cu materii prime și desfacerea produselor — și în funcție de toate acestea vor hotărî asupra creditării. Aprobarea documentației pentru asemenea investiții de către conducerea întreprinderilor și a creditelor de către unitățile băncii va duce la creșterea operativității în soluționarea problemelor care se ridică și, totodată, va mări răspunderea acestora în utilizarea cu mai multă grijă a fondurilor.

În situația în care, în urma analizelor, organele băncii refuză acordarea creditelor solicitate, problemele vor fi analizate și soluționate de centralele industriale și centralele băncilor.

Creditele necesare vor fi acordate cu o dobîndă redusă (care să acopere cheltuielile de administrare a creditelor) pînă la termenul planificat de dare în funcțiune, respectiv pînă la termenul de realizare a parametrilor. În cazul cînd nu sînt respectate aceste condiții, la creditele acordate se calculează o dobîndă penalizatoare.

Restituirea creditelor de către întreprinderi se face în momentul îndeplinirii condițiilor arătate, din sursele proprii constituite la banca finanțatoare din amortisment, din beneficiile care pot fi planului vor rămîne la unități cu această destinație, precum și din alte surse.

c) Pentru a se da posibilitatea unităților economice să execute în cursul desfășurării activității de producție mici investiții productive de mare urgență, necuprinse în planul de investiții, destinate eliminării unor locuri înguste, îmbunătățirii unor procese tehnologice, completării de utilaje în spații existente etc. se va constitui la nivelul centralelor industriale un fond din beneficiile planificate ale întreprinderilor (într-o cotă de 1—2 la sută).

d) Întreprinderile vor putea, de asemenea, folosi în continuare pentru lucrări productive, cu efecte imediate în creșterea producției și reducerea cheltuielilor, credite bancare rambursabile din beneficii (credite pentru mică mecanizare) într-o perioadă de 3—5 ani de la punerea acestora în funcțiune.

B) Asigurarea fondurilor necesare producției

Întreprinderile noi vor fi dotate la punerea lor în funcțiune — de către centralele industriale din care fac parte — cu mijloace circulante din resurse primite de la bugetul de stat.

Nevoile de fonduri ale întreprinderilor determinate de sporirea de la an la an a activității economice vor fi asigurate prin credite bancare.

Întreprinderile care își vor încheia activitatea cu rezultate bune (vor îndeplini planul de producție, cheltuielile planificate la 1000 lei producție marfă, planul de beneficii etc) vor avea posibilitatea să-și sporească fondurile proprii necesare creșterii activității de producție pe seama reținerii unei părți din beneficiile realizate.

Stabilirea necesarului de mijloace circulante se va face pe baza unei metodologii de planificare financiară mai simplă, eliminîndu-se numeroasele calcule și documentații ce se întocmesc în prezent.

Aplicarea acestor măsuri va spori sarcinile și răspunderile unităților bancare în stabilirea necesarului de mijloace circulante, ele trebuind să se pronunțe asupra volumului de mijloace circulante și de credite ce urmează a se acorda fiecărei întreprinderi.

Totodată, se vor mări cointeresarea și răspunderea întreprinderilor în îndeplinirea sarcinilor de producție și a beneficiului, cunoscut fiind că, în cazul nerezolvării surselor proprii, acestea vor trebui să apeleze la credite bancare peste cele prevăzute, a căror dobîndă va afecta beneficiile și fondurile de premie.

Formarea la nivelul centralelor și întreprinderilor a unor surse financiare proprii, destinate pentru autofinanțarea unor nevoi, presupune existența unui control central operativ și eficient astfel încît totalitatea fondurilor existente în economie să fie utilizate rațional, potrivit intereselor întregii societăți. În aceste condiții crește rolul planului financiar centralizat al statului în care se cuprind toate veniturile, inclusiv cele care vor fi lăsate la dispoziția întreprinderilor și centralelor, precum și modul în care acestea se cheltuiesc.

La elaborarea planului financiar centralizat al statului, care cuprinde atît formarea și utilizarea resurselor bugetului de stat cit și activitatea financiară a centralelor și întreprinderilor, va trebui să-și aducă o contribuție sporită Ministerul Finanțelor. Prin sistemul financiar și de credit trebuie exercitat un control permanent asupra activității tuturor unităților productive pentru ca acestea să-și constituie și să utilizeze cu maximum de eficiență resursele destinate autofinanțării unor acțiuni de investiții sau de producție.

2. Ținînd seama de măsurile propuse privind finanțarea investițiilor și constituirea fondurilor necesare activității de producție, precum și de necesitatea creșterii rolului beneficiului în stimularea întreprinderilor, în utilizarea cit mai rațională a mijloacelor puse la dispoziția lor, se propune ca repartizarea beneficiului să se facă astfel:

- a. Beneficiile planificate
 - o parte se va vărsa la bugetul statului;
 - o parte se va folosi pentru acoperirea creșterii mijloacelor circulante, ca urmare a extinderii activității lor productive;
 - o parte va rămîne la dispoziția centralelor pentru finanțarea investițiilor planificate privind lucrările de modernizări, amenajări, reutilizări, dezvoltări de proporții mai reduse etc., cînd aceste nevoi de fonduri depășesc sursele constituite în acest scop din amortisment.

De asemenea, la dispoziția centralei va mai rămîne o cotă de 1—2 la sută din beneficii pentru executarea unor lucrări mici de investiții neplanificate.

— rambursarea creditelor bancare obținute pentru lucrări de investiții de natura mică mecanizării.

(Continuare în pag. a VII-a)

(Urmare din pag. a VI-a)

Proportile de repartizare a beneficiilor planificate pentru deservirile arătate mai sus urmează să se facă diferențiat în ramura și ramura și în cadrul acestora pe subramuri și chiar întreprinderi, ținându-se seama de nivelul rentabilității și nevoile acestora. La fel se va proceda și în ceea ce privește repartizarea beneficiilor pe plan.

b) Beneficiile pe plan vor fi repartizate în mod diferențiat, după cum ele provin din depășirea planului de producție sau din reducerea cheltuielilor de producție planificate pentru:

- premierea salariaților;
- mici investiții productive și socio-culturale (inclusiv pentru construcții de locuințe la marile combinate, întreprinderi etc.), necuprinse în plan;
- acoperirea creșterilor de mijloace circulante; — la bugetul statului.

Beneficiile pe plan provenite din modificarea sortimentelor planificate, modificări de prețuri sau alte cauze independente de efortul întreprinderii se vor vârsa integral la buget.

În condițiile aplicării noilor prevederi cu privire la repartizarea beneficiilor, nu se va mai forma fondul întreprinderii.

Pentru a înlătura situația normală existentă în prezent, când unele întreprinderi beneficiază de premii cu toate că au plătit amenzii și dobinzi penalizatoare la credite, ca urmare a defecțiunilor din propria activitate, în viitor asemenea cheltuieli vor afecta într-o anumită proporție fondul de premii al întreprinderii și al centralei industriale și, în lipsa acestuia, chiar fondul de salarii al personalului tehnic-administrativ.

3. Creșterea rolului creditului bancar și al unităților bancare operative va exercita o influență pozitivă asupra activității economice. Pentru a se stabili pe baze cât mai reale necesarul de credite, în conformitate cu nevoile producției și circulației, în activitatea de planificare a creditelor vor fi atrase în viitor și unitățile operative ale băncii, care cunosc mai temeinic situația economic-financiară a fiecărei întreprinderi. Asigurarea unei operativități sporite în creditare necesită lărgirea competențelor și atribuțiilor unităților bancare teritoriale.

Întreprinderilor care îndeplinesc în bune condiții planul economic și financiar și care își gospodăresc în mod rațional mijloacele materiale și bănești ce le-au fost atribuite, li se vor pune la dispoziție creditele necesare direct de către unitățile bancare, cu respectarea regulilor privind garanția materială și rambursabilitatea lor la termen. În acest scop, vor fi îmbunătățite și simplificate formele și metodele de creditare, se va reduce numărul categoriilor de credite, se va simplifica documentația ce se cere întreprinderilor, precum și evidența împrumuturilor la bancă și în întreprinderi.

Pentru a stimula întreprinderile în folosirea cu chibzuință a creditelor, unitățile bancare operative vor avea dreptul să aplice dobinzi diferențiate în funcție de natura împrumutului, de termenul de rambursare, de modul cum întreprinderile se achită de obligațiile lor față de bancă, de buget și de celelalte unități cu care sînt în relații economice.

Totodată, se va trece la creditarea diferențiată a întreprinderilor care nu și-au utilizat eficient mijloacele materiale și bănești, și din această cauză au osum fonduri peste nevoile normale; banca va lua măsuri restrictive de creditare pentru a constrânge aceste unități să se încadreze neîntîrziat în limitele fondurilor planificate.

În acest scop, va fi aplicat un regim diferențiat, după cum urmează:

— Într-o primă etapă, de pînă la 3 luni, la creditele care depășesc necesarul stabilit se va aplica o dobîndă majorată (cu 2-3 procente peste dobînda normală). Dreptul de a acorda credite în această perioadă îl va avea unitatea operativă a băncii, care va anunța centrala industrială din care face parte întreprinderea respectivă. Unitățile economice care ajung în această situație vor analiza, cu sprijinul băncii, cauzele și vor stabili măsurile necesare pentru redresarea activității lor;

— În mod excepțional, centrala băncii va putea aproba creditarea în continuare, pe un termen de cel mult încă 3 luni, cu majorarea dobinzilor penalizatoare, dacă centrala industrială se angajează ca în acest interval de timp să asigure eliminarea cauzelor care au determinat această stare de lucruri. În cazul cînd situația nu se ameliorează, creditarea va fi sistată, urmînd a fi reluată numai pe bază de aprobări speciale. Centrala industrială de care aparține întreprinderea respectivă împreună cu centrala băncii vor prezenta măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității economice-financiare a întreprinderii în cauză. Totodată, centrala industrială va stabili măsurile organizatorice necesare, precum și sancțiuni aplicabile celor care au provocat situația respectivă.

4. În condițiile dezvoltării tot mai complexe a economiei, diversificării producției și a activității din celelalte sectoare, ținînd seama de sarcinile sporite ce vor reveni băncilor, efectuarea printr-o singură bancă a creditării producției și a circulației mărfurilor, pentru toate ramurile economiei nu mai poate asigura eficiența și operativitatea necesară în finanțarea și efectuarea controlului bancar.

VIII. SISTEMUL DE PREȚURI

Latură esențială a mecanismului de funcționare a economiei naționale, cu implicații profunde asupra principiilor ei procese și fenomene, sistemul de prețuri reprezintă o pișchie de importanță deosebită pentru orientarea activității economice în direcțiile prevăzute prin plan. Sistemul de prețuri îi revine totodată un rol de seamă în dezvoltarea schimburilor între ramuri și întreprinderi, în asigurarea stabilității monetare, în exprimarea proporțiilor sintetice ale producției sociale. Așezarea întregii activități economice pe principiile gestiunii economice proprii face ca influența sistemului de prețuri să crească și mai mult; el este chemat să stimuleze utilizarea rațională a bogățiilor naturale, a tuturor mijloacelor materiale și a resurselor de muncă, să contribuie la intensificarea progresului tehnic, la îmbunătățirea calității produselor. Realizarea funcțiilor economice și socio-politice ale prețurilor necesită adaptarea modului de formare a acestora la cerințele actuale ale activității economice.

Examinarea nivelului prețurilor cu ridicata, a relațiilor dintre ele pe ramuri și produse pune în evidență faptul că această pișchie nu a fost folosită cu eficiență, atît datorită principiilor care au stat la baza așezării prețurilor, cît și sistemului de menținere a lor vreme îndelungată, cu toate că au intervenit schimbări esențiale în factorii care determină mărimea prețurilor.

Insuficient axat pe reflectarea corespunzătoare a cheltuielilor de muncă socială, actualul sistem de prețuri prezintă neajunsuri în îndeplinirea funcțiilor ce-i revin în desfășurarea activității economice. Concepția greșită, potrivit căreia prețurile mijloacelor de producție nu trebuie să reflecte în întregime cheltuielile sociale de producție, a făcut ca la stabilirea lor să nu se țină seama întotdeauna de costurile reale de producție și de necesitatea asigurării unei rentabilități normale în toate ramurile. Ca urmare, o serie de întreprinderi și produse — în special din ramurile extractivă și intermediare, precum și numeroase organizații de construcții — au devenit nerentabile sau au rentabilitate redusă, în timp ce altele care prelucrau și realizau produsele finite obțin un venit net exagerat. Cu prilejul reșezării prețurilor din 1963, de exemplu, au fost stabilite cu pierdere la nivelul de ramură prețurile la circa 400

Ca urmare, se impune reorganizarea sistemului bancar, prin înființarea unor bănci specializate (pentru activitatea de industrie și comerț, pentru agricultură și pentru comerțul exterior).

În aceste condiții, Banca Națională va îndeplini funcțiile specifice unei bănci centrale în ceea ce privește emisiunea, reglementarea circulației bănești și va avea sarcini în legătură cu executarea de casă a bugetului. Banca Națională va avea, în același timp, sarcina să urmărească aplicarea consecventă a politicii monetare, de credit și valutară a statului.

Conducerea băncilor va fi asigurată de către consilii de administrație în centrale și de comitete de direcție la unitățile teritoriale, care vor funcționa — pe baza principiului conducerii colective — ca organe deliberative. Din aceste organe vor face parte, în afară de cadre de răspundere din bănci, reprezentanți ai ministerelor, centralelor industriale, respectiv ai organizațiilor economice și întreprinderilor.

Organizarea sistemului bancar în modul arătat creează posibilitatea cuprinderii în mai bune condiții și adîncirii problemelor economice și financiare specifice diferitelor ramuri ale economiei naționale, sporindu-și eficiența controlului bancar.

5. În domeniul controlului economic financiar vor trebui aduse îmbunătățiri care să ridice rolul acestuia în creșterea răspunderii pentru gospodărirea cât mai economică a fondurilor, să-l sporească contribuția la apărarea integrității avutului obștesc. La toate nivelurile trebuie să crească exigența în exercitarea controlului ierarhic pentru întărirea disciplinei atît în folosirea banului public, cît și în îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan. Controlul operativ curent al conducerii întreprinderii și al organelor sale trebuie să aibă un puternic caracter preventiv, să fie sistematic și organizat pentru a asigura eficiența maximă. Este necesară în același timp întărirea controlului gestiunii pentru descoperirea la timp a pagubelor provocate din neglijență și mai ales prin delapidări, falsuri și alte fapte de asemenea natură.

Ministerul Finanțelor este coordonatorul controlului economic și financiar în toate unitățile economice și în instituții. În colaborare cu celelalte organe interesate, Ministerul Finanțelor va lua măsurile pentru delimitarea mai precisă a atribuțiilor diferitelor organe de control economic și financiar, de creștere a răspunderii și stimulării acestora în executarea sarcinilor. Sarcinile controlului financiar intern vor fi mai judicios stabilite, ținînd seama de necesitatea întăririi pazei avutului obștesc, creîndu-se posibilitatea ca gestiunile și operațiile în care se constată în mod frecvent abateri, sustrageri, fapte generatoare de pagube, în raport cu specificul fiecărei organizații socialiste, să fie verificate la perioade mai scurte. Se vor preciza și delimita sarcinile de control preventiv care revin compartimentului financiar-contabil și celorlalte compartimente din cadrul organizației socialiste.

6. Măsurile de îmbunătățire a organizării și conducerii economiei naționale ridică sarcini sporite și pentru Ministerul Finanțelor.

Ministerul Finanțelor va purta întreaga răspundere pentru aplicarea consecventă a politicii financiare a partidului și guvernului. El va trebui să se preocupe de toate problemele privind finanțele țării, de identificarea și valorificarea rezervelor existente în economie, de cheltuirea cu grijă a fondurilor, introducerea unui regim sever de economii în toate sectoarele de activitate economică, socială și culturală, orientînd centralele industriale și întreprinderile în direcția creșterii continue a eficienței activității economice. Este necesar ca în cursul elaborării planurilor, Ministerul Finanțelor să-și aducă o contribuție sporită la fundamentarea sarcinilor privind reducerea cheltuielilor de producție și ridicarea rentabilității în economie.

Preocupările acestui minister vor trebui să depășească sfera bugetului de stat; este necesar ca Ministerul Finanțelor să exercite un control permanent asupra realizării întregului plan financiar centralizat al statului, asupra rentabilității întreprinderilor și folosirii de către acestea atît a fondurilor proprii, cît și a celor primite prin credite sau de la bugetul de stat. Ministerul Finanțelor va trebui să urmărească operativ și să analizeze periodic nu numai mersul execuției bugetare, dar și al celorlalte venituri și cheltuieli cuprinse în planul financiar centralizat, informînd conducerea de partid și de stat despre realizarea sarcinilor financiare pe ansamblul economiei.

Toate măsurile propuse privind finanțele și creditul, lărgirea atribuțiilor unităților economice în folosirea fondurilor și întărirea controlului financiar se încadrează organic în sistemul nostru financiar unitar, care va funcționa și în viitor după principii și norme generale valabile pentru întreaga economie. Sistemul de finanțe și credit, cuprinzînd totalitatea relațiilor financiare ale țării, va constitui o pișchie importantă în mintea statului pentru folosirea cu eficiență sporită a fondurilor materiale și bănești în scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute în planurile de dezvoltare a economiei și societății noastre.

mental, potrivit căruia prețurile în toate ramurile economice — producătoare de mijloace de producție și bunuri de consum — trebuie să aibă la bază cheltuielile sociale de producție. Aplicarea acestui principiu va trebui să conducă, alături de măsurile de reducere a cheltuielilor materiale și de muncă, la o mai justă așezare a prețurilor, astfel încît să se înlătorească din prezent cînd ramuri și subramuri, numeroase produse, înregistrează pierderi.

În acest scop, pentru fundamentarea economică a prețurilor se va face o analiză critică a cheltuielilor de producție și vor fi eliminate în toate cazurile cheltuielile nejustificate, în așa fel încît la baza prețurilor să stea costurile reale de producție. Totodată, se va urmări ca prețurile să asigure surse pentru reproducția socialistă lărgită, ridicarea nivelului de trai al populației și dezvoltarea continuă a societății noastre.

La stabilirea prețurilor cu ridicata se va avea, de asemenea, în vedere necesitatea ca între prețurile diferitelor produse să se formeze corelații fundamentate pe criterii economice, care să asigure circulația normală a mărfurilor în economie și să contribuie la economisirea și valorificarea superioară a materiilor prime, extinderea folosirii înlocuitorilor, dezvoltarea cooperării între întreprinderi și raționalizarea importurilor de mijloace de producție.

În vederea stimulării progresului tehnic, modernizării sortimentelor de fabricație și înlăturării din producție a produselor învechite este necesară o diferențiere mai accentuată a prețurilor, în funcție de calitate.

La stabilirea prețurilor produselor importate, atît pentru materiile prime cît și pentru mașini, utilaje și instalații se va lua în considerare în mai mare măsură costul mărfurilor exportate în vederea obținerii valutei necesare importurilor.

Totodată, la determinarea prețurilor unor produse, este necesar să se țină seama și de raporturile existente între prețuri pe piața mondială. În muncă de perfecționare a prețurilor, va trebui să se aibă permanent în vedere ca un obiectiv esențial al întregii activități economice asigurarea unor acumulări sporite, a unei rentabilități ridicate în toate ramurile și întreprinderile, pe calea reducerii continue a prețului de cost prin mai buna organizare a producției și a muncii, diminuarea consumurilor de materii prime și materiale, eliminarea cheltuielilor neproductive, ridicarea gradului de utilizare a mașinilor și utilajelor și creșterea productivității muncii.

2. Perfecționarea sistemului de prețuri este condiționată de asigurarea unui mecanism mai elas-

IX. SISTEMUL DE COINTERESARE MATERIALĂ

Sistemul de cointeresare materială are un rol hotărîtor în asigurarea progresului și dezvoltării multilaterale a economiei naționale; el trebuie să îmbine în mod armonios interesele personale ale fiecărui om al muncii cu interesele generale ale statului nostru socialist.

Socialismul a eliberat personalitatea umană de cătușele inegalității, ale exploatații și asupririi capitaliste a deschișă tuturor cetățenilor un cîmp nelimitat de dezvoltare și afirmare, posibilitatea de a urca cele mai înalte trepte ale ierarhiei sociale. Poziția pe care o dobîndesc fiecare, veniturile ce le realizează, aprecierea de care se bucură în societate sînt în funcție de muncă sa, de aportul la progresul general.

Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție creează condițiile pentru realizarea unității intereselor personale și generale, împletirea strînsă a stimulentei materiale și morale, pentru manifestarea largă a inițiativei creatoare a maselor de oameni ai muncii — stăpîni deplin ai bogățiilor țării. Dezvoltarea conștiinței socialiste contribuie la ridicarea răspunderii fiecărui cetățean față de societate, la întărirea disciplinei în muncă.

Fie că lucrează în domeniul producției materiale, în cel al științei, culturii, artelor, sănătății, toți oamenii muncii au înalta îndatorire și răspundere față de societate de a-și aduce întreaga contribuție prin muncă lor de zi cu zi la prosperitatea țării, la creșterea potențialului ei economic, la întreaga dezvoltare socială. Munca este o activitate necesară care servește atît societății în ansamblu sîu cît și fiecărui individ în parte; munca pentru societate, pentru continua dezvoltare a țării, este datoria primordială a tuturor cetățenilor patriei noastre socialiste.

Veniturile obținute trebuie să fie în concordanță cu munca depusă, cu rezultatele efective ale activității fiecăruia.

Permițînd salariaților să-și asigure condiții de trai tot mai bune pentru ei și familiile lor, veniturile personale ale acestora trebuie să stimuleze îndeplinirea exemplară a sarcinilor și atribuțiilor de serviciu. Nimeni nu-și poate crea veniturile decît din munca proprie și din rezultatele obținute în producția materială sau în activitatea spirituală, culturală, științifică.

Aplicarea consecventă a principiilor socialiste de repartiție implică o astfel de organizare a sistemului de cointeresare materială care să asigure permanent și direct legătura între cîștigurile salariaților și rezultatele obținute în muncă, precum și răspunderea materială pentru neîndeplinirea sarcinilor ce revin fiecărui lucrător din economie. Actualul sistem de salarizare nu reușește să îmbine în mod corespunzător cele două laturi ale cointeresării materiale: stimularea oamenilor muncii pentru obținerea celor mai bune rezultate și răspunderea materială pentru nerealizarea sarcinilor de plan și de serviciu.

Experiența a demonstrat că acest sistem, conceput astfel încît o parte însemnată din cîștigul salariaților (15—25%) să se realizeze pe calea adăosurilor variabile (depășirea normelor, premii), a favorizat stabilirea unor norme de muncă nestimulatoare, prin a căror depășire se pot obține venituri adeseori cu mult mai mari decît cele asigurate de promovarea, pe baza ridicării calificării, într-o categorie superioară de încadrare. Normele de muncă, rămase în urma înzestrării tehnice, a ridicării calificării și specializării cadrelor, precum și a îmbunătățirilor aduse organizării producției nu-și îndeplinesc în mod eficient rolul de instrument al repartiției după muncă și al creșterii productivității muncii.

Sistemul tariflor nu permite o diferențiere judicioasă a salariilor muncitorilor încadrați în aceeași categorie de salarizare, în funcție de contribuția lor la realizarea cantitativă și calitativă a sarcinilor de producție. Cu unele excepții, în stabilirea salariului tariflor nu se țin seama de vechimea neîntreruptă în aceeași întreprindere, ceea ce are consecințe negative asupra stabilității salariaților. Numeroase sporuri, indemnizații, salarii personale, onorarii, sume fixe pentru diferite titluri care se adaugă la salariul tariflor, nefiînd legate direct de contribuția la îndeplinirea sarcinilor de plan și de serviciu, slăbesc rolul cointeresării materiale.

Ansamboul măsurilor ce urmează a fi luate în domeniul cointeresării materiale au ca obiectiv principal stabilirea salariilor în funcție de cantitate, calitate și răspunderea socială a muncii, crearea unui raport rațional în scara salariilor. Se va urmări asigurarea unei proporții mai juste între mărimea veniturilor diferitelor categorii de oameni al muncii, înlăturarea diferențelor exagerate între salariile mari și cele mici, evitîndu-se, totodată, orice tendință de nivelare, contrară principiului socialist al repar-

te de stabilire a acestora. Prin însuși conținutul lor economic, prețurile nu pot fi rigide, întrucît în economie se produc continuu modificări în nivelul productivității muncii și al costurilor de fabricație. Fără adaptarea la condițiile schimbabile, prețurile își pierd legătura cu baza lor firească — cheltuielile sociale de producție — cu consecințe economice negative.

Trebuie să se aibă în vedere că și în viitor se va asigura o politică generală coordonată a prețurilor. Stabilirea nivelului general al prețurilor, fixarea unor prețuri și tarife la produsele de bază din economia națională și îndeosebi la cele hotărîtoare pentru nivelul de trai al populației se va face în mod centralizat.

Totodată, pentru ca sistemul de formare a prețurilor să fie mai mobil și mai operativ, la anumite produse și servicii prețurile sau tarifele vor fi stabilite și modificate de către centralele industriale, în limitele principiilor de bază și criteriilor stabilite de Consiliul de Miniștri și organele centrale coordonatoare. În acest domeniu se vor lărgi, de asemenea, competențele întreprinderilor producătoare și organizațiilor comerciale.

În ce privește modul de stabilire a prețurilor cu amănuntul, se preconizează ca la produsele de bază prețurile să fie fixate pe plan central. Pentru anumite grupe de mărfuri, vor fi stabilite pe plan central criterii și limite în cadrul cărora unitățile economice vor putea fixa prețuri diferențiate, pe sortimente și calități. Politica generală de prețuri va trebui să asigure vizuarea fără pierderi a produselor și creșterea continuă a nivelului de trai al populației. Și în viitor, prin planul de stat vor fi prevăzute cantitățile pentru sortimentele de mărfuri ieftine, astfel încît să se asigure satisfacerea cerințelor populației, avîndu-se în vedere nivelul veniturilor tuturor categoriilor de cumpărători.

Pentru asigurarea stabilității prețurilor la produsele desfășurate direct de către producători, o dată cu creșterea volumului de mărfuri vîndute prin rețeaua comerțului de stat, se va practica în continuare sistemul de stabilire a prețurilor plafon, ce se înscrie în mercurialele pietelor.

Ținînd seama de importanța politică-economică și socială a prețurilor, este necesar ca organele care răspund de problemele de prețuri în economie să studieze permanent schimbările ce intervin în structura costurilor, în producție și consum, implicațiile acestora asupra proceselor economice în vederea stabilirii unor prețuri cît mai corespunzătoare, care să stimuleze producția și circulația și să asigure ridicarea continuă a nivelului de trai al populației.

teții; se vor elimina, de asemenea, formele și sursele de venituri care nu sînt rezultatul unei munci concrete. Aceasta corespunde pe deplin normelor eticii socialiste noastre socialiste, spiritului de echitate.

În contextul noilor reglementări se are în vedere ca repartiția după muncă să fie indisolubil legată de răspunderea materială. În viitor, cei care va munci bine și va remunera în funcție de rezultatele obținute, iar cei care va cauza pagube întreprinderilor răspunde din punct de vedere material. Aceste două laturi inseparabile ale cointeresării materiale vor fi astfel îmbinate, încît să se asigure întărirea disciplinei în muncă, dezvoltarea unei atitudinîi gospodărești față de avutul obștesc, creșterea conștiinței socialiste a oamenilor muncii.

1. În cadrul îmbunătățirii sistemului de salarizare se urmărește creșterea rolului salariului tariflor de încadrare ca element determinant al cîștigului total, condiție de bază pentru stimularea îndeplinirii sarcinilor de plan și ridicarea continuă a calificării lucrătorilor. Nivelul noilor salarii tariflor va fi stabilit prin includerea în salariu, în cea mai mare parte, a adăosurilor actuale variabile (îndeosebi cele provenite din depășirea normelor și premii) precum și a unor sporuri pentru condiții speciale de muncă.

O atenție deosebită se va acorda precizării riguroase a sarcinilor și obligațiilor ce revin fiecărui angajat. Acordarea salariului tariflor integral urmează să fie condiționată de îndeplinirea indicatorilor de plan sau a sarcinilor de serviciu stabilite pentru locul de muncă respectiv. În cazul nerealizării acestora din vina angajaților, salariul va fi redus într-o anumită proporție. Atunci cînd neîndeplinirea sarcinilor de plan se datorează unor cauze independente de salariații respectiv, se va asigura cel puțin salariul minim prevăzut de Codul Muncii.

Personalului tehnic, economic, administrativ și de conducere din centralele industriale i se va acorda integral salariul lunar numai în condițiile realizării sarcinilor de plan pe întreaga centrală industrială sau ale îndeplinirii sarcinilor de serviciu stabilite.

2. În cadrul îmbunătățirii sistemului de salarizare se prevede un număr mai restrîns de rețele tarifare și nivele de salarizare, ceea ce va înlesni cunoașterea precisă de către fiecare angajat a salariului ce i se cuvine în raport cu condițiile și sarcinile concrete de muncă, va stimula îndeplinirea în bune condiții a obligațiilor de muncă.

Prin sistemul propus se asigură diferențierea salariilor în cadrul aceleiași categorii tarifare, ținîndu-se seama de calitatea lucrărilor efectuate, de inițiativa și operativitatea în muncă, de capacitatea organizatorică și contribuția adusă la creșterea eficienței întregii activități economice a unității. Salariile tarifare ale muncitorilor din aceeași categorie vor fi diferențiate prin introducerea de trepte (clase de salarii), iar ale personalului tehnic-administrativ, prin stabilirea de građații la fiecare funcție. Acordarea treptelor (claselor) și a građațiilor de salarii va fi condiționată de vechimea în muncă, de studii, de notații și caracterizări analitice anuale. Aceasta va asigura posibilitatea creșterii salariilor cadrelor care ocupă o perioadă mai îndelungată aceeași funcție și aduc un aport mai mare la realizarea sarcinilor datorită aptitudinilor personale și experienței în muncă. În acest fel, de pildă, salariul unui inginer sau economist care a obținut cea mai mare građație va putea să ajungă chiar pînă la nivelul salariului prevăzut pentru funcția de șef serviciu.

Gradația atribuită pe baza criteriilor ce se vor stabili va constitui un drept cîștigat al salariului. Retragerea građației va putea fi făcută numai în mod cu totul excepțional, atunci cînd prin comportarea și rezultatele slabe obținute în muncă salariatul în cauză nu mai îndeplinește sarcinile încredințate potrivit condițiilor fixate.

Corespunzător exigențelor sporite față de muncile de conducere tehnică și economică, numirea și promovarea în funcții de răspundere se vor face ținîndu-se seama de nivelul studiilor și de un anumit stagiul, care vor fi stabilite pentru fiecare funcție în parte. Pentru unele funcții tehnice sau economice promovarea se va face în mod obligatoriu prin concurs.

În vederea aplicării în bune condiții a sistemului de salarizare a muncitorilor care lucrează în acord se va perfecționa normarea muncii, vor fi introduse norme fundamentate științific, se vor îmbunătăți indicatorii tarifare de calificare. Includerea sporurilor și adăosurilor în salariul tariflor creează condiții pentru elaborarea și aplicarea unor norme corecte de muncă, astfel ca în condițiile realizării acestora în jur de 100 la sută să se asigure îndeplinirea sarcinilor de producție și salariul mediu planificat.

3. În scopul reducerii fluctuației și al asigurării

stabilității cadrelor cu experiență în muncă se vor acorda în toate ramurile și sectoarele de activitate sporuri la salariul tariflor (sub forma unor cote procentuale) pentru vechimea neîntreruptă în aceeași întreprindere.

4. Cointeresarea muncitorilor și personalului tehnic-administrativ în creșterea eficienței activității întreprinderilor se va înfăptui și pe calea acordării unor premii anuale (gratificații). Acestea vor fi condiționate de îndeplinirea și depășirea indicatorilor sintetici care reflectă cît mai complet toate laturile activității specifice fiecărei ramuri din economie pe baza realizărilor ogîndite în bilanțul anual al întreprinderii. Fondul de premii anual se va forma din beneficiile realizate pe plan.

În acest fel, se creează condiții ca în unitățile în care se depun eforturi susținute, se îndeplinesc sarcinile de plan și se realizează beneficii peste cele planificate, lucrătorii să obțină venituri mai mari decît cei din unitățile unde activitatea nu este la fel de eficientă.

Premiile individuale nu vor fi plafonate, mărimea lor depinzînd de aportul efectiv adus de fiecare lucrător.

5. Pentru stimularea lucrătorilor care obțin realizări deosebite, cu efecte certe și imediate — cum sînt reducerea consumurilor specifice de materii prime și de materiale din import sau deficitare, creșterea producției de calitate superioară, sporirea productivității muncii etc. — se prevede ca, în afara premiilor anuale, conducerea întreprinderii să poată acorda premii și în cursul anului. Acest stimul suplimentar va spori interesul lucrătorilor pentru descoperirea și valorificarea activității a rezervelor producției.

În legătură cu stimularea întreprinderilor în mobilizarea rezervelor interne încă din faza de elaborare a planului se propune și altă variantă a fondului de premii: să fie stabilit în este progresivă, în funcție de creșterea beneficiilor din efort propriu față de anul anterior, pe care întreprinderile li le propun singure în plan. Legarea premiilor de mărimea beneficiilor planificate și realizate va spori preocuparea întreprinderilor pentru creșterea producției, executarea unor investiții cît mai eficiente și grăbirea punerii lor în funcțiune, deoarece realizarea acestor obiective se reflectă direct în creșterea beneficiilor. Totodată, aceasta face posibilă și necesară lărgirea inițiativei întreprinderilor în stabilirea sarcinilor de plan și în fundamentarea deciziilor în cursul executării acestuia. Pentru a putea beneficia de fondul de premii planificat, întreprinderile vor trebui să realizeze integral beneficiile planificate, precum și alți indicatori importanți de plan (sortimentele obligatorii, sarcinile de export etc.). Dacă întreprinderea nu realizează planul de beneficii și celelalte condiții de premii, fondul de premii se reduce, pînă la anulare, în raport cu mărimea nerealizărilor.

6. Introducerea noului sistem de salarizare și ridicarea substanțială a ponderii salariului tariflor creează condiții pentru întărirea disciplinei în muncă. Salariații care nu îndeplinesc conștiințios sarcinile ce le revin, nu respectă disciplina tehnologică, dau lucrări de calitate necorespunzătoare, au absențe nemotivate sau alte abateri în muncă, li se vor aplica sancțiuni disciplinare în funcție de gravitatea abaterii, care pot să meargă pînă la reducerea salariului tariflor de încadrare prin retrogradare, sau chiar desfacerea contractului de muncă.

Buna funcționare a întreprinderilor impune revizuirea reglementărilor de organizare și funcționare, precizarea obligațiilor de serviciu pe fiecare loc de muncă.

7. În ansamblul măsurilor de perfecționare a cointeresării materiale, un rol important revine îmbunătățirii normelor care reglementează raporturile salariaților cu întreprinderea, îndeosebi obligațiile reciproce privind angajarea, transferarea, detașarea, desfacerea contractului de muncă, salarizarea, timpul de lucru și de odihnă, precum și asigurarea de către întreprindere a condițiilor necesare pentru buna desfășurare a activității angajaților.

În acest scop va fi elaborat noul Cod al Muncii care prin prevederile sale va asigura îmbinarea mai strînsă a intereselor fiecărui angajat cu interesele întregii societăți, apărarea și dezvoltarea avutului obștesc, cointeresarea angajaților în înfăptuirea sarcinilor ce revin unităților în care lucrează.

Complexul de măsuri propuse se înscrie pe linia stabilită de Congresul al IX-lea al partidului, de a perfecționa continuu formele și metodele de conducere economică, are ca scop principal valorificarea mai intensă a avantajelor planificării socialiste, stimularea și fructificarea mai largă a inepuizabilei inițiative creatoare a celor ce muncesc. Studiul atins în dezvoltarea economică, sarcinile mari ale actualei etape impun aprobarea conducerii de producție, atragerea mai largă a specialiștilor, promovarea consecventă a principului muncii colective, eliminarea îngrădirilor de ordin administrativ-birocrațic care stînesc activitatea întreprinderilor, legarea mai organică a cercetării științifice de nevoile economice, îmbinarea strînsă a cointeresării și răspunderii materiale.

Îmbunătățirile propuse asigură o cunoaștere aprofundată a cerințelor și posibilităților dezvoltării economice, fundamentarea pe criterii obiective a deciziilor și adoptarea lor operativă, o coordonare mai bună a eforturilor și mijloacelor, concentrarea lor în direcțiile cele mai importante pentru mersul continuu ascendent al societății. Cuprinzînd toate laturile principale ale sistemului economic: producția, repartiția, circulația, cercetarea științifică, organizarea unităților economice, planificarea curentă și de perspectivă, formele de aplicare a principului centralismului democratic în economie, pișchiile economice-financiare — noile măsuri duc la perfecționarea relațiilor social-economice în ansamblu lor, corespunzător cerințelor procesului de desăvîrșire a construcției socialiste în România.

Aceste măsuri, ca și cele adoptate în ultimii doi ani, se integrează organic în concepția unitară stabilită de Congresul al IX-lea al partidului cu privire la principiile călăuzitoare în domeniul planificării, organizării și conducerii economice. Ansamblul de măsuri ce se propune asigură generalizarea aplicării acestor principii în întreaga economie națională, creîndu-se condiții pentru perfecționarea continuă a muncii în toate sectoarele, adoptarea celor mai eficiente forme și metode de valorificare a potențialului material și uman al țării.

Dezbaterea cu masele de oameni ai muncii a măsurilor preconizate trebuie să prilejuiască o analiză temeinică în toate sectoarele de activitate, să valorifice bogata experiență a muncitorilor, inginerilor, economiștilor și tehnicienilor, a oamenilor de știință, a activiștilor de partid și de stat. Acțiunea de dezbateră trebuie să dinamizeze propunerile valoroase pentru îmbunătățirea continuă a tuturor laturilor activității economice.

Ridicarea pe o treaptă superioară a întregii activități economice reprezintă o condiție esențială a desăvîrșirii construcției socialiste, a valorificării potențialului material și uman al patriei noastre, a înaintării ei pe drumul prosperității, civilizației și progresului.

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Sâmbătă, 7 octombrie, tovarășul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația de activiști ai P.C. Bulgar, condusă de tovarășul Petko Konstantinov Petkov, locțiitor de șef de secție la C.C. al P.C.B., care, la invitația C.C. al P.C.R., se află într-o

vizită pentru schimb de experiență în țara noastră.
La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, au participat tovarășii Vasile Vlad, șef de secție și Alexandru Bucur, adjuncți de șef de secție la C.C. al P.C.R. Au fost de față reprezentanți ai ambasadei R. P. Bulgaria la București.

„Ziua petrolistului”

Ing. Alexandru BOABĂ,
ministrul petrolului

Ziua petrolistilor — zi de înaltă prețuire a eroicilor tradiții ale petrolistilor noștri, a muncii rodnice a acestor hărnic detașament al clasei muncitoare, iubit de întregul popor, este sărbătorită în acest an în condițiile avântului general, ale muncii entuziaste a întregului popor, pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român. Cu legitimitate mândrie petrolistii raportează în această zi succesele dobândite pe calea descoperirii și punerii în exploatare a noi structuri petrolifere și gazefer, amplificării activității de foraj, extinderea metodelor moderne în extracția și prelucrarea șteiului.

Bilanțul primelor nouă luni din cel de-al doilea an a cincinalului este pozitiv. La producția globală industrială prevederile planului au fost depășite cu 163 milioane lei, iar la producția marfă vândută și încasată cu 194 milioane lei. Economile suplimetare la prețul de cost pentru întreaga producție marfă în întreprinderile industriei petrolifere sînt, în opt luni din acest an, de 130 milioane lei, iar beneficiile peste plan reprezintă 142 milioane lei. La aceste realizări au contribuit muncitorii, inginerii și tehnicienii din toate sectoarele industriei petrolifere.

Colectivele întreprinderilor de foraj au dobîndit o experiență avansată în săparea sondelor de mare adîncime, în extinderea forajului cu jet. Aplicînd o exploatare rațională a zăcămintelor de petrol, folosind procedee tehnologice noi de exploatare — injecția cu apă și gaze în strat, injecția de abur, combustia subterană la zăcămintele cu șteiuri viscoase — colectivele șchelelor de extracție au obținut importante sporuri de producție, evidențiindu-se petrolistii tineri de extracție București, Moinești și Floiești. Numai în nouă luni din acest an s-au extras peste prevederile planului 138 200 tone ștei.

Colectivele din sectorul de extracție a gazului metan au livrat în nouă luni din acest an, peste prevederi, mai bine de 29 milioane mc gaz metan. Alături de petrolistii din întreprinderile de foraj și șchele de extracție, colectivele din rafinării raportează de Ziua petrolistului îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce le-au fost încredințate pentru sporirea producției, obținînd în plus însemnate cantități de benzină, motorină, păcură, uleiuri minerale, gaze pentru chimizare și alte produse destinate consumului intern și livrării la export. S-au obținut de asemenea progrese însemnate în îmbunătățirea calității produselor, în valorificarea superioară a șteiului.

Institutele de cercetări și proiectări ale industriei petrolului, dezvoltate simțitor în ultimii ani, urmăresc cele mai importante probleme în domeniul forajului, exploa-

tării șteiului și gazelor naturale, prelucrării șteiului, elaborării proiecte de exploatare rațională a structurilor noi de ștei și gaze, asigurînd introducerea metodelor și procedurilor tehnologice moderne, de mare eficiență economică.

Ne despart puține luni pînă cînd vom păși în cel de-al treilea an al cincinalului, hotărîtor pentru înfăptuirea sarcinilor Congresului al IX-lea al partidului. Experiența cîștigată pînă în prezent trebuie valorificată și dezvoltată în condițiile mereu noi ale progresului tehnic contemporan. Ne așteptăm sarcini deosebite privind îmbunătățirea balanței energetice, precum și asigurarea cu materii prime a industriei chimice. Pentru asigurarea producției de ștei și gaze s-a prevăzut descoperirea unui volum sporit de rezerve industriale, pe baza intensificării forajului la adîncimi mai mari, cu eficiență sporită. În acest context, petrolistii din sectorul de foraj sînt chemați să acorde în continuare toată atenția îmbunătățirii regimului tehnologic de lucru, folosirii fluidelor de foraj pentru formarea și circulația, a avariilor etc. De asemenea, muncitorii, inginerii, tehnicienii din sectorul de extracție le revine, în continuare, sarcina explorării raționale a zăcămintelor existente și a celor noi, pe baza programelor și a proiectelor de exploatare ce se vor întocmi pentru fiecare zăcămint, în parte, urmărindu-se creșterea factorului final de recuperare a șteiului din strat, în condițiile unui preț de cost mai redus.

Anul 1968 și viitorii ani vor consemna intrarea în funcțiune a noi mari combinate petrochimice și a altor unități industriale. Spre aprovizionarea lor cu produse petrolifere corespunzătoare va trebui să se îndrepte principalul efort al colectivelor de rafinorii. De îmbunătățirea continuă a calității produselor depinde buna funcționare a proceselor tehnologice petrochimice, satisfacerea cerințelor crescînde ale beneficiarilor interni și externi.

Pentru obținerea unor rezultate și mai bune în ce privește sporirea producției, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea eficienței economice a investițiilor, preocuparea majoră a colectivelor din unitățile ministerului nostru este aceea de a organiza în mod științific producția și munca în toate sectoarele noastre de activitate.

Cîstind memoria pionierilor petrolului românesc, a tuturor petrolistilor ce s-au jertfit în trecut pentru piine și libertate, petrolistii patriei noastre sînt hotărîți să răspundă grîii ce le-o poartă partidul și guvernul prin încrederea eforturilor pentru dezvoltarea continuă a industriei petrolifere, pentru valorificarea tot mai înaltă a acesteia importantă bogății a țării.

„Ziua petrolistului”, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a emis un decret pentru conferirea de ordine și medalii unor muncitori, tehnicieni și ingineri din cadrul Ministerului Petrolului și Comitetului de Stat al Geologiei.
Pentru merite deosebite în mun-

CONFERIREA DE ORDINE ȘI MEDALII

„Ziua petrolistului”, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a emis un decret pentru conferirea de ordine și medalii unor muncitori, tehnicieni și ingineri din cadrul Ministerului Petrolului și Comitetului de Stat al Geologiei.
Pentru merite deosebite în mun-

TRIPLA ÎNTÎLNIRE DE FOTBAL ROMÂNŌ UNGARĂ

Eșecul categoric al formației „Bucureștului”

BUDAPEȘTA (prin telefon de la trimisul nostru special). — Mecii selecționatorilor Bucureștului și Budaștei, urmărind desigur la televiziune sau la radio de foarte numeroși amatori de fotbal din țara noastră, s-a încheiat — se știe prea bine — cu victoria formației gazdă. Scorul este categoric (6-0), dar el reflectă din plin confortarea foarte slabă a fotbalistilor bucureșteni. Albert a deschis scorul în min. 19, Farkas l-a majorat în min. 35. Pînă la pauză, budașteștii au mai marcat două goluri, chiar în min. 45. Autorii acestora: mijlocosul Matheș, printr-un șut de la distanță, și Varga, dintr-o lovitură liberă de la circa 20 m. Și după reluarea jocului budașteștii domină, destul de autoritar, înscrind încă două puncte prin același excelent Albert.
Echipa noastră a folosit în partida de așază 15 jucători, însă fiecare dintre ei a jucat cu mult sub valoarea demonstrată în etapele de campionat, comitînd numeroase greșeli tehnice și nerzistînd nici chiar din punct de vedere fizic. Diferența indiscutabilă ca nivel de pregătire tehnică a jucătorilor a fost și mai mult amplificată de jocul de ansamblu cu totul dezorganizat al echipei. În jocul echipei noastre nu s-a văzut aproape nimic clar, nici ca orientare sau concepție tactică. Minute în sir totu deconțea la întîmplare, ceea ce firește a ne-

tezit drumul spre un scor de asemenea proporții. „Evidențindu-se” pe unii dintre cei mai slabi componenți ai echipei bucureștene am vrea să începem cu lăncu, pe al cărui gaban (cei de formă și de calitate) înlocuim nu putea fi vorba) selecționerul a contat extrem de mult în această partidă. Sorin Avram, Libardi, Deselnicu și chiar Negrea au părut uneori prezențe fantomatice. Singurul jucător din echipa noastră care a făcut o prezentă cit de cit onorabilă a fost Dobrin, deși și el, vîrînd parcă să intre în atmosfera generală, poartă direct răspunderea golului 6, cînd a comis greșeala elementară. Apărarea? Edificator este scorul însuși. Este adevărat că după pauză, un oarecare, să-i zicem reviriment s-a produs pară în jocul echipei noastre, dar el trebuie pus mai degrabă pe seama faptului că budașteștii n-au mai insistat, intrucît conduceau destul de confortabil. Putinele momente de reală dificultate la poarta lui Tamas s-au datorat incursiunilor lui Lucescu, șuturile fiind surprinse de lui Dobrin. Toate acestea însă au constituit picături de apă limpede într-un ocean al greșelilor...
Constantin ANI

Comportarea onorabilă a juniorilor

După-amiază pe stadionul M.T.K., echipele de juniori ale României și Ungariei au realizat o reușită și echilibrată partidă. Jocul a plăcut prin curățenie, prin preocuparea ambelor echipe de a oferi publicului o între-

Cu prilejul aniversării proclamării R. D. Germane

Depunerea unor coroane de flori

Cu prilejul celei de-a XVIII-a aniversării a proclamării Republicii Democratice Germane, ambasadorul acestei țări la București, Ewald Moldt, a depus sîmbătă dimineața coroane de flori la Monumentul Eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism și la Monumentul eroilor sovietici.

Cuvîntarea radiotelevizată a ambasadorului R.D.G.

Cu prilejul celei de-a XVIII-a aniversării a proclamării Republicii Democratice Germane, sîmbătă seara, Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București, a rostit o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune.
(Agerpres)

Cronica zilei

SOSIREA PREȘEDINTELUI JUNTEI DE PLANIFICARE DIN ECUADOR

Sîmbătă dimineața a sosit în Capitală Jaime Nebot, președintele Jutei de planificare din Ecuador, care va face o vizită în țara noastră. Oaspețele este însoțit de persoane oficiale și de oameni de afaceri din această țară.
În cursul zilei ministrul ecuatorian și persoanele care însoțesc au avut întîlneri cu Ministrul Comerțului Exterior și au vizitat întreprinderi industriale din Capitală.

VIZITEL DELEGAȚIEI PARLAMENTARE ITALIENE

Delegația parlamentară italiană, condusă de senatorul Giuseppe Maria Sibille, președintele Grupului parlamentar Italia — România, însoțită de deputații C. Paraschivescu-Bălăceanu și Tudor Drăganu, precum și de însoțitorii cu afaceri ad-interim al Italiei la București, Pașuale Baldoci, a vizitat sîmbătă dimineața noi cartiere de locuințe și construcții social-culturale din Capitală.
La amiază, parlamentarii italieni au avut o întîlnere la Marea Adunare Națională cu președintele Comitetului de conducere al Grupului național român al Uniunii interparlamentare, Ion Paș, și cu deputații — membri ai Grupului parlamentar român pentru relații de prietenie România — Italia.

După-amiază, oaspeții au vizitat Muzeul de Artă, iar seara au asistat la un spectacol la Opera Română.
(Agerpres)

t v

9,00 — Ora exactă. — Cum va fi vremea? 9,02 — Gîmnaștii de invierare. 9,10 — Pentru copii și tinerii școlari. „Prinți și cerșetori” — adaptare de Serghei Mihailov după romanul lui Mark Twain. Interpretată de Teatrul Teatrului din Galați. 11,00 — Emisiune pentru sate. — 12,15 — Concert simfonic. 15,30 — Film: Întîlnire dintre echipele României (tineri) — Ungariei (tineri). Transmisune de la Stadionul Republicii. Aspecte de la întîlnirea dintre echipele Bulgariei și U.R.S.S. Transmisune de la Sofia. 18,00 — Magazin 11 — 19,30 — Televiziune. 19,30 — 20,00 — Desene animate. 20,00 — Cîntec de Joe Solisti. Minodoră Nemes, Olga Stănescu, Ion Bogza, Ion Buricau. Acompaniază formația instrumentală condusă de Tudor Fănuș. 20,30 — Finala Campionatului european de baschet. Transmisune de la Helsinki. 21,15 — Film artistic: „Cul îi bate ceasul”. Escarțare după romanul lui Ernest Hemingway. 23,15 — Televiziune de noapte. 23,30 — Închiderea emisiunii.

Victorie meritată la Timișoara

Timișoara (prin telefon). Încep comentariilor privind meciul selecționatorilor secundă ale României și Ungariei cu ceea ce era de acord chiar și antrenorilor oaspeților. Lăcăț Karol, preșterii generale, atunci trebuie spus că fotbalistii români au învins pentru că au luptat cu mai mult ardor, pentru că au menținut un ritm care nu convenea maghiarilor, pentru că atunci în unele perioade au dat timp de respirație apărătorilor oaspeți. Trebuie să recunoaștem însă că ieri Dunai II (cel mai efecace jucător din campionatul maghiar) n-a

viața internațională

OPINIA PUBLICĂ CERE

SĂ ÎNCETEZE BOMBARDAMENTELE ASUPRA R. D. VIETNAM

PARIS 7 (Agerpres). — La Paris a fost dată publicității o declarație a Confederației Generale a Muncii din Franța în care oamenii muncii sînt chemați să la parte la 21 octombrie la manifestările prilejului de „Ziua solidarității cu lupta poporului vietnamez”. „Pe zi ce trece, se arată în declarație, se intensifică agresiunea americană împotriva Vietnamului. Ea însă nu va putea înfrînge rezistența eroică a poporului vietnamez și convingerea sa în victorie”. „Escaladările americane în Vietnam și se opun forțe tot mai puternice ale luptătorilor pentru pace, ale oamenilor muncii și democraților, inclusiv din Statele Unite”.

ROMA 7. — Corresponsentul Agerpres, Giorgio Pastore, transmite: La Roma s-au încheiat lucrările Conferinței conducătorilor organizațiilor de tineret afiliate la Internaționala Socialistă. Participanții au condamnat războiul dus de Statele Unite în Vietnam, cerînd încetarea bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam.

NEW YORK 7 (Agerpres). — „Puneți capăt bombardamentelor împotriva Vietnamului de nord” — se spune în scrisoarea deschisă adresată președintelui Johnson de organizația americană „Oamenii de afaceri se pronunță pentru pace în Vietnam”. Autorii scrisorii, care a fost publicată în ziarul „Wall Street Journal”, cer, de asemenea, încetarea operațiilor militare în Vietnamul de sud și începerea de tratative cu toate părțile angajate în luptă. Războiul — se arată în scrisoare — nu a adus nici un fel de rezultate Statelor Unite, dimpotrivă provoacă „noi victime umane, pierderi de bunuri materiale și de mijloace financiare”.

CIOCNIRI VIOLENTE ÎN VIETNAMUL DE SUD

SAIGON 7 (Agerpres). — Puțin terne lupte au fost semnalate vineri între forțele patriotice și trupele americane în provincia Dinh Tuong, în delta fluviului Mekong, la 82 km sud-vest de Saigon. În apropierea bazelor americane de la Con Thien și Gio Lin, după cum s-a anunțat, patriștii au lansat cele mai puternice atacuri de la începutul războiului din Vietnam.

O ACȚIUNE SAMAVOLNICĂ EXECUȚIA LUI A. NJONO

DJAKARTA 7 (Agerpres). — Agenția indoneziană de presă ANKARA a anunțat sîmbătă că A. Njono, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Indonezia, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din această țară, condamnat la moarte de un tribunal militar, sub acuzația de a fi participat la evenimentele din toamna anului 1965, a fost executat.

ALTE ȘTIRI SPORTIVE

● La Helsinki, în penultima zi a campionatului masculin de baschet, echipa României a obținut o frumoasă victorie învingînd cu scorul de 63-57 (36-28) echipa Italiei. În urma acestui succes, baschetbaliștii români urmează să joace astăzi pentru locurile 5-6 cu învingătoarea din meciul Finlanda — Israel.

● CALĂREȚII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI LA ANKARA. A început concursul internațional de călărie (obstacole) de la Ankara. În prima zi, cele două probe au fost câștigate de călăreții români V. Pinciu cu Grațiana și Gh. Langu cu Gînd.

● În piscina olimpică de la Dinamo a luat sfîrșit ieri turneul internațional de polo pe apă. Primul loc a fost cucerit de echipa României, care în ultimul joc a înțrecut cu 10-2 (1-0, 2-0, 3-2, 4-0) selecționata R. S. S. Azerbaidjane. Echipa orașului București, clasată pe locul doi, a înțrecut cu 3-2 (0-0, 1-0, 1-1, 1-1) echipa R. F. a Germaniei.

● RAPIDISTII ÎNVINȘI, DUPĂ CE AU CONDUS CU 4-1. În primul joc al turneului pe care îl întreprinde în R. F. a Germaniei, echipa de fotbal Rapid București a evoluat la Aachen, în noaptea, în compania formației locale Alenania. La capătul unui joc echilibrat, fotbalistii vest-germani au obținut victoria cu scorul de 5-4 (3-4). Golurile au fost marcate de Dumitriu II (min. 1), Ion Ionescu (min. 28, 29 și 32) pentru echipa noastră, pe deplin meritată, ne-a bucurat.
Aristide BUHOIU

Tovarășul Gheorghe Rădulescu a fost primit de Jumjaaghiin Tedenbal

ULAN BATOR 7 (Agerpres). — La 7 octombrie 1967, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, aflat la Ulan Bator spre a participa la cea de-a XXXI-a ședință a Comitetului Executiv al C.A.E.R., a fost primit de Jumjaaghiin Tedenbal, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole. Cu acest prilej au fost abordate probleme privind cooperarea economică și tehnico-științifică româno-mongolă, precum și

schimburile comerciale dintre cele două țări.
Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

ULAN BATOR 7 (Agerpres). — La 6 octombrie, Jumjaaghiin Tedenbal, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, a primit în audiență pe Petre Niță, ambasadorul Republicii Socialiste România la Ulan Bator, în legătură cu plecarea sa definitivă de la post.
Cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială.

O. N. U.

Dineu oferit de președintele Adunării Generale

NEW YORK 7. — Trimisul special Agerpres, R. Căpescu, transmite: Președintele celei de-a XXXI-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, a oferit vineri seara în saloanele misiunii permanente a Republicii Socialiste România la O.N.U. un dineu în cinstea șefilor de delegații ale unor țări vest-europene și ale altor țări.
Au participat: Paul Economou-Gouras, ministrul afacerilor externe al Greciei, Giorgio Borg Oliveri, prim-ministru și ministru al afacerilor externe al Maltei, Frank Aiken, adjunct al primului ministru și ministru al afacerilor externe al Irlandei, Caedwalla Paul Hasluck, ministrul afacerilor externe al Australiei, Constant Schuurmans, reprezentantul permanent la O.N.U. al Belgiei, George Ignatieff, reprezentantul permanent la O.N.U. al Canadei, Otto Borch, reprezentantul permanent la O.N.U. al Danemarcei, Armand Berard, reprezentantul permanent la O.N.U. al Luxemburgului, Charles Crow, re-

prezentantul permanent la O.N.U. al Noii Zeelande, J. G. de Beus, reprezentantul permanent la O.N.U. al Olandei, Sveker C. Astrom, reprezentantul permanent la O.N.U. al Suediei, Pedro Temboury conte de Labajos, prim-secretar al reprezentanței permanente la O.N.U. a Spaniei.
Au mai luat parte Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, șeful delegației române la actuala sesiune a O.N.U., Gheorghe Diaconescu, reprezentant permanent la O.N.U., Cornel Burtică, ambasador la Roma, și Maria Groza, vicepreședinte a Marii Adunări Naționale — membri ai delegației române.
Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

NEW YORK — Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, a participat la 5 octombrie la o recepție oferită în cinstea sa de Sardar Swaran Singh, ministru al apărării, șeful delegației Indiei la sesiune.

Intervenții ale delegațiilor români

Delegatul României, Gheorghe Diaconescu, a sprijinit cu fermitate, în Adunarea Generală, propunerea cu privire la „dizolvarea Comisiei Națiunilor Unite pentru unificarea și refacerea Coreei”. Sînter de părere, a spus el, că restabilirea pe baze democratice și pașnice a unității naționale a unei țări temporar dezmembrate — Coreea — este o problemă de resort exclusiv al poporului acestei țări. Este vorba, în consecință, de o problemă internă care trebuie să fie soluționată de către poporul coreean însuși.
În cadrul lucrărilor din Comitetul nr. 2 (pentru problemele economice și financiare) al Adunării Generale a luat cuvîntul reprezentantul român, Costin Murgescu, care s-a referit la necesitatea ca O.N.U. să sprijine întărirea economiilor naționale ale statelor.
Responsabilitatea proprie pentru dezvoltarea potențialului economic național, a spus vorbitorul, presupune transformări structurale și instituționale, conform cerințelor

moderne ale progresului, un efort susținut și de lungă durată pentru găsirea soluțiilor optime de punere în valoare a resurselor naturale și de muncă. Înăfptuirea unui asemenea proces este atributul suveran al fiecărui stat, rezultanta orînduirii și filozofiei sale proprii, particularităților naționale respective, obiectivelor pe care și le propune, a spus reprezentantul român.

ȘTIINȚA ÎN SLUJBA COOPERĂRII

Formația, structura și modificările scoarței terestre, ale oceanelor și ale atmosferei au fost, timp de două săptămîni, în centrul atenției celei de-a 14-a adunări generale a Uniunii internaționale de geodezie și geofizică (U.G.G.I.), una din cele mai importante organizații științifice din lume.

Reunirea celor peste 2.500 de savanți congresiști a fost precedată de discuții preliminare, care au început în primăvara lui 1964. De la început s-a remarcat înaltul spirit de cooperare care-i animă pe delegați. După cum mi-a spus prof. Joseph Kaplan (S.U.A.), pînă azi președinte al U.G.G.I., „nu există domeniu al științei care să nu ofere un mare potențial de promovare a dezvoltării economice și a păcii în lume”. Cooperarea în cadrul fiecărei organizații științifice și între organizații constituie o puternică sursă de unire a intereselor tuturor popoarelor.

Discuțiile inesele au demonstrat că studiul fenomenelor naturale la dimensiunea planetelor noastre și a spațiului interplanetar reclamă o întîmă colaborare nu numai a tuturor

CORRESPONDENȚA DIN GENEVA DE LA HORIA LIMAN

Savanților dar și a tuturor statelor. După expresia profesorului Kaplan, știința „nu cunoaște frontiere”. Această axiomă a fost verificată deopotrivă în colocoile care au avut loc, ca și pe plan organizatoric: celor 59 de membri ai uniunii li s-au alăturat alți 10, printre care R. D. Germană și Rinea Coreeană, care au devenit „membri plini” ai uniunii.
U.G.G.I. are la activul ei vast acțiuni științifice, care-i conferă un prestigiu deosebit. Printre aceste acțiuni sînt amintite Anul geografic internațional (1957-1958), la care au participat cîteva mii de savanți din toate țările membre și care a prilejuit lansarea primului satelit artificial destinat să studieze forma Pămîntului, natura și proprietățile păturiilor atmosferice superioare, ca și ale spațiului apropiat, precum și evoluția timpului. Cea de-a 4-a adunare generală a oferit cadrul unui schimb de experiență deosebit de util. Reprezentanții țării noastre au adus, în cadrul lucrărilor congresului, o contribuție pe cit de bogată, pe aște de substanțială. Comunicările prezentate de prof. C. Drimba, prof. Liviu Constantin, prof. G. Atanasiu și colaboratorii săi, prof. M. Botez, prof. Besleagă și alții au suscitad un viitor interes. Numeroase date oferite de cercetătorii români au fost introduse în documentul de sinteză al congresului. De asemenea, prof. Liviu Constantin a fost ales membru al biroului U.G.G.I., iar Constantin Diaconu, vicepreședinte al Comisiei de eroziune continentală a Asociației internaționale de hidrologie științifică. Este un semn al prețurii de care se bucură știința românească.
Congresul a ales ca președinte pentru perioada care urmează pe prof. Jean Coulomb (Franța).

agențiile de presă transmit:

● INAUGURAREA BANCII EXTERIOARE A ALGERIEI ● GREVIȘTII DE LA „FORD” ÎN A DOUA LUNĂ DE LA ÎNCETAREA LUCRULUI ● SOARELE STUDIAT DIN STRATOSFERĂ

Congresul P.C. din Irlanda de nord și-a deschis lucrările la 7 octombrie, la Belfast. Raportul politic la Congres a fost prezentat de Hugh Moore, secretar general al P. C. din Irlanda de nord.

In încheierea vizitei în Italia, ministrul comerțului exterior al României, Gheorghe Ciocară, a făcut o vizită de curtoazie ministrului comerțului exterior al Italiei, Giusto Tolloy, care se află în convalescență la Vercia. Cu acest prilej, Gheorghe Ciocară a mulțumit ministrului italian pentru ajutor acordat de partea italiană în vederea buneii desfășurări a vizitei și i-a urat grabnică însănătoșire. La rîndul său, Giusto Tolloy a apreciat pozitiv rezultatele vizitei și și-a exprimat convingerea că relațiile economice dintre cele două țări se vor dezvolta și în viitor pe baza avantajului reciproc.

O delegație britanică a sosit în R. P. Polonă pentru tratative în vederea încheierii unui acord de colaborare tehnică și științifică între cele două țări.

Delegația militară românească condusă de mareșalul Marian Spăchaliș, ministrul apărării naționale, care se află în vizită în R.S.F. Iugoslavia, a fost primită sîmbătă de președintele republicii, mareșalul Iosip Broz Tito, care deține și funcția de comandant suprem al forțelor armate.

Fotografii și spectrograme ale Soarelui au fost obținute de o nouă stație automată, în stratosferă, ridicată, pentru a doua oară în istoria astronomiei sovietice, de un aerostat. Stația automată a dat posibilitatea ca Soarele să fie fotografiat fără perturbații atmosferice.